

Contents

Lời Nói Đầu	1
Forewords by Guest Editor	3
Về Những Ca Khúc Tôi Đã Viết.....	6
Vương Vắn (1982)	6
Lời Ru Quê Hương (1996).....	6
Này Em Có Nhớ (1997)	7
Đêm Tango (1997).....	7
Hạnh Phúc (1998)	8
Buồn C Major (1998).....	9
Cõi Ta (1998).....	10
Tiếng Ca Dân Hiến (1998).....	10
Mộ Khúc (2000).....	10
Buồn Cung Sol (2001)	11
Mùa Xuân Rượu Và Tóc Dài (2002)	11
Phố Lạ (2002)	12
Một Cõi Lung Chùng (2003)	12
Rồi Cũng Sang Mùa Hè (2004)	13
Đau Nặng (2004).....	13
Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em (2005).....	13
Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi(2006)	13
Rủ Em Lên Núi (2007)	14
Một Thời Đã Qua (2007)	14
Trương Quỳnh Như (2009).....	15
Có Những Niềm Vui (2009)	15
Mỏi Mong (2009).....	16
Buồn C Minor (2010).....	16
Đêm Huyền Cầm (2011).....	17
Tưởng Tượng (2011)	17
Tuyết Rơi (2012).....	17
Không Có Em (2013).....	18

Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em (2013).....	18
Tựa Vào Vai Anh (2014)	18
Nghịch Âm Buồn (2015)	18
Ta Gối Lại Ta (2015)	18
Xưa Anh Đến Thăm Em (2015).....	19
Nhớ Hồ Cầm (2016)	19
Quên Lãng (2016).....	20
Buổi Sáng 11 (2017)	20
Nhật Thực(ngày 21 tháng 8, 2017)	21
Rồi Lúc Già Nua (2017)	21
Ở Một Nơi Nào Một Lúc Nào (2018).....	22
Một Buổi Sáng Ở Vườn Sau (2019)	22
Chỉ Là Mơ Ước Thôi (2019).....	22
Lỡ Thời Gian Đứng Im (2020)	22
Khoảng Đồi Còn Lại (2020)	22
Đêm Tango 2 (2020).....	23
Đêm Tango 3 (2020).....	23
Sài gòn Những Ngày Tháng Cũ (2020)	23
Một Mình (2020).....	23
Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua (2020).....	24
Vẫn Mong Thu Về Suốt Năm (2020)	24
Tango Điên(2020).....	24
Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Đây (2020).....	24
Phía Bên Ngoài Khung Cửa Sổ (2021).....	25
Hai Chiếc Lá Vàng (2021).....	25
Ngày Xưa Một Chuyện Tình (2021).....	26
Dẫu Em Chẳng Đợi Chờ Anh (2021	26
Trang Nghiêm (2021)	26
Uống Rượu (2021)	27
Huyền Thoại (2021-22).....	27
Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm (2022)	28
Buồn Mưa Tháng Năm (2022).....	28
Đi Thật Xa (2022).....	28

Nường Nhau Mà Thương(đầu hè 2022)	29
Đi Lại Từ Đầu (2022)	29
Audio Recordings.	31
.....	37
Song Book.....	37
Contents	39
anh đợi em gần hai mươi năm	41
buổi sáng mười một	43
buổi sáng sau ngày hôm qua - with guitar	45
buồn c major	48
buồn c minor	50
buồn cung sol	52
buồn mưa tháng năm	54
chỉ là ước mơ thôi	56
có hạt bụi đường len lên mi	58
có những niềm vui	60
cõi ta	62
dẫu em chẳng đợi chờ anh	64
đau nặng	66
đêm huyền cầm	69
đêm tango 1	80
đêm tango 2	82
đêm tango 3	84
đi lại từ đầu	86
đi thật xa	89
hai chiếc lá vàng	90
hạnh phúc ensemble in D	92
hạnh phúc	103
huyền thoại	105
khoảng đời còn lại	107
không có em	109
lỡ thời gian đứng im	111
lời kỹ nữ	113

lời ru quê hương	115
một khúc	118
mỏi mong	121
một buổi sáng ở vườn sau	123
một chút jazz vào giọng hát em	125
một cỗi lưng chừng	128
một mình	131
một thời đã qua	133
mùa xuân, rượu và tóc dài	135
này em có nhớ	138
nếu anh chỉ có một điều này	140
ngày xưa một chuyện tình	142
ngịch âm buồn	145
ngồi starbucks nghĩ về em	147
nhật thực	149
nhớ hồ cầm - ensemble	151
nhớ hồ cầm	162
nương nhau mà thương	164
ở một nơi nào một lúc nào	166
phía bên ngoài khung cửa sổ	168
phố lạ	170
quên lãng	173
rồi cũng sang mùa hè	176
rủ em lên núi	178
sài gòn những ngày tháng cũ	180
ta gói lại ta	183
tango điên	187
tháng mười thương tiếc - with guitar	190
tháng mười thương tiếc	193
tiếng ca dâng hiến	195
trang nghiêm - with guitar	197
trang nghiêm	200
trương quỳnh như	201

tựa vào vai anh	203
tưởng tượng	208
tuyết rơi	211
uống rượu	213
vẫn mong thu về suốt năm	214
vương vấn	216
xưa anh đến thăm em	218

Lời Nói Đầu

Tôi bắt đầu cuộc hành trình đi vào sáng tác rất muộn màng, có thể nói là rất muộn so với tất cả các văn nghệ sĩ sáng tác trong các lĩnh vực thi ca văn thơ hội họa, và đặc biệt là âm nhạc. Có ai bước vào sáng tác khi đã ngoài 40? Đặt chân lên Hoa Kỳ đầu năm 1981, thì một năm sau đó tôi viết ca khúc *Vương Ván*. Nhưng viết xong rồi thôi, tôi không nghĩ đến việc sẽ đi vào sáng tác như một cái *ngiệp*. Đến năm 1996, tôi lại viết một ca khúc khác: *Lời Ru Quê Hương* (*), nhưng cũng như trường hợp *Vương Ván*, viết xong là xong.

Phải đợi sang đến 1997, *Này Em Có Nhớ* (**) và *Đêm Tango*, tôi mới thật sự đi vào sáng tác (sau này gọi là *Đêm Tango số 1* vì tôi viết thêm hai bài *Đêm Tango* nữa vào năm 2020, *Đêm Tango 2* và *3* bài này liên hệ bài kia). Rồi sau đó là một loạt bốn bài *Hạnh Phúc*, *Buồn C Major*, *Cõi Ta* và *Tiếng Ca Dân Hiến* viết cùng năm 1998. Từ đó tôi vẫn viết khá đều tay tuy số lượng ca khúc cho ra đời mỗi năm hết sức khiêm nhường, chỉ từ 1 đến 3 bài là nhiều. Có năm tôi không viết bài nào, ví dụ như 1999, 2004, 2014 v.v...

Chỉ trừ trường hợp đặc biệt vào năm 2020, tôi viết tất cả là 10 ca khúc từ tháng Ba trải dài cho đến những ngày cuối năm, một con số kỷ lục. Số là từ tháng Ba vì lý do Hoa Kỳ vừa mới bước vào thời kỳ đầu tiên của cơn đại dịch toàn cầu *coronavirus*, văn phòng nơi tôi làm việc phải đóng cửa, tất cả nhân viên mang tài liệu giấy tờ về để làm việc ở nhà. Nằm nhà được ít tháng thì tôi quyết định nghỉ hưu luôn. Nghỉ hưu là tôi có toàn thời gian để sáng tác. Và quyết định thực hiện một tập nhạc, một loại hồi ký âm nhạc cho mình, trong đó tôi viết về nguyên nhân những ca khúc ra đời nhưng cũng là suy tư của tôi về những trải qua trong sáng tác và những suy tư về vấn đề âm nhạc nói chung, dĩ nhiên hoàn toàn có tính cách cá nhân.

Vì *Buồn C Major* là một ca khúc mang âm hưởng *jazz* đầu tay và là tên tựa CD nhạc đầu

tay của tôi, một đôi lời về *jazz* chắc cũng không mất mát gì. Đến thời điểm tôi sáng tác *Buồn C Major* vào năm 1998, *jazz* vẫn còn là một thể loại âm nhạc rất ít người VN biết đến. Thật vậy, từ lúc còn ở VN mãi cho đến khi rời khỏi đất nước vào cuối 1980, tôi không hề biết trên đời này có một thể loại âm nhạc gọi là *jazz*. Đặt chân lên Hoa Kỳ, tôi mới khám phá ra *jazz*, một thể loại âm nhạc rất lạ và rất hấp dẫn đối với tôi được trình bày qua những giọng hát như Nat King Cole, Frank Sinatra, Ella Fitzgerald, Louis Armstrong, Chet Baker (Chet chuyên trumpet nhưng cũng hát, hát không với kỹ thuật cầu kỳ nhưng hát với niềm đam mê âm nhạc) v.v... *Jazz* mở ra cho tôi một chân trời thật rộng lớn không biên giới, cấu trúc ca khúc, phong cách chơi nhạc khác xa nhạc phổ thông VN. Đây là một thể loại tôi nghĩ rất phù hợp với tính tình của mình: tự do, thoải mái, không thích bị luật lệ gò bó. Về sau khi sáng tác, những ca khúc dù mang âm hưởng *jazz* hay không, tôi cũng nghiêng về khuynh hướng tự do không gò bó như thế.

Tuy rất ưa chuộng thể loại nhạc *jazz* nhưng tôi lại không biết, không có cơ hội để tìm hiểu, mà cũng không được ai hướng dẫn thêm. Thuở đó đâu đã có *internet*, chỉ cần *google* là có hết mọi thứ? Tuy nhiên tôi có ghi danh học *jazz* được một năm. Một năm học *jazz* thật ra không đủ để thỏa mãn kiến thức, không đủ khả năng viết và trình diễn nhạc *jazz* như tôi vẫn tưởng tượng lúc đầu.

Bước vào sáng tác, tôi không hề nghĩ gì về *jazz* mà chỉ chú trọng đến sở trường của mình là nhạc cổ điển tây phương. Khi tôi viết *Buồn C Major*, hết sức vô tình tôi lại viết những *giai điệu* mang *âm hưởng nhạc jazz* trong ca khúc này. Viết xong, tôi mừng quá vì không ngờ mình có thể viết được một ca khúc *jazz* như đã *tưởng tượng* từ lâu. 11 năm sau, năm 2009, một nhạc sĩ *jazz* Hoa Kỳ, Greg Adams công nhận *nhạc của tôi mang một ít đặc tính jazz trong đó*. Xem như tôi đã đi đúng đường, dù vậy tôi vẫn

luôn tìm tòi tự học thêm. Và tuy đề cập đến *jazz* ở đây, nhạc cổ điển tây phương vẫn ảnh hưởng khá đậm nét trong nhạc của tôi qua những ca khúc *bán cổ điển* như *Hạnh Phúc*, *Nhớ Hồ Cầm*... Tiếc đây nhắc lại, không biết ai là người đã nghĩ ra và vì sao gọi là *bán cổ điển*. Đường như có một tạp chí văn học nghệ thuật nào đó ở Hoa Kỳ, không nhớ tên, trước đây có một loạt những bài viết về từ *bán cổ điển* này. Rất tiếc bài viết đã quá lâu không tài nào nhớ nổi. Thôi thì tôi cũng đoán mò ý nghĩa *bán cổ điển* và dùng tạm vậy. *Cổ điển* nhưng cổ điển chỉ có...*phần nửa*.

Rồi trong suốt quá trình sáng tác từ 1997, ngoài những ca khúc mang âm hưởng *jazz* và *bán cổ điển*, tôi cũng viết vài bài *tango*, ít bài *bossa nova*... và một số không ít những bài mang cùng một lúc hai đặc tính cổ điển và *jazz*; có bài nặng về cổ điển hơn, có bài nghiêng về *jazz* hơn.

Cuối cùng, thực hiện tập nhạc chỉ nhằm mục đích lưu lại cho gia đình vợ con tôi một gia tài nhỏ bé cá nhân, một gia tài không gom góp lại bằng tiền tài vật chất mà bằng tim óc bằng tâm hồn tôi, giống như một loại *hồi ký âm nhạc*, một loại *musical memoire*. Đâu cần phải là một nhân vật có danh tiếng chỉ mới viết hồi ký? Người dân thường nào cũng có thể viết được, và tôi người dân thường cũng đang tập tành để viết đây. Đặc biệt tập nhạc này cũng chỉ sẽ dành riêng cho một ít bạn đồng điệu chứ không có mục đích phổ biến rộng rãi chi.

Xin mời các bạn theo dõi cuộc hành trình đi vào âm nhạc mà tôi đã đi qua và vẫn còn tiếp tục đang đi.

Mong chia sẻ,
Ngô Minh Trí

Ghi Chú:

(*) và (**) *Lời Ru Quê Hương* là bài nhạc quê hương đầu tay. Này Em Có Nhớ là ca khúc bossa nova đầu tay. Cả bài hai đều chưa có MP3.

Hai ca khúc nữa, *Mộ Khúc* viết năm 2000 và *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi* vào năm 2006, cũng chưa có nhạc MP3. Tôi có thử soạn nhạc đệm bài *Mộ Khúc*, nhưng không hài lòng lắm. Nhờ Nguyễn Ngọc Châu soạn thử, cũng không hài lòng. Cho nên *Mộ Khúc* vẫn còn đó, *án binh bất động* chưa biết tương lai có thử soạn lại không. Riêng bài *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi* thì Greg Adams đã thu phần nhạc đệm piano. Không nhớ vì sao lúc đó tôi không thu tiếng hát. Khi khởi soạn viết tập ca khúc này, tôi muốn thu thu nhưng cảm thấy sức mình không còn đủ khỏe để những hát những câu cần dài hơi và mạnh, đành chịu chết.

Hầu hết nhạc MP3 các ca khúc trong tập nhạc này đã được tải lên mạng. Xin mời vào nghe.

<https://tinyurl.com/y5v23yey>

Forewords by Guest Editor

- By Chữ Nhị Anh

Composer Ngô Minh Trí is writing a book about his musical journey and has asked me to write a two-pager, basically recalling and expanding on my comments of "Buồn C Major" which I had offered at the album's debut in 2005.

For the reader of the memoir who is new to the music of NMT, might not these words inspire you to take a listen to the songs, then to sit down at the piano or with your acoustic guitar, your cello... and truly enjoy.

To the reader already familiar with NMT music, might these observations shed some different and interesting insight to an intriguing work of art.

- NAC 12/12/2022

I love all kinds of music, but for different reasons.

The composers: Phạm Duy, Cung Tiến, Nguyễn Ánh 9, Trịnh Công Sơn, Ngô Thụy Miên...

Their songs: Áo Anh Sứt Chỉ Đường Tà, Hương Xưa, Không/Thôi/Buồn, Ru Mãi Ngàn Năm, Giáng Ngọc...

The singers: Thái Thanh, Lệ Thu, Hồ Ngọc Hà, Khánh Ly, Tuấn Ngọc...

For half a century, I grew up with these composers and songs and voices, and I love them despite the irrefutable confinedness in both musicality and technicality of Vietnamese music.

Then there is *The Beatles* that taught me how to play music -- through *The Complete Beatles* song books with voice and piano score sheets, with chords and recorded left-hand lines. *Across the Universe* through *Yesterday...* generations of amateur musicians, like me, learn the basics and

then some, from the occasional off-beat syncopation ending a bar, to the cycle of fifth, major and minor and sixth and seventh, to a little bit of fancy chords like the diminished, augmented, and sustained forms.

I then discovered in the *Just Jazz Real Book* that these fancy chords and odd syncopations are in fact "features and not bugs". In theory, the diminished and augmented chords are used to transition from one major or minor triad to another, while the up-beat inserts surprises into a possibly otherwise monotonic rhythm. After an initial terrifying period, one quickly learns to read and execute the myriads of variations, not by memorization but rather through seeing that they are just simple and systematic transformations on a root chord, using mental manipulations similarly to and no harder than third grade math. But reading and playing is one thing, it's quite another creative tour de force to compose these pieces.

Back in 2006, while researching for the Viet Youth Orchestra some Viet music that could be featured by the students, I stumbled upon a song by an unfamiliar composer. It's called Hạnh Phúc / Happiness¹ by Ngô Minh Trí. It's beautiful. The "A" section starts out quite stately and "classical" in the manner of Bach, carrying in the lyrics a story about new love. The "B" section rings in drama by inserting a dramatic pause in each phrase; the four phrases call-and-response pairs, with a diminished chord in the response. Heart break is in the air. The final section A returns to bring back renewed calm, promising a hopeful reconciliation. You

¹ In this writing, I took the liberty to provide my English translation for the song titles.

practically don't need the lyrics to confirm the sentiment of the music.

I found the whole Buồn C Major album on line. It was full of surprises. I noted a tango song by the obvious name *Đêm Tango / Tango Night*, a bossa nova number *Phố Lạ/ Estranged Boulevard*, and three that felt like the Blues, and several others. The scores are fully arranged and played by an excellent chamber orchestra.

Đêm Tango is a gorgeous tango that immediately conjures up a man, a woman, a quiet passion. The piece is no less sophisticated than any of the most famous tangos, like *La Cumparsita*. I am particularly proud on the composer's behalf, that in this piece, the tones of the Vietnamese lyrics are perfectly put to music without compromise.

Phố Lạ is an exciting song that might be mistaken for a number by Antonio Carlos Jobim himself. The up- and missing-beat syncopation is authentically *bossa nova*. Long stretches of half-note-rises or -falls in the melody indeed show an interesting and different use of diminished and augmented chords, not just as transitions between triads. The lower tempo of the "B" section is drama unto itself.

The *blues* songs are slow and are easiest to play, perhaps because they still follow a certain tradition, not so much of Viet music but rather the modern jazz genre. These include: *Một chút Jazz vào giọng hát em/ A bit of Jazz in her voice*, *Buồn cung Sol/ Sad in G*, and *Buồn C Major/ Sad in C Major*.

It's been some 15 years when I heard again from NMT this month. The composer asked me to take a look at a draft of his musical memoir. There, I saw for the first time the complete portfolio of some 60 songs. It's interesting to note that the COVID-19 pandemic has fortunately been a productive time for NMT who composed almost half of the songs in these three years.

Some of the latest, like *Tháng Mười Thương Tiếc / Mourning in October* and *Nương Nhau Mà*

Thương / Lean On To Love are my personal favorites.

Working through the NMT music book on the piano, I was pleasantly surprised by the astounding freshness and breath of style and creativity. Each song was meticulously arranged, some with guitar compositions, several for a piano and strings, but all carefully annotated with fully adorned harmony with chords.

The songs are written in a major key or a minor key in equal numbers, but they all sound rather sad, or at least a bit melancholic. There are four *tango* that play quite stylistically in the best tradition of Argentina. There are four that are marked explicitly as *bossa nova*.

The melodies are clearly leading the lyrics, although the compositions are not unmindful of the need for the accent of Viet words to not clash with the rising or falling notes. Only on the third or fourth going through the songs that I started to silently "sing" the words along with the piano right hand. I can't wait to hear NMT's favorite singers Kim Phụng and Triệu Vinh perform them, to appreciate the full impact of these musical masterpieces as actual songs. But I learn that there is a repository of audio recordings on line where one can listen to the original 2005 performances as well as most of the remaining 60 songs, performed by the composer NMT himself, and others.

I noticed the technical challenges facing the singers. Besides an ability to read (and understand) the Viet lyrics, the singer needs to pay special attention to the "swings" of the music due to the use of off-beat syncopation (hardly any phrases end on a beat!), as well as the frequent departure from the "standard" major or minor keys and one should expect to encounter any semitone in each octave, and to carry a healthy "high" note. In fact, I looked and found that half of the songs high note above Eb5, and 7 of them hit F5 or higher! Although, transposition is no longer difficult, nowadays on an electric keyboard or on a karaoke machine,

or using a capo on a guitar, or using Sibelius software, with a fair trade off of emotional impact of the original.

In the best sense, the technical demands are no doubt the mark of quality. A new golden era awaits; the world of NMT music is where Liszt, Jobim and Phạm Thiên Thư come together to play!

There are quite a few songs that are simply astonishing in their beauty and boldness. I particularly like the songs *Nhật Thực* (*Solar Eclipse*), and *Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Đây* (*If I have only one thing to say*), and *Nghịch Âm Buồn* (*Sad and Off-Key*), and those are just the titles starting with “N”! It’s cumbersome and probably futile trying to explain why. It’s faster the reader just try it out.

I should mention the explicit arrangements (not just chords in lead-sheets) that are made for guitar in half a dozen songs, and a couple arranged for piano and cello. I made the Sibelius play these songs and recorded them as YouTube videos with the lyrics shown in closed caption. The guitar arrangements are exquisite. The ensemble piece *Nhớ Hồ Cầm* (*Old Cello*) has a beautiful cello line.

There are several popular musical pieces that NMT re-wrote the chords and provided Viet lyrics for: *Một Khúc* (à la Addison’s *Warsaw Concerto*) and *Quên Lãng* (based on *Oblivion* by Piazzolla). These works nicely demonstrated NMT’s poetic sense and his master of the Viet language. I am quite touched by the calls to friends in longing for one day returning to our home country (“*Bạn Oi....Ta ước mong trời quang chiếu dươngNắm tay nhau về cố hương...*”) in *Một Khúc*; and similarly the goodbye to her (“*Nàng hỡi, mới hôm qua đã là dĩ vãng...*”). It was easier for me to appreciate these lyrics, perhaps because I didn’t have to tax myself so much with trying to get the melody and harmony, as I did with the other songs!

On a whim, I suggested to NMT to name his music book after the song titled *Nương Nhau*

Mà Thương / Lean On To Love. I explained: That phrase I had never heard uttered in Vietnamese, but was fully understandable, and I understood it to convey the essence of this NMT song book. That: We must lean on each other in our loving struggles through life. I offer that bit here as a notional comment on the lyrical aspect of the song book, that is the focus of guest editor’s forewords.

Về Những Ca Khúc Tôi Đã Viết

- Ngô Minh Trí

Vương Ván (1982)

Từ trại tỵ nạn Galang ở Indonesia chuyển tiếp đến Singapore qua đêm chờ lên sân bay, tôi đáp xuống phi trường JFK, New York và rồi về Dulles Airport ở VA vào đúng ngày 30 tháng 4, 1981. Một năm sau tôi viết *Vương Ván*. Như đã đề cập ở trên, viết *Vương Ván* xong là xong, không nghĩ tới việc sáng tác sau này sẽ trở thành một cái *nghiệp*.

Cũng bao nhiêu người khác, thời gian đầu định cư ở một quốc gia tự do, ai cũng nhớ về quê hương đất nước, nhớ về những người thân yêu và bạn bè còn ở lại, nhớ về đường phố thân quen những nơi chốn thường đi qua, nhớ về cái *huơng vị* quê nhà, cái *huơng vị* mà phải đi xa lâu ngày mới từ từ nghe thấm *mùi* nhớ. Cái nhớ đó cứ như là nhớ *ông bà ông vải gì đâu á*, nói theo cách nói *đặc sệt* của nam kỳ chính hiệu bà lang trực. Thật vậy, mấy năm đầu ở Hoa Kỳ còn lơ ngơ lắm.

Thời đó thèm nghe nhạc thèm đọc sách để níu kéo lại những hương vị cũ, những âm thanh cũ, nhưng sách đọc và băng nhạc rất hiếm. Ông em tôi, Ngô Minh Mẫn, vốn đã chạy sang Hoa Kỳ từ 75, tìm đâu ra được một ít băng nhạc cassette nhạc trước 75, ngoài ra đặc biệt nhất là băng cassette mới nhất của Đức Huy thực hiện ở Hoa Kỳ – quên tựa – thật là món ăn tinh thần hết sức quý giá trong thời kỳ đó. Hai anh em chúng tôi thời gian này cùng làm cho một công ty chuyên về lưu thông, mỗi ngày đến giờ ăn trưa là ra xe vừa ăn vừa ngồi nghe nhạc cho đến hết giờ mới chạy trở vô văn phòng.

Sách đọc quý như vàng, vậy mà không nhớ vì đâu tôi lại đọc được bốn câu thơ như sau:

*Đài nguyệt tây sương hạ,
Nghinh phong hộ bán khai.
Cách tường hoa ảnh động,
Nghị thị ngọc nhân lai.*

(Truyện kịch Tây Sương Ký – viết bởi
Vương Thục Phủ đời nhà Nguyên)

Tạm dịch nghĩa:

*Chờ trăng dưới mái tây
Mở hé cửa phòng để đón gió
Thấy bóng hoa bên tường lay động
Tưởng người đẹp đã đến*

Số là sau biến cố 30-4-75, có một thời gian tôi rất mê thơ *Đường*. Không hiểu hết, nhưng khi đọc lên, âm điệu bài thơ nghe như tiếng nhạc trong tai tôi. Đại khái thế. Và cũng nhờ chút xú kiến thức đó, tôi cảm được cái tính âm nhạc của bài thơ trong truyện kịch Tây Sương Ký này và viết *Vương Ván* vào khoảng năm 1982. Như đã trình bày bên trên, viết *Vương Ván* xong, tôi không nghĩ sẽ theo nghiệp sáng tác, mãi cho đến 1997.

Lời Ru Quê Hương (1996)

Năm 1996, một số bè bạn cũ từ thời còn sinh hoạt báo chí và văn nghệ thanh niên sinh viên 1982-87 trong một buổi trà dư tửu hậu nghĩ đến việc dựng lại một chương trình nhạc quê hương để hâm nóng lại tinh thần dân tộc sau những năm tháng dài đầu vật vờ với miếng cơm manh áo. Tôi lại được giao nhiệm vụ soạn thảo chương trình. Không sao, *nghề của chàng* mà. Để dàn dựng một đêm văn nghệ đặc biệt này, tôi cần một ca khúc vừa đậm đà tình quê hương vừa hùng mạnh chứng tỏ tinh thần quật khởi của dân tộc VN. Tìm trong rừng nhạc quê hương thì không thấy có bài nào phù hợp như ý muốn, tôi bèn quyết định tự viết lấy một ca khúc sao cho *đi* với nội dung chương trình ca nhạc quê hương mà tôi đang nuôi dưỡng trong đầu. Trong lúc đang đi tìm nguồn cảm hứng thì may quá, tôi đọc thấy mấy câu thơ trong quyển *Gìn Vàng Giữ Ngọc* của Đoàn Quốc Sĩ như sau:

*Ai về cõi Bắc cho ta gửi
Một tấm lòng thương giống Lạc Hồng.
Từ thuở mang gươm đi mở cõi,*

Ngàn năm thương nhớ đất Thăng Long.

Chỉ 4 câu thơ thôi nhưng 4 câu vừa thẩm thiết tình quê hương vừa hùng khí ngất trời đúng như ý tôi mong muốn đã gợi ý để tôi viết *Lời Ru Quê Hương*. Mấy tháng trời cặm cụi viết lách soạn nhạc rồi không nhớ vì sao chương trình này lại không thành hình. Mãi đến 23 năm sau, cuối 2019, nhân cơ hội thực hiện một chương trình hội ngộ bạn bè cũ, tôi mới có dịp mang bài này ra trình làng. Nhưng khâu để giữ làm kỷ niệm thì cần soạn nhạc soạn hợp ca lại cho đầy đủ đẳng hoàng. Soạn nhạc soạn bè lại thì nằm trong khả năng tôi, nhưng tìm cho ra vài chục giọng hát nam nữ để tập hát và thu hợp ca là một việc làm 101% bất khả. Thôi chịu vậy.

Này Em Có Nhớ (1997)

Tôi soạn xong *Này Em Có Nhớ* thì phân vân không chắc sẽ phải đệm nhạc sao cho phù hợp. Đệm theo nhịp *slow* 4/4 quen thuộc thì chả có gì rắc rối nhưng đàn đi đệm lại nhiều lần vẫn không *ra bài*. Năm 2000 khi có ý định thực hiện CD Buồn C Major, tôi mang bài này ra đàn thử cho Triệu Vinh nghe với mục đích sẽ cho bài này vào CD, và sẽ nhờ Vinh hát luôn thể. Hai anh em chúng tôi chỉ mới quen biết nhau nhưng làm thân rất nhanh qua âm nhạc. Khi nghe qua *Này Em Có Nhớ*, Vinh bật ra: bossa nova. Tôi phăng phăng thử qua mấy lần thì thấy đề nghị của Vinh rất đúng, chỉ có bossa nova mới hợp với *Này Em Có Nhớ* dù lúc đó tôi cũng chỉ biết qua loa về nhịp điệu này mà thôi.

Khi tìm hiểu thêm về bossa nova thì mới thấy *mê* và nói theo kiểu Mỹ thì là tôi *fall in love* với bossa nova. Không phải bạn muốn chơi bossa nova vào bài nào cũng được đâu nhá. Bossa nova có những đặc tính riêng của nó, chơi *lung tung bài nào thích cũng bossa nova* chả ai cấm nhưng *ra bài* hay không lại là một việc khác. Xem như *Này Em Có Nhớ* 1997 là ca khúc bossa nova đầu tay. Phải đến 7 năm sau, năm 2002 tôi mới viết bài bossa nova thứ nhì: *Phố Lạ*. Hết sức hài lòng cả hai bài.

Lúc soạn nhạc xong, dự định sẽ cho vào CD đầu tay nhưng khi nghe đi nghe lại, tôi không hài

lòng với nhạc đệm lắm. Dự định cứ gác lại đó chờ CD thứ nhì. CD thứ nhất vừa ra đời đã *chết bất đắc kỳ tử*, CD thứ nhì chắc chắn sẽ không có. Dự định sẽ soạn lại hát thu để dành trong thư viện cá nhân, lần này chỉ soạn với 2 guitar thôi, nhưng cứ hẹn lần nữa tới nay vẫn chưa có gì xong. Tự mình mắng mỏ mình cho bỏ ghét.

Đêm Tango (1997)

Trong tất cả các nhịp điệu khiêu vũ, tôi rất yêu thích tango, và từ rất lâu hằng mong ước viết một ca khúc *tango* sao cho đúng *chất tango*. Tìm hiểu về tiểu sử của các nhà soạn nhạc và sự ra đời của những tấu khúc, những nhịp điệu, đối với riêng tôi là một việc vô cùng thích thú. Trước đây thì phải tìm đọc trong sách vở hoặc từ học đường hoặc thư viện. Từ khi có internet, có youtube, sử liệu về những nhà soạn nhạc đầy đây không phải sao lục cực nhọc như lúc xưa mà còn được nghe qua những tác phẩm của họ thì thật hết sức bổ ích. Nó giúp chúng ta mở rộng kiến thức về âm nhạc nói chung, hiểu thêm về đặc tính của từng thể loại âm nhạc, từng giai điệu từng nhịp điệu nói chung.

Trở lại với tango. Có lần tôi tự hỏi, nếu bất cứ ca khúc nhạc khúc nào cũng cứ tango mà nhịp thì cả triệu bài hát trong rừng âm nhạc cũng có thể chơi tango được, có thật sự đúng như thế không?

Mỗi một nhịp điệu ra đời cho chúng ta thưởng ngoạn đều có một lịch sử thành hình như thế nào đó, sáng tạo ra từ tâm huyết của một hoặc nhiều nhạc sĩ, nhiều thế hệ, mang một ý nghĩa nào đó, một phong cách diễn đạt như thế nào đó, có những đặc tính gì trong thể loại âm điệu giai điệu đó. Ví dụ nhạc Blues nhạc Jazz có cái nét riêng của nó. Nhạc Rock ở Hoa Kỳ có cái nét riêng biệt của nhạc rock, không phải cứ bài nào cũng Rock mà nhịp cho được vì nó sẽ không *ra bài*. Cho nên theo tôi, nhiều khi sẽ rất gượng ép để áp đặt tango vào một bài hát không hề có những nét riêng âm nhạc cần có cho nhịp điệu này. Đây là những điều rất cần ngẫm nghĩ thêm.

Ta cứ thử vài ví dụ xem sao. Một tấu khúc tango nổi tiếng trên thế giới ai cũng biết là *La*

Cumparsita, cứ thử đệm theo thể điệu *cha cha* cha hay *rumba* hay *rock* xem sao? Hoặc, một ca khúc phổ thông khác cũng nổi tiếng khắp thế giới: *Besame Mucho*. Bạn cứ mang *Besame Mucho* ra mà *tango* thử xem, hoặc thử với *nhịp quân hành*, hoặc cả với *twist* xem sao, cũng là nhịp 2/4 hoặc 4/4 đó thôi? Dĩ nhiên bạn có 100% tự do muốn chơi đàn kiểu nào cũng chả ai cấm, nhưng *ra bài* hay không là một việc khác.

Trong số các ca khúc VN đề đời, *Bên Cầu Biên Giới* là bài hát tôi yêu thích từ khi còn rất trẻ. Không biết chủ ý của Phạm Duy như thế nào mà dường như bất cứ ban nhạc nào ca sĩ nào cũng cứ *tango* mà *nhịp*. Tôi chỉ cảm thấy *Bên Cầu Biên Giới* mà *tango* thì gượng ép quá đỗi, cứ tựa như lấy râu ông cắm cầm bà vậy. Mấy mươi năm sau, ở Hoa Kỳ đây, Phạm Duy Cường soạn *Bên Cầu Biên Giới* cho Lê Thu hát, chả có tí *tango* nào. Cường là ai thì ai cũng đã biết, không cần dài giòng giới thiệu. Cảm ơn Cường đã lên tiếng dùm tôi.

Tôi hoàn tất bài *tango* đầu tay *Đêm Tango* vào mùa hè 1997, để rồi 23 năm sau tôi sửa tựa đề thành *Đêm Tango số 1* vì tôi cho ra đời một loạt hai bài *tango* nữa: *Đêm Tango 2* và *Đêm Tango 3*.

Hạnh Phúc (1998)

Vocal: Thương Linh. Cello: Tân Anh, Piano: soạn trên nền music notation Sibelius

Tôi đi vào sáng tác rất muộn màng so với các tác giả khác như đã đề cập đến bên trên. Thật ra, khi đặt chân đến Hoa Kỳ đầu 1981, một năm sau đó tôi viết *Vương Ván*, nhưng viết xong rồi thôi, không nghĩ mình sẽ theo nghiệp sáng tác. Đến năm 1997 viết *Này Em Có Nhớ* và *Đêm Tango*, tôi mới thật sự bước vào sáng tác.

Bước vào sáng tác cũng là lúc tôi bắt đầu đi vào một cảnh giới khác trong sáng tác: cô đơn, một nỗi cô đơn cùng cực. Trong nỗi cô đơn cùng cực đó, tôi chỉ có âm nhạc là người bạn đồng hành sánh vai đi tìm một *hạnh phúc lớn* cho đời mình. Hạnh phúc đó có thể có nhiều dạng thức khác nhau, có thể tìm thấy vào nhiều thời điểm

khác nhau. Tôi tin rằng tôi có diễm phúc thấy được niềm hạnh phúc lớn đời mình, ít nhất cũng một lần dù chỉ thoáng qua vài phút trong một *tia nắng đầu xuân*.

Thực tế mà nói, đó là thời gian tôi bị bệnh *depression* hành hạ thê thảm. Sau này tôi vẫn đùa với vài người bạn thân rằng lúc đó tôi đang bị bệnh *tam thất*: thất tình, thất nghiệp và thất chí hạ tôi đo ván. Một điều buồn cười là tôi không hề biết mình bị bệnh trầm cảm. Đêm mất ngủ thức tới sáng cả 7 ngày trong tuần. Một đêm nằm nghe radio cho đỡ trống vắng, tình cờ nghe được thông báo cần người thử một loại thuốc mới để trị bệnh trầm cảm mà còn được trả chi phí. Lúc đầu tôi không lưu tâm đến, nhưng khi nghe đến đoạn người đọc thông báo cho biết triệu chứng bệnh trầm cảm là...thì tôi mới bật cười. Thôi chết, thì đúng rồi chứ sao nữa? Rất tiếc lúc đó tôi không có phương tiện để đến thử thuốc và nhận tiền. Thôi, cứ tiếp tục đối và nằm chờ chết vậy.

Tia nắng đầu xuân cứu tôi: một tia nắng nhẹ xuyên qua khung cửa sổ vào một buổi sáng đầu năm. Ánh nắng thật đẹp, thật huy hoàng với một sức sống thật mãnh liệt. Một giòng nhạc đột nhiên tuôn chảy liên miên từ tim tôi, thúc giục tôi phải viết về tia nắng. Tôi vực mình ngồi dậy mà viết, viết trong nín thở, tai không còn nghe những tạp âm thường ngày trong đời sống chung quanh mình. Lúc đó chỉ có ánh nắng, tiếng đàn, tiếng loạt xoạt của trang giấy kẻ nhạc, tất cả hòa hợp vào nhau trong một *hạnh phúc* thật màu nhiệm qua ánh nắng huy hoàng đó. Tôi viết *Hạnh Phúc* trong niềm hạnh phúc vô bờ mà cũng là niềm cô đơn vô bến, một tâm trạng mà tôi cảm nhận được lần đầu tiên trong đời. Tôi còn nhớ mình thầm nói: "*xin hạnh phúc hãy vì tôi mà ở lại*".

Nhớ lúc Phạm Duy thời trước có lần lang thang đi tìm hạnh phúc, ông đi khắp nơi qua bao nhiêu thống khổ đời người, và cuối cùng tìm thấy hạnh phúc:

*trong nhân tình đầy bác ái,
trong kinh cầu một hồi chuông,
giữa Đức Tin bao la phơi phới...*

trong cơ khổ của thế giới...

(Tìm Nhau, 1957)

Năm 1998 tôi tìm thấy hạnh phúc trong *ánh nắng qua khung cửa sổ*, dù chỉ trong vài phút. Lần đầu tiên trong cuộc đời, tôi *thấy* được hạnh phúc, *thấy* ánh nắng đỏ qua cảm giác, qua từng hơi thở từng sợi tóc từng tế bào trong cơ thể tôi.

*Một chiều xuân vội nắng ta đi tìm muôn ý
thơ mừng em về*

“Mừng Em Về”! “Em” ở đây chính là ánh nắng, là hạnh phúc của tôi đó. *Hạnh Phúc* ra đời vào đúng ngày mùng 1 Tết 1998.

Buồn C Major (1998)

Nhớ lại lúc còn ngồi ở học đường, tôi có học một năm về nhạc jazz. *Võ nghệ* tôi tới lúc đó là võ nhạc cổ điển và võ giang hồ. Jazz là một thể giới lạ lẫm, nhạc lý căn bản thì thể loại nhạc nào cũng giống nhau nhưng bài bản jazz khác nhạc cổ điển gần cả 100% mà cũng không dính dáng gì tới võ giang hồ mà tôi nghĩ mình cũng *ngon lắm*. Kết quả: tôi *lội* gần chết. Lý do tôi học jazz là vì muốn sáng tác ca khúc jazz và viết nhạc đệm đặc biệt jazz mà tôi rất ham mê. Cứ tưởng bỏ, vào học mới thấy khó ời là khó (có lẽ khó là khó với riêng tôi thôi, nếu là một người khác với sức học trung bình thì chắc học được dễ dàng). Thật là võ mộng!

Ra trường, bao nhiêu kiến thức học về jazz tôi...nổi xung thiên cho vào thùng rác hết. Võ mộng mà! Cho tới thời điểm đó tôi vẫn không có ý định sẽ sáng tác ca khúc jazz, nói đúng ra là *ca khúc mang âm hưởng jazz*. Những *Hạnh Phúc, Vương Vấn, Nhớ Hồ Cẩm* ngay cả *Đêm Tango*, đều nặng chất cổ điển. Mãi tới khi tôi ngồi xuống viết một ca khúc mới, *Buồn C Major*, loay hoay làm sao mà nó trở thành sáng tác jazz đầu tay. Tôi mừng còn hơn trúng số độc đắc. Số độc đắc tiền tiêu bao nhiêu cũng hết, nhạc càng viết ngày càng giàu thêm. Mãi về sau này tôi có dịp quen với một nhạc sĩ jazz trẻ tuổi Greg Adams, Greg tốt nghiệp Cao Học về *Jazz Studies* nhận xét rằng *nhạc you viết có một ít đặc tính nhạc jazz*, làm tôi càng tự tin hơn về

khả năng viết ca khúc mang âm hưởng jazz của mình. Tôi trúng số độc đắc thêm một lần nữa và mừng phát điên lên được.

Tiện đây cũng nói thêm. Tôi từng tự soạn nhạc đệm *Buồn C Major, Buồn Cung Sol*. Trong thâm tâm tôi không hài lòng lắm vì tự biết mình không soạn đúng nhạc jazz. Về sau Greg Adams đệm đàn lại cho tôi *Buồn C Major, Buồn Cung Sol*, là những sáng tác cũ. Sau tôi viết thêm một ít bài nữa, cũng mang âm hưởng jazz, Greg đệm đàn thật đúng ý tôi.

Trở lại với *Buồn C Major*. Các bạn còn nhớ truyện Tiêu Sơn Tráng Sĩ của Khái Hưng kể chuyện nhà sư giả hiệu Phạm Thái? Có thật trong lịch sử VN, cuộc tình Phạm Thái Trương Quỳnh Như đã lưu lại cho hậu thế những áng văn thơ bất hủ, làm giàu có thêm cho nền văn học VN như thế nào thì chúng ta đã biết.

Phạm Thái khi thất cơ lỡ vận trở thành *hủ chìm*, đến nỗi một người bạn đồng chí - Nhị Nương - cũng phải chào thua mà bỏ đi không thèm ngó ngang gì tới nữa. Tuy nhiên, Phạm Thái còn có *cơ vận* để mà *thất* mà *lỡ* trong khi *cơ vận* là hai chữ không có trong từ điển tôi, vậy mà tôi *cảm thông* tới nơi tới chốn nỗi buồn Phạm Thái. Chỉ vì Thái và tôi mang cùng một tâm bệnh: bất đắc chí.

Phạm Thái - Khái Hưng để lại cho đời 4 câu thơ say quá *đã* như sau:

*Sống ở dương gian cấp chén nhè,
Chết xuống âm phủ cấp kè kè.
Diêm Vương phán hỏi rằng: “chi đó?”
Be!*

“Be”, đây là be rượu. Tôi không phải là *hủ chìm* như Phạm Thái nhưng cũng từng say ngất ngưỡng và cũng muốn chia xẻ với các bạn đồng điệu tâm tư say *bí tử* của mình qua *Buồn C Major*.

*Mềm môi lẫn quay say sưa thêm bơ phờ.
Buồn rũ chiếc bóng muốn xiêu, buồn thiu!*

Cõi Ta (1998)

Cũng năm 1998 này trong một chuyến lái xe xuyên bang, tôi ngừng xe ở một trạm nghỉ - *rest area* – vào một buổi chiều muộn với ý định cho xe và người nghỉ qua đêm. Lâu ngày quá tôi không nhớ rõ là tiểu bang nào, dường như Arkansas. Thật ra một người với trí nhớ bình thường sẽ không quên chốn mình đã ghé qua nhất là nơi chốn này để lại một bài hát. Do trí nhớ ngày càng tồi tệ (và thêm nhiều lý do khác) nên mới có tập nhạc này để ghi lại sự ra đời những sáng tác của mình trước khi trí nhớ tôi đi nghỉ mất dài hạn.

Trở lại với chuyến ngừng xe qua đêm. *Rest area* này nằm lưng chừng giữa một khu đồi núi hoang vu. Trong bãi đậu xe cũng không có bao nhiêu xe, chỉ vài chiếc đậu cách xa nhau, im lìm. Có lẽ họ cũng đang nghỉ ngơi để sáng mai tiếp tục chuyến hành trình mỗi người về một nơi chốn khác nhau. Một đêm hội ngộ âm thầm.

Buổi chiều tháng Tư trời còn lạnh lạnh, ánh dương lặn dần về phía tây sau lưng đỉnh đồi cao. Và xa xa trên ngọn đồi đó là những cây thông đứng chờ vợ soi mình giữa đồi núi chập chùng, giữa vô biên trời đất. Tôi nghĩ đến Nguyễn Công Trứ xưa kia có lần than thở rằng:

*Kiếp sau xin chớ làm người,
Làm cây thông giữa núi đồi mà reo*

Sao tâm tình tôi lúc bấy giờ giống như lời thơ Nguyễn Công Trứ đến như thế không biết nữa. Còn đang co ro trong xe tôi cũng bật dậy ngồi viết xuống những note nhạc đầu tiên về cây thông của riêng mình, *Cõi Ta*. Chiếc Toyota cỡ nhỏ loại *liftback* chật hẹp, gia tài nội niên son chảo, mùng mền chiếu gối, vali và cây đàn chất đống phía trước phía sau, nhúc nhích cũng đã là khó. Không nhớ rõ tôi cục cựa như thế nào cho tới gần sáng thì viết xong ca khúc *Cõi Ta* dưới ánh đèn vàng vọt lờ mờ trong khu *rest area* giữa vùng đồi núi hoang vu Arkansas.

Tiếng Ca Dâng Hiến (1998)

Khoảng cuối năm 1998, tôi viết *Tiếng Ca Dâng Hiến*.

Tôi gặp một giọng hát trẻ qua một chương trình nhạc thánh phòng. Giọng hát em thật nhẹ, thật thánh thót như tiếng chim hót trong lành. Em cho biết em thích hát để mà hát, hát vì yêu nhạc chứ không mộng tưởng theo nghề ca hát. Thế là tôi mặc cho sức tưởng tượng bay cao, cao vút lên để nghe tiếng đôi chim uyên và đôi thiên thần cất tiếng hòa ca, hiến dâng giọng hát mình cho âm nhạc và cho cuộc đời. Còn gì đẹp hơn.

Xin lưu ý vấn đề trùng tên. Người hát Kim Phụng đây là em gái tôi, không phải là Kim Phụng/Thương Linh. Em gái tôi đã từng cùng tôi đi gieo lời ca tiếng hát khắp nơi trong cộng đồng VN vùng Hoa Thịnh Đốn từ những năm đầu của thập niên 80s, từ những chương trình văn nghệ quê hương cho đến những chương trình ra mắt văn thơ nhạc v.v...

Mộ Khúc (2000)

Sau Vương Ván (1982) ít năm không nhớ rõ năm nào, có một lúc tôi lại có ý định viết một ca khúc mang cái ý gợi nhớ quê hương, mang máng cái âm hưởng của *Giấc Mơ Hồi Hương, Hường Về Hà Nội* mà không hẳn là cái ý của Vũ Thành và Hoàng Dương. Có nghĩa không nhất thiết phải mơ một ngày hồi hương hoặc nhớ về một nơi chốn nào cụ thể. Nó phải là *cái gì khác*. Ý nhạc này tôi cứ loay hoay mãi mà không thành hình. Nhạc cứ soạn được vài note vài câu chả ra làm sao, tôi bỏ dở và bỏ luôn mộng làm...nhạc sĩ.

Mãi cho đến 2000 lần đầu tiên khi nghe qua tấu khúc Warsaw Concerto của Richard Addinsell, một ý nhạc chợt bật ra thật rõ nét rồi một giọng nhạc tuôn trào trong tim tôi. Cùng lúc đó không hiểu vì đâu hai câu thơ Thôi Hộ lại lớn vờn trong trí nhớ lâu ngày tưởng đã quên:

*Nhật mộ hương quan hà xứ thị
Yên ba giang thượng xử nhân sầu.*

Tạm định nghĩa:

*Trời đã chiều tôi không thấy quê nhà ở đâu
Khói tỏa trên sông khiến lòng người ta sầu muộn.*

Tôi đã tìm ra *cái gì khác* mà 15-17 năm trước không tìm ra. Nghe Warsaw Concerto, rên ư ử hai câu thơ Thôi Hộ, tôi liền tưởng tới những ngày tìm đường vượt biển lên đênh trên sông Cửu Long 2 đêm liền mà không đi thoát. Sau đó gần cả năm lại lên đênh trên biển nước Cần Giờ chờ ra biển cả để vượt đại dương đi tìm tự do. Tôi chưa bao giờ thấy *khói sóng* trên sông nước Cửu Long hay biển nước Cần Giờ mà cũng chẳng biết có hiện tượng khói sóng ở hai nơi này không nữa. Chắc là không đâu vì miền nam là miền đồng bằng mà, nhưng tôi cũng không dám đoán mò thêm vì sẽ *lòi ra* cái dốt nát khoa học của mình. Tuy nhiên chắc chắn chả ai cấm tôi cứ tưởng tượng ra cho có.

Câu đầu tôi viết là “*giòng sông cuối chiều mờ mờ vàng rơi*” thì nhạc đúng là *chôm* một câu trong Warsaw Concerto nhưng bắt đầu từ giữa câu thứ nhì trở đi cho đến hết bài là nhạc là tôi phát triển ra hoàn toàn theo ý muốn. Nói về lời thì “*giòng sông cuối chiều*” đúng là ý thơ Thôi Hộ, nhưng thay vì *khói sóng* thì tôi tả là sương rơi. “*Vàng rơi*” cũng là sương rơi, cách dùng từ không xa lạ trong thi phú VN. Bích Khê năm xưa từng viết:

Vàng rơi vàng rơi thu mệnh mộng.
(Tỳ Bà)

Và rồi sau đó tôi phóng tay hoàn tất bài hát theo ý của mình. Vậy đó mà nhạc đệm viết quá dở cho nên không có MP3. Có thể nay mai thử lại chẳng? Tuy nhiên nếu soạn nhạc đệm lại vừa ý đi nữa, hát nổi hay không lại là một vấn nạn khác.

Buồn Cung Sol (2001)

Số là khi tôi viết xong khoảng nửa bài *Buồn Cung Sol*, nhân một cơ hội họp bạn tình cờ, tôi liền ôm đàn phằng phằng nửa bài này cho một số bạn bè nghe thử, trong đó có chị Châu Hà. Chị nghe xong thì lên tiếng khen ngợi.

Nhân tiện đây xin có đôi dòng về chị Châu Hà. Mặc dù cùng cư ngụ trong vùng Hoa Thịnh Đốn lâu năm vậy mà tôi chẳng bao giờ có dịp quen biết chị và anh Văn Phụng. Mãi cho đến năm

2000-2001 chi đó, tôi mới có cơ hội quen biết chị trong lúc anh thì đã qua đời đầu cũng 8-9 năm trước rồi, tôi không nhớ chính xác lắm.

Khi nghe tôi hát *Buồn C Major* và *Buồn Cung Sol*, chị là đầu tiên người khuyến khích tôi nên tiếp tục sáng tác nhạc jazz: *cậu là người tiên phong viết nhạc jazz, nên tiếp tục*. Chị là đàn chị kỳ cựu lâu năm trong giới ca nhạc, dù ở Hoa Kỳ nhưng giây nhợ chẳng chịt từ hải ngoại về tới VN là việc thường. Lời khuyến khích của chị chắc cũng phải dựa trên một thực tế nào đó mà chị biết rõ.

Theo tôi biết thì cho tới thời điểm tôi viết *Buồn C Major* 1998, dường như VN trong và ngoài nước không ai đề cập gì đến nhạc jazz. Nhận xét này của tôi hoàn toàn dựa trên những phương tiện truyền thông phổ biến vào thời điểm đó. Thật ra nếu có thì tôi cũng không biết vì không nghe gì cả mà cũng không hề có ai đề cập gì tới.

Tiên phong viết nhạc jazz hay không, khi mất việc làm thì đau khổ như gì. Xếp bảo tôi phải bán cho được từng đó món hàng thì mới tiếp tục ở lại làm việc, bán không hết thì, a lê, đi chỗ khác chơi. Trời ơi, bảo tôi ôm đàn ngồi lê đường với thùng đàn củ kỹ có lẽ còn dễ chịu hơn đi bán hàng. Thật khổ!

Xếp đuổi, mất việc năm nhà bèn viết...*Buồn Cung Sol* cho đỡ tủi.

Mùa Xuân Rượu Và Tóc Dài (2002)

Bài *Mùa Xuân, Rượu và Tóc Dài* ra đời chỉ vì bài...*Suối Tóc* của anh Văn Phụng và đánh dấu sự quen biết với chị Châu Hà. Không tuyên bố gì cả nhưng tôi xem như viết bài này để tặng chị ấy. Trong thời gian này chị và các anh như anh Lưu Nguyễn Đạt, anh Nguyễn Nhật Khánh, và cá nhân tôi đều cùng góp tay góp sức giúp chị trong dự án in lại tuyển tập nhạc Văn Phụng, trong đó có thêm một số bài chưa phổ biến bao giờ.

Vì việc này tôi thường ghé ngang *nhà già* chỗ chị ở. Lui tới thường xuyên, hai chị em làm việc thì ít, đấu láo thì nhiều. Vào những lúc đó, chị vui miệng kể lại tôi nghe nhiều mẩu chuyện vô

cùng hấp dẫn không có trong tài liệu sách vở bất cứ ở đâu. Ví dụ như trong thời gian tân nhạc VN mới thành hình, ở Hà Nội Văn Phụng là người tiên phong mang một không khí mới mẻ vào sinh hoạt ca nhạc qua những nhịp điệu vui tươi như thế nào. Thời gian này chị Châu Hà đi học hát với một bà thầy người Pháp ra sao. Anh *cua* chị như thế nào vv.

Rồi khi vào năm sau 54 ở Sài Gòn, tên tuổi Văn Phụng Châu Hà gắn liền nhau trong đời ca hát như thế nào thì ai cũng đã biết. Một chi tiết vô cùng hấp dẫn nhân tiện kể lại đây, không lại quên. Đó là câu chuyện về bài *Chán Nản* mà tôi rất yêu thích. Tôi nói với chị là cảm giác tôi khi nghe bài này thì chả có gì là...chán nản cả. Chị cười và nói thật ra có gì quan trọng đâu. Lúc đó anh chị hờn giận nhau về việc gì đó, anh giờ hai tay lên trời than rằng: *sao chán quá thế này!* Đại khái vậy.

Còn nhiều mẫu chuyện hấp dẫn nữa nhưng hãy dừng lại ở *Suối Tóc*. Văn Phụng đã diễn tả *suối tóc* của riêng anh qua một *ca khúc đẹp* như thế thì làm sao tôi dám viết một *suối tóc* giống như Văn Phụng được nữa? Tuy nhiên suối tóc bao giờ cũng là một hình ảnh đẹp đối với tôi, cho nên tuy không dám viết gì thêm về một *suối tóc văn phụng*, nhưng có ai cấm tôi viết một về mái tóc dài của riêng mình, phải không các bạn?

Và với tình cảm văn nghệ với chị Châu Hà, *Mùa Xuân, Rượu và Tóc Dài* ra đời vào mùa xuân 2002.

Phổ Lạ (2002)

Chuyến trở về Sài Gòn lần đầu tiên của tôi sau 22 năm dài dang dở là để thực hiện CD đầu tay *Buồn C Major* (và cũng là CD cuối cùng). Trước khi trở về Sài Gòn tôi đã từng nghe nhiều người đi trước về thuật lại kinh nghiệm tâm trạng là một người ngoại quốc ngay trên đất nước mình. Không tin cũng khó, tin cũng không cách chi hình dung ra được. Để rồi xem sao.

Tôi đặt chân về Sài Gòn, chỉ không đầy một ngày, thằng em tôi Nguyễn Bảo đưa tôi đi một vòng thành-phố-xưa-thân-quen: Sài Gòn không

nhận ra tôi mà tôi cũng không còn thấy Sài Gòn của tôi đâu nữa. Tôi không phải là *dân* Sài Gòn nữa rồi, tệ hơn nữa, tôi là một người ngoại quốc ngay trên đất nước mình. Trời ơi! Kinh nghiệm người đi trước đúng quá, đúng đến phát sợ.

3-4 đêm đầu tiên mất ngủ trong motel chờ sáng nghĩ về một sự thật hiển nhiên mà tôi không dám nhìn nhận: tôi đã thật sự mất Sài Gòn rồi. Lòng quặn đau, loay hoay không biết phải làm sao để khuây khỏa cho qua hết đêm. May quá tôi có mang theo vài tờ giấy kẻ nhạc, liền ngồi ngay trên giường rên ư ử mấy note nhạc đầu tiên ở Sài Gòn: *phố cũ năm xưa giờ là phố lạ!* Rồi thì những note nhạc kế tiếp kéo về như một trận *avalanche*, tôi viết luôn một mạch.

Ta không thấy ta trong lòng em!

Em, ở đây chính là Sài Gòn cũ của tôi đó.

Người hát *Phố lạ* là Triệu Vinh. Vinh là một người bạn tôi chỉ mới quen trước khi *Phố Lạ* ra đời chỉ ít năm. Qua âm nhạc, hai anh em chúng tôi trở nên thân thiết, từng cùng nhau đi ca hát trong cộng đồng VN vùng chúng tôi cư trú. Và Vinh cũng sát cánh tôi trong những buổi giới thiệu nhạc tôi đến cộng đồng người VN trong vùng.

Một Cõi Lưng Chùng (2003)

Có một lần tôi và vài người bạn lái xe ngang những vùng núi non, càng lúc dốc càng lên cao càng vòng quanh hiểm trở. Lúc xe ở lưng chừng núi nhìn xuống bên bờ vực sâu mới thấy hãi hùng. Ở lưng chừng núi đột nhiên lòng cảm khái, tôi nghĩ đến vài ý nhạc vài câu hát. Khi trở về tôi bắt đầu ôm đàn phẳng phẳng dạo thử vài note, và ca khúc *Một Cõi Lưng Chùng* ra đời.

Qua sự giới thiệu của chị Hoàng Lan Chi, tôi làm quen Nguyễn Thảo ở mãi Houston để nhờ Thảo hát dùm tôi hai bài trong CD *Buồn C Major*. Nguyễn Thảo ở xa quá nên tôi không *đàn dùm* với gì được với Thảo. Sau khi CD *Buồn C Major* ra đời thì tôi không có cơ hội để qua lại với Thảo nữa, mãi đến gần cuối 2021 mới gặp lại.

Rồi Cũng Sang Mùa Hè (2004)

Tôi nhớ mùa hè 2004 là năm có rất nhiều ve sầu, *cicada*. Theo tin tức khoa học thì 7 loại Cicada cứ mỗi 13 hoặc 17 năm thì lại tủa ra một lần tìm vợ tìm chồng để con đẻ cái, ồn ào 24 giờ không mệt mỏi. Xác ve chết ngập mái nhà, ngập đường ngập xá, ngập đầy trên các cành cây....Mới mùa hè 2021 đây thôi, cicada lại tủa ra kêu la ồm ồm. Đây thời gian này tôi bắt đầu thâu lại một số nhạc trước 75 trong công trình *hát nhạc cũ giải khuây* thì một số bài thâu luôn cả tiếng ve sầu trong đó. Lý do, chỗ làm việc của tôi cũng là cái studio thâu nhạc – dùng chữ *studio* cho *sang trọng* thật ra tôi chỉ có cái bàn giấy, cái computer và cái micro kê sát cửa sổ. Dù cửa sổ đã đóng kín nhưng tiếng động vẫn xen vào. Dĩ nhiên nghe nhạc qua cái headphone thì mới nghe được tiếng ve.

Trở lại với ca khúc Rồi Cũng Sang Mùa Hè. Cũng vì tiếng ve sầu cicada năm đó, ve sầu thì người làm sao vui? Mà người đã không vui thì nhạc sao vui được?

Đau Nặng (2004).

Cảm cúm năm tê liệt mấy hôm, vậy mà tôi cũng ngóc đầu dậy mà viết Đau Nặng. Ngẫm nghĩ cái thân phận mình lúc nào cũng đau nặng không cách nào vươn lên nổi. Do đó, đau nặng vừa là đau thể chất vừa là đau cả về cái thân phận mình nữa.

Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em (2005)

Tôi nghĩ người nhạc sĩ sáng tác ca khúc nào cũng mong tìm được một giọng hát phù hợp với giọng nhạc của mình. Ai cũng nói giọng nhạc Trịnh Công Sơn phải có giọng hát Khánh Ly. Giọng nhạc Nguyễn Văn Đông thì có Hà Thanh. Và theo ý kiến cá nhân tôi, ca khúc của Phương chưa có ai khác diễn tả xuất sắc như Lê Uyên. Không phải vì Lê Uyên điêu luyện hơn hay diễn tả hay hơn những giọng hát khác nhưng vì cái chất đam mê trong giọng hát Lê Uyên nó hết sức phù hợp với giọng nhạc của Phương. Đơn giản chỉ có vậy.

May cho tôi quá, tôi gặp được *ngày-xưa-Kim-Phượng-bây-giờ-là-Thương Linh* (nhưng tôi quen miệng vẫn cứ Kim Phượng mà gọi). Một giọng hát mà có người nhận xét là *smoky* và *intoxicated* (*smoky*: khói thuốc lá; *intoxicated*: *xỉn* nồng nực mùi rượu). Một nhận xét khác: *con bé sinh ra chỉ để hát nhạc của cậu*. Đây là lần thứ ba tôi trúng số độc đắc. *Nam Mô A Di Đà Phật!* Xin nhắc lại, lần thứ nhất trúng số độc đắc của tôi là viết được bài nhạc *jazz* đầu tay, Buồn C Major. Lần trúng số độc đắc thứ nhì là Greg Adams nhận xét *nhạc của you có một ít characteristics của một bài nhạc jazz*.

Thật vậy, trong những buổi trình diễn tại địa phương vùng DC này giới thiệu ca khúc của tôi, tiếng hát của Thương Linh hết sức đặc biệt, chiếm được cảm tình của rất nhiều người. Như đã trình bày bên trên, không phải vì Thương Linh có giọng hát điêu luyện hơn hoặc hát hay hơn những giọng hát khác nhưng chỉ vì cái chất *smoky* và *intoxicated* trong giọng hát nó hết sức phù hợp với giọng nhạc của tôi.

Và lần thứ ba trúng số độc đắc này gợi hứng để tôi viết *Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em* tặng cho Thương Linh. Thế nhưng cái duyên âm nhạc giữa hai chúng tôi không *thọ* qua khỏi vài ca khúc em hát cho tôi trong CD đầu tay *Buồn C Major*. Bao nhiêu ca khúc khác tôi sáng tác sau đó đều không có may mắn *lọt vào mắt xanh* của Thương Linh, kể cả *Mối Mong*, một ca khúc tôi viết sau đó mấy năm để nhắn gởi riêng Thương Linh cũng đành chịu số phận hẩm hiu.

Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi(2006)

Nhà có khách đặc biệt đến chơi, nàng *tổng cổ* tôi đi cho khuất mắt mắt cả nửa ngày. Lang bang lang tang, ghé ngang starbucks ngồi ngẫm nghĩ mà tủi cái thân cái phận cái sự cái đời. Quán kê vài cái bàn cái ghế bên lề đường, xe chạy ngang bốc bụi – bụi thật hay bụi tưởng tượng không bảo đảm lắm nhưng nó cũng làm xốt con mắt, bèn viết *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi*.

Mấy năm sau lôi kéo được một tay jazz pianist, Greg Adams vào cùng chơi nhạc ở một quán

phở địa phương. Nhân dịp đó, tôi nhờ Greg thu âm phần nhạc đệm bài này (và một số bài khác). Không nhớ sao lúc đó không thu giọng hát, bây giờ làm sao hát nổi đây? Chắc cứ tiếp tục ngâm dăm đó rồi tính sau.

Rủ Em Lên Núi (2007)

Thời gian này tôi nghĩ nhiều về thiên nhiên, nơi tôi có thể hòa mình vào chung sống với trời đất, để nghe đất thở để nghe trời chuyển mình trò chuyện cùng đất. Tôi có cảm giác thấy mình cùng thở một không khí và nằm cùng mảnh đất với thiên nhiên ngay ở giữa thiên nhiên, để thấy thiên nhiên là nơi tôi nghỉ ngơi, lòng nhẹ nhàng quên hết những điều ưu uất. *Nàng của tôi* kể lại từng có lần nằm trên mặt đất trong một chuyến đi *hiking*, thả hồn theo với thiên nhiên mà cảm được sự chuyển mình của đất trời.

Gần nhà tôi ở khoảng nửa giờ lái xe trên *freeway* là đến một vùng núi nhỏ nhô dài và là nơi dân địa phương hay lui tới ngắm cảnh thiên nhiên và thở bầu không khí trong lành. Núi không cao lắm, không hang hốc hay hiểm trở gì nhưng lên tới đỉnh núi là nhìn thấy cả một vùng trời đất hùng vĩ bao la.

Từ thế kỷ 18, nhà thơ Nguyễn Du đã từng nói:

*Cảnh nào cảnh chẳng đeo sầu,
Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ!*

Đúng quá. Núi có linh hồn hay không là do tâm tình của con người. Tôi tha hồ mà tưởng tượng vậy.

Tôi sáng tác *Rủ Em Lên Núi*, tiếng là *rủ em* nhưng chính là để nói lên với chính tôi rằng trong bao nhiêu năm qua tôi đã lụy quá nhiều vào những chen đua, vào những ước muốn hào huyền mà quên khuấy đi mất rằng thiên nhiên là nơi tìm quên một cách nhẹ nhàng thoải mái nhất – dĩ nhiên chỉ với riêng tôi thôi.

Về sau nghĩ lại, khi tôi viết *Một Cõi Lưng Chùng* mấy năm trước tuy đã cảm thấy sự huyền diệu của thiên nhiên nhưng để thấm thía cái ý diệu huyền của nó phải chờ tới khi viết *Rủ Em Lên Núi*. Càng viết càng nghĩ ngợi và càng *thấm đòn* đó mà!

Một Thời Đã Qua (2007)

Một ngày cuối năm ngồi ôn lại đời mình, những kỷ niệm đẹp nhất trong đời tôi trở về qua một bài hát của Phạm Duy: *Chỉ Chùng Đó Thôi*, ông viết vào năm 1975 chỉ một hai tháng trước biến cố 30-4. Tôi từng thú nhận với những người bạn rất thân rằng tôi trưởng thành qua giọng nhạc Phạm Duy. Các bạn có thể tưởng tượng được không lúc con tôi mới 7-8 tháng tuổi gì đó, nửa đêm thay vì ru con bằng ca dao thể mà tôi lại ư ử *Bên Cầu Biên Giới*. Thế là chú nhóc đang làm rầy làm khó cha khó mẹ lại ngủ khò trên vai tôi. Dĩ nhiên làm sao chú phân biệt được ca dao hay *Bên Cầu Biên Giới*? Chú ngủ khò là vì cái ư ử êm êm âm nhạc trên vai tôi đó thôi. Xin lưu ý: tôi không ư ử *Bên Cầu Biên Giới* theo điệu *tango* như thông lệ đâu nhé, tôi ư ử theo điệu...*xì lô*.

Tiện đây nói luôn. Theo tôi, cấu trúc âm nhạc *Bên Cầu Biên Giới* không có tí chất *tango* nào trong đó, làm sao tôi *tango* cho được? Trong một CD nào đó đã khá lâu, Duy Cường soạn *Bên Cầu Biên Giới* theo điệu...*xì lô* cho Lệ Thu hát. Duy Cường là con trai Phạm Duy, nếu ông bố viết *tango*, tại sao ông con lại chơi *xì lô*? Tôi không quen biết gia đình Phạm Duy để hỏi, nên đành xem bài *xì lô* do Duy Cường soạn là câu trả lời vậy. Trở lại với *Chỉ Chùng Đó Thôi*, Phạm Duy viết thế này.

*Ta Yêu Em mù lòa,
Như A-đam ngủ ngờ
Yêu E-va khờ khờ
Cuộc tình trình tiết đó.
Nhưng thiên tai còn chờ
Đôi uyên ương vật vờ,
Chia nhau xong tội đồ,
Đầy đọa lâu mới tha*

Chia nhau xong tội đồ, đầy đọa lâu mới tha?
Ông viết như thế có phải *chết cha* bọn sinh viên học sinh thế hệ chúng tôi không? Hấp dẫn quá, tha hồ mà tưởng tượng. Đó là những năm Tú Tài I Tú Tài II và 1-2 năm đầu đại học của bọn tôi, thời gian đẹp nhất của đời tôi, những năm tập mộng mơ, những năm tập làm thơ làm thần tập hát tập hồng, tập “*cua đào*” (danh từ thuở

đó), tập “*đau khổ*” (trong khi chưa biết cái *khổ* thật sự nó có mùi vị như thế nào) mà không thấy ra rằng:

*Tội đời giăng mê êm ru như nhung,
Ngã nhào như không!*

Cho nên

*Hôm qua đàn gươm túi thơ rụng rơi,
Bao nợ duyên gánh gồng mòn hơi,
Chợt thêm được nghỉ ngơi*

(Một Thời Đã Qua)

Đó là những lời *thú tội* của tôi với cuộc đời lúc đã về chiều. Tiên đây xin mạn phép hương hồn nhạc sĩ quá cố Phạm Duy cho tôi sửa lời hai câu hát như sau: *Chia nhau xong tội đồ, trời xanh nào có tha*. Đó mới là thực tế, mới đúng với kinh nghiệm của riêng tôi. Dĩ nhiên câu hát sửa lời này chỉ dành riêng tôi *rên ư ử* cho đỡ buồn chứ chả dám mang ra hát. Mô Phật!

Trương Quỳnh Như (2009)

Từ rất lâu tôi vẫn ngưỡng mộ những chuyện tình xa xưa trong lịch sử VN. Trí nhớ tôi lại không đủ tốt để nhớ hết bao nhiêu truyện tình đã được viết thành ca khúc. Thử nhớ lại xem. Chuyện tình Huyền Trân và Trần Khắc Chung chẳng hạn, tôi nhớ đã có nghe qua ít nhất hai bản khác nhau.

Trong hai bản, một là bản của của Phạm Duy, *Nước Non Ngàn Dặm Ra Đi* lồng trong trường ca *Con Đường Cái Quan*. Với tôi đây là bản viết hay nhất so với bản thứ hai theo trí nhớ của tôi. Bản thứ hai? Tôi chỉ có thể mơ hồ nhớ lại ấn tượng đầu tiên nghe được thì chả có gì hấp dẫn. Thử vào tìm trên *internet* thì thấy có bản của Nhất Sinh, tựa là *Tình Sử Huyền Trân*. Không nhớ chắc đây có phải là bản tôi nghe được ngày trước hay không nhưng bản này không hấp dẫn tí nào (đối với tôi thôi), vì không đúng *xì tin* nghe nhạc của tôi.

Ngoài truyện tình Huyền Trân - Trần Khắc Chung, còn những chuyện như: Trọng Thủy - Mỵ Châu, Trương Chi - Mỵ Nương, Nguyễn Huệ-Ngọc Hân, Từ Thúc-Giáng Hương, Tú

Nguyên-Giáng Kiều, Phạm Thái-Trương Quỳnh Như vv.

Như đã nói, tôi chỉ mới nghe được *Nước Non Ngàn Dặm Ra Đi*, *Tình Sử Huyền Trân* và *Trương Chi*. Ca khúc về *Trương Chi*, theo tôi thì chỉ có *Trương Chi* của Văn Cao kể lại là xuất sắc nhất, có cấu trúc âm nhạc rất phong phú và nghệ thuật rất cao. Phải kể luôn *Thiên Thai* cũng của Văn Cao về chuyện *Lưu Nguyễn* đi lạc chốn Đào Nguyên yêu say đắm các cô tiên nữ mà quên cả đường về. Đây phải kể là hai ca khúc hiếm hoi xuất sắc nhất, có giá trị nghệ thuật bậc nhất trong nền âm nhạc VN.

Như đã *tả oán* về nỗi *ám ảnh* Phạm Thái qua bài *Buồn C Major*, năm 1996 tôi đã thử viết *Trương Quỳnh Như* nhưng không thành công. Phải đợi đến 2009 có dịp viết lại, tôi viết một mạch là xong chẳng sửa chữa gì thêm. Trong *Buồn C Major* 1998 tôi chỉ mượn hình ảnh Phạm Thái để *kể lể* về nỗi buồn của mình. Trong *Trương Quỳnh Như* 2009, tôi viết về truyện tình có thật này trong lịch sử VN, dựa vào truyện *Tiêu Sơn Tráng Sĩ* của Khái Hưng và một ít tài liệu sách vở tôi còn giữ được.

Tiền đây tôi cũng muốn nói qua về Kim Vui, người hát Trương Quỳnh Như và Đêm Huyền Cầm trong tập nhạc này. Thật ra Kim Vui tên thật là Trần Thị Vui, theo chân các anh các chị đi ca hát từ thập niên 80s. Trong số những giọng hát đàn chị của Vui thời đó có Kim Phụng, Kim Khuê. Không nhớ ai là người đầu tiên gọi tên Vui là Kim Vui để phù hợp với Kim Phụng, Kim Khuê, từ đó chết tên.

Có Những Niềm Vui (2009)

Miền Đông Bắc Hoa Kỳ là nơi có đủ bốn mùa mà mùa hè thường là mùa rất nóng bức. Hôm nào mà độ ẩm ướt trong không khí lên hơi cao thì thôi khỏi nói, nóng *nhể nhại*. Thế nhưng hôm nào *trời thương nghĩ lại cho thế gian nhờ* thì mùa hè cũng có những ngày nắng rất đẹp và rất mát mẻ. Tôi viết *Có Những Niềm Vui* trong một ngày nắng đẹp như thế.

Mỗi Mong (2009)

Như đã *thổ lộ* từ *Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em*, cái duyên âm nhạc giữa Kim Phượng/Thương Linh và tôi chỉ là *thôi thì thôi nhé có ngần ấy thôi*, nói theo Phạm Thiên Thư. Sau CD Buồn C Major, Phượng *thiên cư* sang Cali theo nghề ca hát, và đổi tên lại là Thương Linh. Về sau nghe nói rất thành công. Chúng tôi cũng không giữ liên lạc gì thường xuyên cho lắm.

Năm 2009 trên chuyến bay đi Toronto, Canada, lần đó ngồi bên cửa sổ nhìn ra hàng hàng lớp lớp mây bay cuộn cuộn chả biết sao lại khiến tôi nghĩ về những ngày tháng Thương Linh và tôi làm cái việc âm nhạc với nhau.

Sau khi công trình thực hiện CD đầu tay *Buồn C Major* tôi hoàn tất, tôi đã cố gắng hết sức tạo cơ hội để giữ Thương Linh lại vùng này để mong có cơ hội tổ chức những đêm nhạc với tiếng hát hết sức đặc biệt ấy, chẳng là bạn bè tôi ai cũng yêu mến giọng hát Thương Linh. Tiếc thay, tôi bất lực không có khả năng tạo ra bất cứ cơ hội nào để giữ em, đành để mất em chứ sao bây giờ?

Buồn C Minor (2010)

Thời gian này Greg Adams đệm đàn lại cho tôi những sáng tác cũ *Buồn C Major* và *Buồn Cung Sol*. Sau đó thêm một loạt những sáng tác mới như *Một Thời Đã Qua*, *Mỗi Mong*, *Rủ Em Lên Núi*, *Không Có Em*, *Tướng Tượng*. Rất tiếc sau đó Greg Adams bận bịu sao đó mà không nhận lời đệm đàn cho tôi nữa.

Tôi viết xong *Buồn C Minor* đáng lẽ nên rủ áo trần gian, từ giã sân khấu cộng đồng VN cho yên thân sau bao nhiêu nỗ lực bao nhiêu cố gắng bao nhiêu đụng chạm, phiền muộn và điều tiếng thị phi. Bắt đầu đời viết nhạc jazz bằng một *Buồn C Major*, đáng lẽ nên đóng lại ở *Buồn C Minor* thì chắc cũng xong nợ trần. Thế mà tôi vẫn còn ham muốn vẫn còn u mê tiếp tục ước mơ *làm đẹp âm thanh trong rừng âm nhạc VN* một cách vô nghĩa lý. Chỉ thêm tuyệt vọng, chỉ thêm đau lòng.

Anh Nguyễn Mai, một người bạn rất thân có lần nói đùa rằng *tôi có bệnh...ngu bẩm sinh, biết là sẽ chết mà vẫn cứ nhào dzô*. Tôi còn nhớ anh nói xong câu đó thì hai anh em thích chí quá mà cười phá lên thật thoải mái. Chỉ vì điều anh nói tuy đùa nhưng lại thật là chính xác.

Tôi quen anh qua một chương trình nhạc tuy quảng cáo là *thính phòng nhưng có ca múa vũ kịch tạp lục từng lâm* trong đó. Trước đây tôi từng nghe có người lên tiếng phê bình rằng người VN *nghe nhạc bằng...mắt*. Không biết ai đó đã *phán* một câu thật xác đáng: *nghe nhạc bằng mắt. Thính phòng, nhưng có tạp lục từng lâm*, thật là điều dở với danh từ chữ nghĩa, hoặc *thính phòng* không phải là *phòng nghe nhạc* như tôi vẫn nghĩ. Năm xưa ở Sài Gòn đã có danh từ Đại Nhạc Hội đầy đủ các tiết mục ca vũ nhạc kịch, tại sao không dùng danh từ này mà lại gọi là *thính phòng*? Nhưng thôi, điều tôi muốn nói ở đây là anh Nguyễn Mai.

Trong số những ca khúc trình diễn lần đó do tôi phụ trách viết hoà âm phối khí, có một bài hát thật hay và thật rộn ràng. Tôi không nhận được muốn phá phách một tí cho vui thêm bằng cách chừa ra một trường canh không viết note nào trong phần nhạc đệm trong khi nhịp vẫn đếm (nói là đếm cho rõ nghĩa, chứ nhạc đi nhanh quá, người chơi nhạc đã quá quen tay nên cứ để nhịp lướt qua rồi vào lại, rất nhịp nhàng ăn khớp). Tôi nghĩ chỉ có trời mới biết vì ai công đầu rảnh rỗi để ý những tiểu tiết đó làm gì. Vậy mà anh Mai lại để ý đến chi tiết này và *tra vấn* tôi nhiều lần. Nhưng cũng từ đó hai anh em trở nên hai người bạn rất thân. Chính anh cũng từng *tra vấn* tôi về tựa đề *Buồn C Major*. Buồn, nhưng tại sao lại là *Major*? Đúng ra phải là *Minor* mới *hợp lý* chứ!

Từ khi bắt đầu viết những ca khúc mang âm hưởng jazz, tôi vẫn cố công tìm kiếm một nhạc sĩ jazz để thử đệm đàn những ca khúc tôi viết cho ra *cái chất jazz*, xem có đúng như tôi mong đợi không. Khi thực hiện CD *Buồn C Major*, vì không tìm được nhạc sĩ jazz nên tôi phải tự soạn nhạc đệm lấy. Kết quả, nhạc đệm jazz tôi viết là jazz pha chè, jazz...giả. Tôi viết nhạc đệm

nghe về khuynh hướng cổ điển, tôi điểm thêm tí hợp âm *jazz* thì được, nói đến nhạc đệm đúng *jazz* thì tôi đành chịu chết. Chỉ vì căn bản sở học tôi về *jazz* không đủ để tôi đệm đàn *jazz* đúng nghĩa cho được. Những người quen thuộc nhạc *jazz* đều nhận ra nhạc đệm trong *CD Buồn C Major* không đúng là *jazz*.

Tôi viết xong *Buồn C Minor* thì cũng phải đến khoảng mấy tháng sau chỉ đó thì mới gặp Greg Adams. Phải công nhận từ khi có Greg đệm đàn, tôi mới thật sự cảm được cái chất *jazz* trong nhạc của mình được diễn tả tới nơi tới chốn. Đây chính là nhạc đệm *jazz* mà tôi đã tìm từ rất lâu. Kể từ 1998 *Buồn C Major* cho tới 2010 *Buồn C Minor*, tôi đã tìm ra.

Đêm Huyền Cầm (2011)

Lần đầu tiên tôi nghe Diana Nguyễn chơi đàn violin, tiếng đàn thật ấm và đầy tình cảm làm tôi ngạc nhiên thích thú. Không phải tôi là người duy nhất mà là những ai có dịp nghe cháu chơi đàn đều công nhận điều đó. Năm 2011 lúc gặp tôi, cháu Diana Nguyễn chỉ mới 19 tuổi. Tôi viết *Đêm Huyền Cầm* là để riêng tặng Diana, nhưng đồng thời cũng muốn nói lên cái đẹp của tiếng đàn violin và cái đẹp của âm nhạc.

Violin, viola, cello là các loại đàn học thì được rồi đó, nhưng đàn sao cho hay cho có hồn lại là một việc khác. Nói chung thì điều này ứng dụng cho tất cả các loại nhạc khí, ở đây tôi chỉ muốn nhấn mạnh đến các loại đàn dây, trong đó phải kể cả đàn guitar (guitar dây là đàn thùng).

Tôi đã từng biết có người chơi đàn violin, bấm rất chính xác độ cao thấp các note nhạc, và kỹ thuật chơi đàn rất vững. Nhưng khổ nổi, tiếng đàn violin rất máy móc, nóng nảy, và lại thiếu một yếu tố quan trọng nhất, theo ý kiến của riêng tôi, là cái chất *tình*. Không có cái chất *nhựa* quan trọng này, bạn chỉ có thể *chơi note* nhưng bạn không *chơi nhạc* được. Tôi cũng đã từng nghe một người trình diễn nhạc cổ điển guitar. Kỹ thuật vững, luyện tập khá kỹ, nhưng tiếng đàn hết sức khô khan không có một chút *tình*. Tiếng đàn khô khan này làm tôi cảm thấy ngại không muốn đến làm quen.

Ngược lại, năm 2011, 19 tuổi, người bé nhỏ như trẻ nít 13-14, thế mà tiếng đàn cháu Diana làm rung động lòng người. Tiếng đàn này có phải ai dạy mà được? Vị thầy dạy nhạc nào cũng chỉ có thể dạy học trò về kỹ thuật, còn tiếng đàn phải tự tâm người học viên phát ra.

Sinh đẻ ở Hoa Kỳ nhưng do cha mẹ bắt buộc, cô bé phải tập nói tập nghe tiếng Việt, không giỏi nhưng cũng tạm tạm. Tuy nhiên *Lời* tôi viết trong *Đêm Huyền Cầm* thì con bé chịu, phải nhờ bố mẹ cố vấn, giải thích thêm. Cũng là một kỷ niệm đẹp vậy. Chắc chắn cháu Diana sẽ không cơ hội nào để đọc những giòng chữ này, nhưng tôi thành tâm chúc cháu thành đạt trên đường học vấn và đường đời. Và nhất là vẫn tiếp tục chơi đàn để mang niềm vui về cho nhân loại.

Tưởng Tượng (2011)

Cuối năm 2011 mùa Noel, mùa tặng quà tặng cáp. Tôi là một nhạc sĩ nghèo nhất thế giới thì làm gì có khả năng tài chính mà cáp với quà? Không có khả năng tài chính thì...*tưởng tượng* vậy. Thì đây: tôi sẽ mua cho *nàng* chiếc khăn quàng cổ cho ấm trong những ngày đông tháng giá, sẽ mua cho *nàng* chiếc nhẫn kim cương (mà *nàng* thường mơ ước), thậm chí tôi còn đi đánh cướp chiếc du thuyền để đưa *nàng* đi chơi thành *Vienne* nghe nhạc *luân vũ* Johann Strauss, rồi ghé đến *Corcovado* để nghe nhạc *bossa nova* của Antonio Carlos Jobim...

Nàng nghe xong chỉ....cười cười không nói.

Tuyết Rơi (2012)

Sau hơn 30 năm làm cái việc âm nhạc ở Hoa Kỳ, bao nhiêu nỗ lực bao nhiêu dự án không dự án nào thành hình hoặc nửa đường gãy đổ hết. Mỗi ngày tôi lại mỗi thấy rõ ràng hơn rằng bao nhiêu ước vọng đều giống như tuyết rơi, ngồi bên trong khung cửa nhìn ra thì rất đẹp. Nhưng tuyết sẽ tan thành nước khi ngoài trời nhiệt độ lên cao. Tuyết trắng đẹp đến mấy cũng chảy tan biến đi đâu mất. Vọng động cho mấy cũng thành bụi bay.

9 năm sau tôi viết *Phía Bên Ngoài Khung Cửa Sổ* cũng trong cùng một tâm trạng như thế này.

Không Có Em (2013)

Một hôm tôi gọi phone Greg Adams cho biết vừa viết xong một ca khúc mới với tâm ý là sẽ chơi *rubato*, và nói với Greg điều tôi suy nghĩ. Đương nhiên làm sao mà *rubato* đúng nghĩa cho được khi Greg và tôi ở cách nhau vài chục dặm đường. Kết quả là Greg gởi tôi một bản piano nhạc đệm chậm rãi, thông thả tượng trưng cho *rubato* thể thôi. Và tuy không là *rubato* đúng nghĩa, Greg đệm đàn piano quá hay.

Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em (2013)

Cuối năm 2013 khi viết xong *Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em*, tôi lại tìm Greg Adams để đàn cho tôi. Greg không trả lời. Liên lạc thêm lần nữa, Greg cũng không hồi đáp. Vậy tôi đã hiểu và thông cảm. Giữa lúc phân vân không biết sẽ phải làm sao, may quá, tôi tìm được một *jazz pianist* khác, Dan Lamaestra. Dan đồng ý đàn cho tôi và nhận thù lao với giá phải chăng.

Quên nói, tôi cũng trả tiền thù lao cho Greg Adams hàng tháng mặc dù với giá *discount* vì Greg và tôi từng chơi nhạc với nhau ở một quán phở VN ở khu tôi ở trong thời gian đó, và tôi nghĩ Greg là bạn tôi nhưng chắc tôi đã lầm lẫn điểm này. Cả Greg và Dan đều sinh sống bằng nghề chơi đàn, mình phải sòng phẳng thôi.

Và quả thật, Dan chơi đàn hay quá, ngoài sự mong đợi của tôi. Như vậy, tôi đã có thể yên tâm mà ngồi Starbucks để nghĩ về...*nàng*.

Tựa Vào Vai Anh (2014)

Gợi hứng từ hai câu thơ Xuân Diệu trong bài thơ tựa là *Chiều, 1938*.

*Không gian như có giây tơ
Bước đi sẽ đứt, động hờ sẽ tiêu*

Bài thơ này sau được Phạm Duy phổ nhạc đặt tựa là *Một Khúc. Một* cũng là chiều, khúc hát buổi chiều.

Tôi không cố tình đi tìm bài thơ *Chiều* để tìm đúng hai câu thơ trên lấy hứng mà chỉ tình cờ nghĩ đến, đơn giản có vậy. Có dịp là tôi ngẫu nhiên ngao cho bạn bè nghe. Thú vui tôi chỉ có chừng

đó. Trong một buổi họp mặt vào mùa hè 2015, trong số những người có mặt có một nhân vật chỉ mới quen lần đầu, cũng là dân văn nghệ cũng làm thơ về tranh. Tôi ngẫu nhiên ngao *Tựa Vào Vai Anh*. Nghe xong, người bạn mới quen vỗ bàn tuyên bố rồn rảng: bốn chữ *ghì chặt nụ hôn* quá mới quá lạ, những chữ khác trong bài không có gì mới, *viết lại hết đi!*

Mời các bạn nghe bản...không viết lại vậy.

Nghịch Âm Buồn (2015)

Trên sàn bục gỗ chỉ lớn vừa đủ chỗ cho vài người nhạc sĩ, một cây đàn piano, một cây kèn đồng, một giàn trống, một cây contrabass. Người nữ ca sĩ đứng hát. Ánh sáng chỉ vừa đủ để nhận ra em. Nghe em hát thì chỉ có chết lặng đi thôi.

Cách đây khoảng 8-9 năm, Kim Phụng, bây giờ đã đổi tên là Thương Linh, sau khi dời sang Cali khá lâu một hôm liên lạc cho tôi biết đang đi hát ở quán cà phê Lạc Cầm, và *khoe* rằng không khí ở đó giống như không khí mà chúng tôi thường mơ ước từ những năm thực hiện CD Buồn C Major. Mãi cho đến hôm nay tôi vẫn chưa có cơ hội sang chơi Lạc Cầm, không biết Lạc Cầm thời đó và bây giờ ra sao. Cũng không biết Thương Linh bây giờ ra sao.

Tôi viết *Nghịch Âm Buồn* trong những suy tư vẩn vơ như thế. Nhạc tôi toàn những nghịch âm, những cung bậc và giai điệu hoàn toàn xa lạ trong thưởng ngoạn của người VN. Nhưng bảo tôi phải viết sao cho dễ nghe dễ được chấp nhận, tôi biết tôi sẽ không viết được. Và cho dù tôi có mang nhạc mình đi hát ở Lạc Cầm hay bất cứ trên một bục gỗ nào khác, chắc chả được bao nhiêu người đến nghe.

Ta Gối Lại Ta (2015)

Năm tôi học lớp Đề Nhị, năm thi Tú Tài I, ông bà già tôi gởi tôi đến ăn học ở nhà cô và dượng tôi ở tỉnh Long Khánh. Chẳng là vì cô tôi là giáo sư dạy Pháp Văn, và dượng tôi dạy Toán, bảo đảm thẳng con học hành hàng tháng, và thi cho đậu cái bằng Tú Tài, ít nhất cũng sẽ được học tiếp. Vào thời điểm đó chiến tranh leo thang dữ

đội đó, bọn học sinh chúng tôi nếu thi rớt tú tài thì...các bạn còn nhớ nhà thơ Nguyễn Tất Nhiên nói gì không?

“*Thì hồng tú tài ta đợi ngày đi,
Thì hồng mất rồi ta hụi tình yêu*”

(Thà Như Giọt Mưa. Phạm Duy phổ nhạc)

Thời đó, ôi, thời đó!

Tôi vào học trường Bán Công Xuân Lộc, ở đó làm quen nhiều bạn mới, nam có nữ có, trong số đó có vài người sau này gặp lại khi về Sài Gòn vào đại học. Và ở Bán Công Xuân Lộc, tôi gặp Phạm Thanh Tùng, học cùng lớp. Hai thằng trở nên hai thằng bạn rất thân, vì hợp khẩu, vì cùng văn nghệ văn gừng với nhau. Tùng thật ra lớn hơn tôi vài tuổi, và vì thế *hư hồng* sớm hơn, làm thơ viết văn viết nhạc sớm hơn tôi rất nhiều. Tôi *tài hoa nở muộn* nên ngoài 40 tôi mới tập tành sáng tác. Gia đình Tùng xem tôi như người nhà và ngược lại. Sau biến cố 30-4-75, hai anh em chúng tôi còn gặp nhau vài lần, sau thưa hẳn vì hoàn cảnh xã hội lúc đó. Và vào thời gian 1980 tôi lại tìm đường vượt biển nên xem như mất liên lạc luôn, mãi cho đến 2015.

Mãi đến mùa hè 2015, nhân cơ hội Liên Trường Long Khánh Hội Ngộ ở Seattle, Tùng mới tìm ra tôi. Tôi vốn không biết gì về buổi hội ngộ này, và cũng không biết dân Long Khánh định cư ở Hoa Kỳ đông đúc đến thế. Trong buổi hội ngộ này, cựu học sinh Long Khánh mời cô tôi (dượng tôi đã mất) và một số thầy cô khác về tham dự. Tùng gặp cô tôi ở đó thì rất mừng vì biết là sẽ tìm ra tôi. Hai thằng 40 năm mới gặp lại, còn vui mừng nào hơn?

Vợ chồng Phạm Thanh Tùng lúc đó ở Massachusett, dù bận rộn công ăn việc làm cũng thu xếp thời gian đến thăm vợ chồng tôi, ở lại cả tuần lễ. Sau đó vài tháng tôi lại bay lên Massachusett với Tùng vài hôm. Bạn bè cũ gặp nhau, người khoe vẫn khoe thơ, người khoe nhạc. Trong số mấy bài thơ Phạm Thanh Tùng khoe với tôi lần đó, có một bài phù hợp tâm trạng tôi nhất: *Ta Gối Lại Ta*. Tôi bèn đem bài thơ này ra phổ nhạc. Không nói ra, nhưng tôi

xem như đó là một món quà tặng bạn sau 40 năm.

Xin lưu ý: Tùng viết văn làm thơ lấy bút danh là Phạm Tiêu Hồ. Do đó các bạn sẽ thấy trong phần nhạc bản, bài *Ta Gối Lại Ta* ghi tác giả bài thơ là Phạm Tiêu Hồ.

Xưa Anh Đến Thăm Em (2015)

Mùa Noel 2015, tôi tặng nàng một món quà hết sức đặc biệt: hát cho *nàng của tôi* nghe sáng tác mới nhất *Xưa Anh Đến Thăm Em*. Vừa nghe xong chỉ vài câu đầu là nàng đã sùng sốt vì nó vẽ lại cuộc tình của chúng tôi một cách vô cùng chính xác. Và rồi suốt bài hát nó cứ giống như một cuộn phim quay lại chuyện tình với vai chính *nữ* là một cô gái thẹn thùng e ấp thơ ngây, trong khi vai *nam* lại là một gã mà *Chúa không dung Phật chẳng tha*, nhưng vì *nàng* mà hai *bạc vĩ nhân* của nhân loại cũng phải chào thua.

Về sau tôi đàn hát và thâu lại bài này cho đảng hoàng, vì hôm hát nàng nghe là thời gian tôi đang bị cơn bệnh cũ tái phát hành hạ, hát không ra hơi (hát không ra hơi nhưng vì cố hát cho nên cũng lấy được tí...*điểm* với nàng). Sau đó gởi cho *twin* của nàng nghe mà tôi không nói gì về bài hát. *Twin* của nàng lần đầu tiên nghe cũng đoán là tôi kể lại chuyện tình của chúng tôi. Thật ra mà nói, vì hai chị em rất thân nhau nên *twin* của nàng nghe là biết ngay.

Năm năm sau, 2020 lúc bắt đầu ngồi viết những giòng chữ này, tôi vẫn ước mong những gì tôi đã viết trong ca khúc *Xưa Anh Đến Thăm Em* 5 năm về trước vẫn cứ mãi mãi là như thế:

*Một ngày nào dù trăng gầy héo
Ta nuôi cho tình không buồn theo.
Cho tâm bao la,
Thân không xót xa
Giữa chốn giang hà*

Nhớ Hồ Cầm (2016)

Chú nhóc con chúng tôi năm xưa bây giờ đã ra trường (5/2017), vốn được gởi đi học đàn cello từ lúc cháu 5-6 tuổi gì đó không nhớ rõ. Từ năm cháu học lớp 9 đã bắt đầu ôm đàn theo tôi trình

diễn các ca khúc nhạc VN do tôi soạn cho đàn cello và những nhạc khí khác. Đến hai năm cuối ở trung học, tiếng đàn đã vững vàng và có nét ngọt ngào.

Khi cháu đi đại học, trường xa, rời nhà vào nội trú không mang đàn theo. Trong 4 năm đại học đó, thỉnh thoảng cháu vẫn về nhà chơi đàn với tôi trong những dịp *long weekend* hoặc lễ nghỉ lâu ngày. Nhưng chỉ được vài lần cha con lên bục gỗ chơi nhạc với nhau thế thôi. Thời gian còn lại thì cháu bận bịu việc học, rồi khi ra trường dọn đi nơi khác vì công ăn việc làm, cây đàn vẫn còn nằm cô đơn trong góc nhà từ bao nhiêu năm qua.

Cây đàn nằm góc nhà có khác gì thân tôi đâu?

Hồ Cẩm cũng là một nhạc khí mà *nàng của tôi* rất yêu thích. Lúc còn bé trung tiểu học thì không có cơ hội học đàn. Ở đại học cũng không. Mãi sau khi ra trường mới ghi danh học đàn. Được chừng một năm thì bỏ cuộc vì theo như *nàng than phiền* thì *nàng* không có khiếu chơi đàn và âm nhạc nói chung. Khi có con, mong con chơi đàn cho mẹ nghe.

Không ngờ *ông con* chúng tôi (bây giờ là *ông con* rồi chứ không còn là *chú nhóc con* của chúng tôi nữa), không chơi đàn cello mà chuyên về trống. Mấy năm đại học chuyên từng đó (cháu tốt nghiệp chuyên ngành *jazz drums*). Cây đàn cello vẫn tiếp tục nằm ở góc nhà đóng bụi.

Quên Lãng (2016)

Khi nghe tôi trình diễn lần đầu tiên ca khúc mới, *Quên Lãng*, trong một đêm nhạc dành cho thân hữu trong vùng, các em tôi và có lẽ một ít bạn bè khác nữa đều la lên: tango gì mà chả nghe ra điệu tango chi cả. Thì đây:

Khoảng thập niên 50-60, một nhà soạn nhạc tango người Argentina, Astor Piazzolla giới thiệu đến giới thưởng ngoạn một phong cách khác để diễn đạt điệu tango mà ông gọi là *Nuevo Tango* (hiểu là tango mới), trong đó ông pha trộn thêm chất liệu nhạc *jazz* và *classical* vào giọng tango mới của mình. Thời gian đầu nhạc tango mới của Astor Piazzolla bị phê bình dữ

dội, nhưng sau đó dần dần được cả thế giới công nhận và trình diễn khắp nơi. Nói chung, nếu muốn nghe tango truyền thống như *La Cumparsita*, *Por Una Cabeza*, *El Cholo*² v.v... thì sẽ không tìm thấy nó nơi các tấu khúc của Astor Piazzolla.

Tôi viết *Quên Lãng* từ nhiều năm trước (2011 thì phải) nhưng không hoàn tất vì không hài lòng mấy. Do gợi hứng từ tấu khúc *Oblivion*, tôi hoàn tất ca khúc *Quên Lãng* một cách dễ dàng. *Oblivion* của Piazzolla, một tấu khúc rất nhẹ nhàng, khác hẳn nhiều tấu khúc khác của ông, nhanh, *giật gân*, rất nhiều nhịp chỏi v.v... *Oblivion*, dịch nghĩa cũng là quên lãng, cho ta một cảm giác mơ hồ, chậm buồn như đang đi vào cõi lãng quên.

Như đã nói ở trên, bạn sẽ không nghe thấy tiết điệu tango quen thuộc ở *Oblivion* và *Quên Lãng* như ở *La Cumparsita*, *Por Una Cabeza*, *Adios Muchachos*. Căn bản tiết điệu tango qua *Oblivion* của Piazzolla căn bản thể hiện qua giọng bè trầm (bass.) Một cách vắn tắt, bạn sẽ “cảm” được *hơi* tango qua giọng *melody* và toàn bộ hòa âm của tấu khúc này. Đó là tiết điệu *Nuevo Tango* mà tôi đã học được từ *Oblivion* của Piazzolla.

Buổi Sáng 11 (2017)

Đinh Trường Chinh là một họa sĩ và thi sĩ. Là họa sĩ nhưng không hề tốt nghiệp trường ốc nào về ngành họa. Tuy nhiên Chinh có ghi danh học các lớp vẽ, kỹ thuật căn bản, bố cục, chân dung, anatomy v.v... để giúp thêm về kỹ thuật vẽ. Vốn liếng hội họa của tôi là con số zero nên không có ý kiến, nhưng về thơ của Chinh thì tôi có vài điều để chia sẻ trong bài viết này. Xin nói rõ ở đây là tôi không có mục đích phê bình phân tích chi về thi phú mà chỉ nói qua một ít cảm nhận của mình về thơ của Chinh, đơn giản chỉ có vậy.

² Có thể nói đây là những tấu khúc tango kinh điển thời trước

Trước nhất, tôi hiếm khi phổ thơ. Lý do đơn giản là vì thơ thì có vần có điệu, nhạc phải theo vần điệu và phải theo những trầm bổng của thơ. Phổ thơ thì những vị đi trước tôi như Phạm Duy, Phạm Đình Chương, Trịnh Công Sơn đã phổ rất hay, ai cũng biết, tôi cố theo chân các vị đi trước đi chẳng nữa, có giỏi lắm cũng chỉ được từng đó. Nó phải là một *cái gì khác*. “Cái gì khác” đó có thể là thơ tự do hoặc thể thơ nào khác mà tôi chưa biết đến. Nếu là thơ tự do tôi lại rất *kết* thơ tự do của Đinh Trường Chinh. Đương nhiên tôi không phải là người duy nhất phổ nhạc thơ tự do.

Khởi thủy thì tôi Không hề đi tìm thơ tự do để phổ nhạc. Khi Chinh và tôi chia xẻ với nhau về những sáng tác của mình, tự nhiên tôi rất *cảm* thơ Chinh. Nét lạ lắm, nét phóng túng, nhất là cách *chơi chữ* trong thơ Chinh rất hợp với cái tính *phóng tay mà viết* của của tôi, không gò bó, không theo luật lệ nào. Ví dụ về việc dùng từ đặc biệt Đinh Trường Chinh, trong bài Buổi Sáng 11, Chinh viết như sau:

“*Cả chiếc bóng này thả xuống mặt đường
trầy xước cho những bàn chân, rồi vĩnh
viễn ra đi*”

Chiếc bóng mà làm trầy xước những bàn chân khi *thả* xuống mặt đường? Cách dùng từ như thế này, với tôi thì nó kinh hoàng quá sức. Và vì vậy nó quá hay.

Đại ý về tựa đề Buổi Sáng 11, số là Đinh Trường Chinh khi đang đi dạo phố Paris, nghe tin hai tòa building *twin towers* ở New York bị bọn quá khích đánh sập, hằng ngàn nhân viên chính phủ làm việc ở *twin towers* thiệt mạng, động tâm mà viết về buổi sáng tang thương lịch sử này của Hoa Kỳ, buổi sáng 11 tháng 9.

Nhật Thực (ngày 21 tháng 8, 2017)

Lần đầu tiên trong 99 năm toàn thể cư dân vùng Hoa Thịnh Đốn và phụ cận được trông thấy hiện tượng nhật thực. Không nhớ là ngoài vùng Hoa Thịnh Đốn còn nơi nào khác ở Đông Bắc Hoa Kỳ có thể thấy được hiện tượng nhật thực hay không, nhưng quả thật đúng là học qua sách

vở không bằng chính mắt mình quan sát và theo dõi.

Cư dân vùng Hoa Thịnh Đốn ai cũng tìm mua loại mắt kính đặc biệt để khi theo dõi hiện tượng nhật thực mà không bị hư mắt. Thiên hạ ai cũng chờ đợi giây phút đặc biệt này. Từ khoảng 1:17 trưa trắng bắt đầu đi về phía mặt trời, và cho đến 2:42 che lấp mặt trời, không gian mờ tối đi đến 80%. Và rồi từ từ trắng rời mặt trời ra để trả lại toàn bộ ánh sáng thiên nhiên cho thế gian vào lúc 4:01.

Điều hết sức đặc biệt ở đây là khi trăng *dụng tâm* che lấp mặt trời mà không che được hết, nên chừa lại một vành tròn vàng rực chung quanh mặt trời không bị lấp hết đi. Vành tròn vàng rực đó làm tôi tưởng tượng đến vòng...*kim cô* trên đầu *Tê Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không* – cũng là chiếc vòng *kim cô*...tưởng tượng trên đầu tôi. Vòng này chính là *vòng tham sân si, vòng vọng niệm, vòng tục lụy* không dứt bỏ được. Tôi viết *Nhật Thực* kể lại hiện tượng hiếm có này, dĩ nhiên theo cách suy diễn của tôi để...*tả oán* về chiếc vòng *kim cô* trên đầu mình nữa.

Rời Lúc Già Nua (2017)

Có ai trẻ mãi mà không già? Gần đây tôi có nghe thoáng qua Khánh Ly (hoặc ca sĩ nào không nhớ) hát một ca khúc đại khái cũng nói về khoảng thời gian tuổi đã xế chiều, xế lắm rồi. Rất tiếc tôi không tài nào nhớ nổi tựa đề bài hát để tìm lại thử nghe.

Từ thuở thiếu niên bao nhiêu mơ ước vẫn vơ cho đến khi tuổi thanh niên với những ước mơ đội đá vá trời, buổi sáng viễn vông buổi chiều lãng mạn. Rồi gặp nàng, rồi yêu thương, rồi lấy nhau. Nàng chia xẻ và rất hiểu con người, lý tưởng và nguyện vọng của tôi. Nàng vay nợ cho tôi đi làm cái việc vô bổ nhất thế giới: nhạc. Còn mong đợi gì hơn nơi người phối ngẫu của mình?

Nhớ trong ca khúc *Tình Đầu Tình Cuối*, Trần Thiện Thanh có viết: *lúc gần bó và có lúc sống gió*. Đời sống hôn nhân cũng giống như một

cuộc vượt đại dương: có khi bão lớn có khi biển êm. Mấy ai tránh khỏi những lúc vượt đại dương như chúng tôi? Mấy mươi năm trôi qua rồi cũng đến lúc già nua, bao nhiêu mặn ngọt cay đắng đã cùng nếm qua, từ mái tóc xanh cho đến lúc bạc phơ vẫn còn có nhau....Tôi viết như sau:

*Vườn sau mình ngồi với nhau, lo chi ngày sau,
Thời gian vẫn cứ bước mau cũng chẳng làm sao.
Không ưu phiền đâu.*

Ở Một Nơi Nào Một Lúc Nào (2018)

Càng lớn tuổi tôi lại càng yêu thiên nhiên hơn. Năm 2003 lái xe ngang một vùng núi non hiểm trở một bên là vực sâu, tôi đã cảm thấy cái huyền diệu của thiên nhiên về nhà ôm đàn viết *Một Cõi Lưng Chùng*. Năm 2007 lần đầu tiên tôi leo đá lội rừng ở một vùng núi non tương đối gần nhà, trở về viết bài *Rủ Em Lên Núi*. Đại ý khi đi xong những chuyến đó tôi mới hiểu ra bao nhiêu năm tôi đã không lưu tâm nhiều đến thiên nhiên, thật là một thiếu sót lớn lao (đối với tôi thôi). Và từ đó bất cứ lúc nào trời đẹp là chúng tôi rủ nhau băng rừng leo núi, hưởng thú thiên nhiên.

Sống ở thành phố nhưng tâm tư tôi luôn hướng về một nơi nào một lúc nào đó, xóa bỏ hết những hệ lụy trong cuộc sống, trả hết nợ nhân gian, đền bù ơn nghĩa xong là có lẽ sẽ thối lui về miền sông miền núi, không khí trong lành, không đua đòi bon chen, không chia li ngăn cách. Ước nguyện này có thành hình hay không thì không ai có thể biết trước được, nhưng ước mơ thì vẫn cứ mơ ước thôi, như bài *Chỉ Là Mơ Ước Thôi* tôi đã viết một năm sau đó. Không ước mơ thì làm sao có động lực để tiếp tục bơi lội trong giòng đời tục lụy này?

Một Buổi Sáng Ở Vườn Sau (2019)

Nàng và tôi vẫn có thói quen hay ra ngồi sau vườn vào những hôm mùa xuân nắng đẹp và trời trong lành. Khu vườn nhỏ xíu nhưng với bàn tay chăm sóc của người phụ nữ trong gia đình, khu

vườn nhỏ xíu của chúng tôi trở thành một khu vườn thật xinh xắn với nhiều loại hoa khác nhau, xanh đỏ tím vàng nở rộ vào mỗi mùa xuân. Và cả một birdbath, một loại chậu nước để sẵn ra đó cho chim đến tắm và uống nước.

Những buổi sáng như thế chúng tôi ngồi bên chiếc bàn con, thưởng thức ly cà phê nóng thơm và yên lặng hàng giờ để nhìn ngắm khu vườn xinh nhỏ nhắn này. Chúng tôi cứ mãi mê theo dõi các chú chim tíu tít bay nhảy trên các cành cây, tiếng các chú sóc thò đầu ra ở góc vườn thấy chúng tôi thì chạy vút sang bên kia góc vườn, và tiếng thở của thiên nhiên, và của cả hoa lá xinh tươi khi trời vào xuân. Hạnh phúc ở đâu không biết, nhưng ở ngay trong khu vườn xinh nhỏ nhắn này, tôi đã *nhìn, nghe và thở* cái hạnh phúc của mình.

Chỉ Là Mơ Ước Thôi (2019)

Những ước mơ của tôi, mười không đạt được một. Nhưng không mơ ước thì không còn động lực nào có thể đẩy tôi đi tới để tiếp tục bơi lội trong giòng sông đời thường này. Từ những lãng mạn viễn vông lúc thiếu thời cho đến khi trưởng thành khôn lớn, bao nhiêu dự án, bao nhiêu chương trình hoạt động đều không thành hình hoặc nửa chừng gãy đổ hết. Bây giờ ở tuổi xế chiều, vẫn cứ phải mơ ước như một động lực đẩy mình tiếp tục đi tới. đi cho hết khoảng đời còn lại. Vui với những gì đang có mà không đi tìm thêm. Bắt buộc phải vậy thôi.

Lỡ Thời Gian Đứng Im (2020) Khoảng Đời Còn Lại (2020)

Năm 2020 này là một năm đặc biệt bậc nhất trong lịch sử thế giới: cơn đại dịch *coronavirus*. Lúc tôi ngồi viết tập nhạc này, hôm nay ở đây, ngày 29 tháng 11 năm 2020, trên toàn nước Mỹ đã có gần 13 triệu 400 ngàn ca bị nhiễm vi khuẩn, và 266,838 người đã thiệt mạng mà thế giới vẫn chưa có phương thuốc để ngăn ngừa. Từ giữa tháng ba năm 2020, văn phòng tôi thông báo nhân viên gom góp những gì cần thiết cho việc làm rồi về nhà luôn cho tới khi có thông báo mới. Sau đó 1-2 hôm là cả quận học

chánh quận Fairfax, tiểu bang Virginia và rồi toàn nước Mỹ ra thông báo đóng cửa hoặc hạn chế đi lại tới đa cho tới khi có thông báo mới. Và cho đến hôm nay, cuối tháng 11 năm 2020 nhiều người vẫn còn trấn thủ lưu đồn...tại gia, trong đó có tôi.

Không ngờ thời gian nằm chết dí ở nhà lại là thời gian sáng tác nhiều nhất. Theo dõi tin tức hằng ngày tôi mới biết là các nhạc sĩ Hoa Kỳ - và cũng rất có thể nhạc sĩ ở các quốc gia khác - cũng sáng tác nhiều trong giai đoạn này. Từ giữa tháng ba cho đến hết tháng tư, mọi sinh hoạt trong xã hội dường như đứng lại. Thời gian không gian tê liệt nằm im một cách ngạt thở, và trong tê liệt nằm im đó tôi viết *Lỡ Thời Gian Đứng Im*. Và khi đã quá lục tuần tuổi tôi, lại đang sống trong kinh hoàng xã hội, trong lo âu và bất chừng trong đời sống, tính tới những ngày còn lại là vừa, tôi viết *Khoảng Đời Còn Lại*.

Đêm Tango 2 (2020)

Đêm Tango 3 (2020)

Lúc tôi viết Đêm Tango 1997, không nghĩ tới việc gọi đó là Đêm Tango số I vì làm sao biết được 23 năm sau lại viết thêm một loạt 2 bài tango? Cả ba bài tango đều cùng một đề tài, bài đầu gợi ý bài sau: gặp nàng trong một đêm vũ trường, *tình trong như đã mặt ngoài còn e*, không ngờ *e* thật. Sau đêm đó ai về nhà nấy và không bao giờ gặp lại. Đánh tango...một mình vậy.

Sài gòn Những Ngày Tháng Cũ (2020)

Tôi rời Sài Gòn vượt biên vào năm 1980, đến 2020 đúng 40 năm. 18 năm trước tôi viết *Phố Lạ*, phố cũ Sài Gòn đã trở thành phố lạ. Sài Gòn thay đổi quá nhiều và quá nhanh, tôi không thể nào nhìn thấy tôi đi trong lòng thành phố Sài Gòn như năm xưa nữa. *Phố Lạ* viết về những quận đầu khi trở về Sài Gòn lần đầu tiên sau 22 năm, *Sài Gòn Những Ngày Tháng Cũ* viết về những hoài niệm không quên của một thời tuổi trẻ.

Không thể nào quên những ngày tháng học thi Tú Tài 1972-73, bạn bè năm bảy thằng cùng thức đêm học thi với nhau. Gần như chiều nào cũng ngồi lê quán cóc góc đường Võ Tánh Trần Hưng Đạo bàn chuyện đại sự tiểu sự hoặc chuyện nhảm vui cười, và dĩ nhiên không quên được cô hàng cà phê ở đó. Cũng không thể nào quên sân trường Văn Khoa trong khi các bạn đồng lớp người vào trường Luật, kẻ vào Sư Phạm, người vào Khoa Học và kẻ đi Dược Khoa v.v...

Rồi những tháng ngày đất nước trải qua những biến động chính trị lịch sử lớn lao làm đổi thay toàn bộ nếp sống của người Sài Gòn, thay đổi toàn bộ nếp sống con người, đất nước Việt Nam. Người ta sống trong sợ hãi lo âu trong chế độ mới: chế độ Cộng Sản. Và rồi không chấp nhận sống trong chế độ mới, người người chờ cơ hội vượt biển vượt biên tìm đường tự do cho dù phải đánh đổi cả mạng sống của mình.

Làm sao quên được những ngày lênh đênh trên biển cả không biết trôi dạt về đâu? Làm sao quên được thời gian tạm cư nơi trại tỵ nạn chờ ngày định cư ở một đất nước tự do? Làm sao quên cơn bão tuyết đầu tiên trên xứ người? Còn quá nhiều điều không quên làm sao kể hết?

40 năm lòng vẫn nghĩ về Sài Gòn, Sài Gòn của *những ngày tháng cũ*.

Một Mình (2020)

Gian phòng nơi tôi ngồi làm việc cũng là một nhà kho chất chứa đầy đồ đạc trong nhà, tôi chỉ được một góc nhỏ. Tất cả mọi việc từ làm việc cho sở, viết nhạc, thu âm, đều xảy ra bên cạnh cửa sổ nơi bàn giấy của tôi ở đó. Viết nhạc thì tôi viết trên nền music notation Sibelius trong máy computer (trước khi có computer thì toàn viết tay trên giấy kẻ nhạc). Gọi là thu âm, thật ra tôi chỉ có cái micro cắm vào computer, đàn hát gì cũng chỉ có bấy nhiêu chứ chả có phòng thu gì cả. Và tôi làm vệc *Một Mình*, chả có...*mình* nào khác.

Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua (2020)

Đây là bài thơ thứ nhì của Đinh Trường Chinh tôi phổ nhạc. Tình cờ cũng lại là một bài viết về *buổi sáng*. Không nhớ Chinh có bài nào về *buổi tối* hay không để phổ nhạc luôn một thể cho có tối có sáng: *Yin Yang* đề huề (đùa tí nhé Chinh).

Tựa đề bài này cũng là cách dùng từ ngữ một cách lạ lẫm và phóng túng đặc biệt Đinh Trường Chinh. Buổi sáng sau ngày hôm qua tức là sáng nay chứ *khỉ* gì nữa? Vậy mà Chinh không viết là *sáng nay*, lại *dài giọng văn tự* mà viết thành *Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua*. Do đó tôi cũng *dài giọng âm nhạc* mà *phóng tay* viết những note những âm trình lạ lẫm khi phổ nhạc. Nói đùa tí cho vui chứ khi đã *phóng tay* thì nhạc nó cứ lôi cuốn mình đi.

Vấn Mong Thu Về Suốt Năm (2020)

Có lần Đinh Trường Chinh hỏi trong số sáng tác của tôi có bài nào về thu. Lạ thật. Thu là mùa rất dễ *động tâm* để sáng tác, vậy mà trong suốt bao nhiêu năm tôi chỉ viết được hai bài: *Rủ Em Lên Núi* và *Chỉ Là Mơ Ước Thôi*. Hay là vì vô tình với thu? Không có đâu, với tôi dù năm nào thu cũng bỏ tôi đi nhưng vì *hương tình cũ vẫn uơm thơm lòng chiếu chẵn*, cho nên tôi *vẫn mong thu về suốt năm* đó chứ. Và tôi viết *Vấn Mong Thu Về Suốt Năm*.

Tango Diên(2020)

Mới chừng 1-2 năm trước đây thôi, Thái Thanh qua đời. Cuối năm 2020 Mai Hương theo chân Thái Thanh. Và hôm qua đây (15 tháng Giêng năm 2021) lại nghe tin Lê Thu cũng mất. Những tên tuổi gắn bó với nền ca nhạc VN từ trước 75 từ từ rơi rụng. Nghe tin Lê Thu qua đời, tôi liền gởi *text* cho Đinh Trường Chinh, Nguyễn Ngọc Châu và anh Nguyễn Mai, Chinh gởi lại tôi vồn vện một chữ: *buồn!*

Trở lại với *Tango Diên*. Tôi đã viết xong bài này từ đầu tháng 10, năm 2020 sau bài *Vấn Mong Thu Về Suốt Năm* một hai tuần lễ chỉ đó nhưng không hát thâu được vì lý do sức khỏe. Trong bài *Tango Diên* có nhắc đến tên Thái

Thanh, Khánh Ly và Lê Thu, hoàn toàn là một sự tình cờ.

Một ít kỷ niệm cũ ghi lại đây mong chia sẻ với các bạn đồng điệu. Hồi trước 75 không nhớ năm nào, lần đầu tiên nghe Lê Thu hát *Hương Xưa* và *Dạ Khúc (Serenade)* mê quá, mê giọng hát Lê Thu từ thuở đó. Xin nhắc lại VN có 3 bài *Dạ Khúc* khác nhau. *Dạ Khúc* của Nguyễn Mỹ Ca mở đầu bằng câu “*Gió gầy hương nhớ, nâng tiếng đàn xa xưa*”...*Dạ Khúc* của Nguyễn Văn Quỳnh mở đầu bằng câu “*Ai về trong bước phong sương lùa gió phủ phàng*”. Và bài *Serenade* tôi nhắc đến ở đây là *Serenade* của Schubert-lời Việt Phạm Duy. *Serenade* dịch ra Việt ngữ cũng là *dạ khúc*, một từ Hán Việt. Ngoài 3 bài *Dạ Khúc* này ra còn bài *Dạ Khúc* nào nữa hay không thì tôi không biết.

Khoảng hai năm cuối cùng trước biến cố tháng 4 năm 75, anh em chúng tôi hay kéo nhau ra quán cà phê Hân trên đường Cường Để rất gần Văn Khoa ngồi nghe nhạc (thời đó nghe nhạc là nghe qua máy cassette thôi). Hân không phải là quán cà phê duy nhất chơi nhạc ở quanh đó nhưng Hân chơi toàn nhạc bọn tôi yêu thích qua giọng hát Thái Thanh, Lê Thu, Khánh Ly, Sĩ Phú, Duy Trác vv.Cứ mỗi lần ghé Hân, yêu cầu bài nào là chủ quán cho nghe bài đó.

Tin Lê Thu qua đời như một động lực để tôi thử hát thâu. Nhạc đệm thì đã soạn xong từ lâu, cái khó là thâu hát. Cuối cùng cũng thâu hát xong nhưng phải nhờ vào kỹ thuật *ráp nối* nhiều mới hát thâu được hết bài (câu nào dài quá phải hát hai lần, mỗi lần chỉ nửa câu thôi, đại ý là vậy). Tôi hoàn tất thâu âm *Tango Diên* vào khoảng cuối tháng Giêng năm 2021 xem như một tường nhớ gởi đến Lê Thu và những ca sĩ thế hệ trước 75 đã ra đi.

Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Này (2020)

Tình cờ nghe ai đó nói một câu tiếng Anh: “*if I had one thing to say*”, không hiểu vì sao câu nói đó biến thành nhạc trong trí tưởng tượng của tôi. Tự nhiên tôi nghĩ ra câu thứ hai ngay sau đó: “*để nói với em một lần thôi*”. Và rồi nhạc tuôn ra như lũ lụt, lời viết theo không kịp. Tôi viết

một mạch trong ngày là xong. Hôm sau xem lại một lần nữa, thêm một hôm nữa, cứ tưởng tượng đang viết một ca khúc mới. Và cuối cùng hết sức hài lòng.

Nghĩ cái *nghề* sáng tác nó cũng lạ. Không rõ những nhạc sĩ, nghệ sĩ sáng tác những bộ môn khác như hội họa, thi ca v.v... ra sao, riêng kinh nghiệm tôi cho thấy một ý nhạc nhiều khi phải nuôi cho đến khi chín mùi mới viết xuống thành note thành bài bản. Ngược lại nhiều khi chỉ một vài note nhạc lớn vờn trong đầu, một hai câu nói *vô tội vạ* của một người nào đó cũng có thể biến thành những giòng nhạc liên tục tiếp nối. Lại!

Phía Bên Ngoài Khung Cửa Sổ (2021)

Thời gian này tôi khá bận rộn với ba công trình. (1) tiếp tục thu âm và cập nhật tập nhạc *Ca Khúc Ngô Minh Trí*, và (2) bắt đầu công trình chọn bài và thu âm một số những ca khúc chọn lọc nhạc VN mà tôi gọi là *Xế Chiều Nghêu Ngao Nhạc Cũ*. Đây là những ca khúc thu âm lại cũng là ghi lại những gắn bó với nhạc VN mà tôi đã trải qua từ thuở thiếu thời và bây giờ thì tuổi đã xế chiều, và (3) hoàn tất thu âm một ít sáng tác thiên ca và tập nhạc.

Ngồi làm việc bên cạnh cửa sổ mà ngoài trời tuyết rơi mù mịt khiến tôi liên tưởng đến thân phận con người (cũng là thân phận tôi đó thôi). Tựa như tuyết rơi ngoài kia, tuyết đẹp đến mấy nhưng đến ngày mai khi trời quang mây tạnh, lúc nhiệt độ lên cao trời ấm lại thì bao nhiêu tuyết cũng tan thành nước chảy vào lòng đất. Bao nhiêu theo đuổi đua đòi thì cũng cũng chẳng được gì. Bao nhiêu mơ ước cũng trôi đi không gì lưu lại. Chín năm trước tôi viết *Tuyết Rơi* cũng đang trong tâm trạng như thế này.

Hai Chiếc Lá Vàng (2021)

Mùa xuân 6 năm trước đây, một nhóm bạn 5 người cùng leo đá lội suối trong rừng Great Falls vùng chúng tôi ở, một chuyến đi *hiking* mỗi khi trời đẹp. Một buổi sáng mùa xuân nắng mát cây cỏ tốt tươi không khí trong lành, chúng tôi cứ đi như thế, mệt thì ngừng lại giải khát. Thiên nhiên đẹp không thể tả. Một người bạn

trong nhóm, Nguyễn Tụ Tín, vốn làm nghề *phó nhòm* bỗng lưu ý thấy trên lối mòn dọc theo con suối nhỏ có hai chiếc lá vàng treo lủng lẳng trên một nhánh cây. Làm nghề *phó nhòm* thì mắt có thể thấy được những chi tiết tế nhị mà chúng tôi – nhất là cá nhân tôi – thường thường là *đui* không nhìn thấy. *Nàng* vẫn thường *cầm ràm* tôi về việc này.

Hai chiếc lá vàng giữa mùa xuân? Khoa học chắc chắn sẽ giải thích hiện tượng hai chiếc lá xanh đổi ra màu vàng giữa mùa xuân một cách rất...khoa học. Đối với tôi, tôi cảm ơn khoa học rất nhiều điều nhưng đôi khi khoa học cũng làm tôi...mất hứng khá nhiều việc. Tôi có mấy ông bạn, việc con hư con vượn gì cũng mang khoa học ra giải thích. Theo những *khoa học gia* này thì không có cái gọi là *rủ măng tích rủ măng tiếc* gì hết. Tình yêu nam nữ tình yêu chồng vợ là do cái chất hóa học gì gì đó nó kéo hai người lại với nhau. Chắc hôm nào có dịp tôi sẽ hỏi lại cho kỹ rằng nếu hai người sau đó ghét nhau ly dị nhau thì sao? Không lẽ cái chất hóa học đó nó hết...*pin* nên hai người phải buông nhau ra? Chẳng những buông nhau ra mà còn thù hận, tranh giành nhà cửa tiền tài vật chất, tranh con giành cái...hết sức phiền mấy ông quan tòa mà tiền bạc thì mấy ông luật sư chém cho mà đứt cổ không thương tiếc. Cái chất hóa học này nó...đáng sợ thật.

Vậy thì với cái *óc phản khoa học* của tôi thì tôi nghĩ rằng hai chiếc này chắc hẳn là còn lưu luyến một mùa thu nào xưa cũ đã qua đi mất từ đời ông *bành tổ* nào, cho nên nó mới vàng vọt héo úa giữa trời xuân thật đẹp như thế này. Với cặp mắt *phó nhòm*, bạn tôi bắt gặp cái đẹp lẻ loi của hai chiếc lá vàng bèn chụp một tấm hình để giữ lại chút kỷ niệm chuyến *hiking* đầu xuân 2015.

Cách đây mấy hôm nhân cơ hội nhắc lại chuyến lội rừng 6 năm trước, Nguyễn Tụ Tín gởi ra bức hình hai chiếc lá vàng chụp được năm đó. Kỷ niệm cũ quay về qua hai chiếc lá vàng, tôi ngẫu hứng viết ca khúc *Hai Chiếc Lá Vàng* để dành tặng riêng cho Tín bạn tôi.

Ngày Xưa Một Chuyện Tình (2021)

Ngày xưa Lưu Nguyễn lạc chốn Thiên Thai, khi trở về trần gian nhớ hoài những nàng tiên nữ, nhớ suối Ngọc Tuyền, nhớ bờ Đào Nguyên. Khi tìm đường trở lại chốn cũ thì đường lên Thiên Thai không tìm thấy nữa. Có khi nào Lưu Nguyễn thử nghĩ lại xem cõi Thiên Thai là cõi có thật hay chỉ là một cõi mơ?

Sau những biến đau đập vùi, thân xác tả tơi, tinh thần bầm vập, trí nhớ mỗi mòn, nhiều khi làm tôi nghi ngờ về những kỷ niệm những giây phút đẹp nhất trước đây có lần đã đến hoặc có khi cảm thấy được. Những kỷ niệm này có thật hay không hay chỉ là giấc mơ chỉ vì chúng hiếm hoi quá? Có lẽ tôi sẽ xem những giây phút tuyệt vời đó chỉ là giấc mơ để còn chút gì tưởng về và còn lại chút gì để làm đẹp cho khoảng đời còn lại.

Với những ý nghĩ vu vơ như trên, tôi khởi viết và mở đầu bài *Ngày Xưa Một Chuyện Tình* với lời mượn từ mấy câu thơ dang dở của một người bạn cũ từ 40 năm trước ở Mỹ, anh Trần Đình Hoàn: “*một ngày đã qua...*”

Dấu Em Chẳng Đợi Chờ Anh (2021)

Ngẫu hứng vì vài note nhạc vài giai điệu cứ lớn vồn trong đầu nếu không viết xuống thì sẽ quên biến, tôi bắt đầu *viết nháp* thử vài note rồi vài câu nhạc. Đạo thử tới lui mấy lần nghe *được được* một tí tôi bèn phát triển thêm ra và cuối cùng thì một ca khúc mới ra đời: *Dấu Em Chẳng Đợi Chờ Anh*.

Lời bài hát sẽ giải thích lấy ý nghĩa không cần nói gì thêm. Muốn thêm thì chỉ có những trao đổi khá thú vị giữa Dan Lamaestra và tôi về cách thức đệm đàn như thế nào cho phù hợp với bài hát. Ý tôi muốn như thế nào, đại khái cái phong cách nhạc đệm sẽ ra sao. Dan là tay jazz piano nhà nghề, sau khi hiểu ý tôi liền xem qua cấu trúc bài hát và giòng *melody* nói chung của bài hát để hiểu rõ hơn, và đề nghị sẽ chơi thử *bản nháp* trước gởi tôi. Sau đó điều chỉnh sau. Cuối cùng thì Dan gởi tôi trước sau đến...4 bản nháp mỗi lần như vậy với sự đóng góp ý kiến

thêm của tôi. Và dĩ nhiên bản nháp cuối cùng là bản nháp tôi ưng ý nhất.

Trang Nghiêm (2021)

Trước đây tôi chỉ biết vài nét sơ qua về nhà thơ Phạm Thiên Thư. Đại khái nhà thơ từng xuất gia, sau lại hoàn tục, tiếp tục làm thơ. Đã có nhiều bài thơ đã được Phạm Duy phổ nhạc từ *Ngày Xưa Hoàng Thị*, *Em Đi Lễ Chùa Này* cho tới 10 bài *Đạo Ca* v.v... Và gần đây nhất là bài thơ *Vết Chim Bay* đã được Cung Tiến phổ nhạc. Một chi tiết khác tôi cũng biết qua là tài thi hóa kinh Phật hoặc triết lý đạo Phật nói chung khi nghe những bài đã được phổ nhạc. Ngoài ra tôi không biết gì nhiều hơn.

Mấy hôm nay tình cờ đọc được thêm ít bài thơ mà xưa nay chưa có dịp biết qua, tôi cảm thấy hứng thú muốn tìm hiểu thêm về tác giả. Khi hiểu thêm thì tôi lại sinh lòng cảm khái, đọc thêm một loạt từ những bài ngắn 4-14 câu cho đến bài 24-36 câu hoặc dài hơn nữa. Những bài dài quá như *Đoạn Trường Vô Thanh* thì sẽ dành một hôm khác. Và khi đọc đến *Trang Nghiêm*, tôi rất thích bốn câu này: *dáng em lau gầy, vươn từ khổ để, mỉm cười thơ ngây, trang nghiêm cõi này*, bèn mang ra phổ nhạc.

Như đã trình bày ở phần trên khi tôi phổ nhạc hai bài thơ tự do của Đinh Trường Chinh, rằng tôi ít khi phổ thơ vì không muốn bị gò bó trong khuôn khổ thơ VN những bài thơ tứ ngôn, ngũ ngôn, lục bát, thất ngôn bát cú v.v... Xin nói cho rõ nếu không thì rất dễ sinh ra hiểu lầm: thơ VN thì rất nhiều nhạc sĩ đi trước tôi đã phổ nhạc hết sức tuyệt vời, miễn bàn cãi. Chỉ có một điều là tính tôi *lập dị* là nếu có thể được thì không muốn theo *đường xưa lối cũ* của người đi trước mặc dù vẫn xem đó là những khuôn mẫu đã thành công, rất thành công nữa là đằng khác. Tôi muốn một cái gì đó, *ít nhiều khác biệt*. *Ít nhiều khác biệt* đó có thể là thơ tự do khi tôi phổ hai bài thơ của Đinh Trường Chinh như đã trình bày bên trên, rất thích thú vì thơ đã không theo khuôn khổ nào thì nhạc cũng phóng tay mà viết. Hôm nay tôi thử phổ nhạc một bài thơ tứ ngôn. Phải nói *Trang Nghiêm* là một bài thơ rất ngắn –

chỉ 14 câu mỗi câu 4 chữ - nhưng tôi đã dụng tâm khá nhiều khi phổ nhạc. Khi nói *dụng tâm khá nhiều* vì tôi tự xét thấy mình không đủ khả năng như một nhạc sĩ nổi tiếng kia đã từng đồng đặc tuyên bố rằng anh ta chỉ cần 15 phút là phổ nhạc xong một bài thơ. Đúng là ngôn ngữ của một...thiên tài!

Uống Rượu (2021)

Đang còn trong lãnh đẵng những trang thơ Phạm Thiên Thư, tôi đọc đến bài *Uống Rượu*, cũng là một bài thơ rất ngắn. Những bài thơ ngắn như thế này của Phạm Thiên Thư thì rất nhiều trong tài liệu online tôi đọc được. Bài thơ Trang Nghiêm tôi soạn mấy tháng trước đây trước đây chỉ có 14 câu mỗi câu 4 chữ. Bài *Uống Rượu* còn ngắn hơn nữa, chỉ 12 câu mỗi câu 4 chữ.

Có thể tôi hơi chủ quan nhưng theo tôi, *Uống Rượu* có một chút lãnh mạn và một chút ngông nghênh, những đặc tính thường thấy nơi nghệ sĩ sáng tác tuy không hẳn nghệ sĩ sáng tác nào cũng mang những đặc tính giống nhau như thế. Nói chung, đây là những đặc tính có thể tìm thấy nơi nghệ sĩ trình diễn nữa. Thật vậy, ai đòi mang rượu vào rừng ngồi uống rượu ở ven suối khi đã hoàng hôn? Và theo như nội dung bài thơ, tôi tin rằng tác giả lang thang vào rừng một mình chứ *chả có mình* nào khác. Một chút lãnh mạn một chút ngông nghênh là ở chỗ đó.

Huyền Thoại (2021-22)

Đã từ lâu, có lẽ từ khi lúc mới gặp nàng, tôi vẫn nghĩ nàng vẫn có một nét đẹp cổ kính Bắc Kỳ xưa. Đẹp, không là nét đẹp của hoa hậu hay người mẫu chi, mà chỉ là một nét rất đặc biệt lạ. Tôi nghĩ chỉ có cá nhân tôi mới có ý nghĩ kỳ quái như vậy chứ mấy mươi năm lấy nhau đã bao giờ có ai có cùng nhận xét? Lúc đang *mê* ai lại không *tô vẽ* thêm cho người mình đang *mê*, đúng không? Tôi đang *mê*, biết đâu tôi lại chẳng *tô vẽ* thêm cho *nàng của tôi* một cách quá đáng?

Đâu khoảng 15-16 năm trước hoặc lâu hơn không chừng, chẳng nhớ nổi ai là người/là nhóm

tổ chức gây quỹ (cũng không nhớ gây quỹ gì và quỹ cho ai) thì ban tổ chức mời Khánh Ly về vùng tôi hát, mà tôi là một trong những người đệm đàn trong đêm nhạc gây quỹ đó. Khánh Ly gặp nàng, chăm chú nhìn và phán *một câu xanh đờn: cô có nét rất lạ*.

Rồi hôm cuối năm vừa rồi, tháng 11 hoặc 12, 2021 thì phải, nhân một buổi họp mặt văn nghệ, vợ chồng tôi được sắp xếp ngồi cùng dãy bàn với một nhóm bạn đến từ Houston. Số là trước đây khi còn đang thực hiện CD Buồn C Major, tôi có bay về Houston để thu âm với Nguyễn Thảo. Lần đó ở nhà Thảo, Thảo giới thiệu tôi với Ngu Yên và Lê Vũ. Ngu Yên chuyên về thơ (cũng đàn hát nữa vì đa tài mà) và Lê Vũ chuyên về nhạc. Nàng của tôi thì chưa bao giờ có cơ hội gặp những người bạn Houston này mãi cho đến đêm họp mặt văn nghệ vừa kể trên.

Đêm đó vợ chồng tôi ngồi đối diện với vợ chồng Ngu Yên. Suốt đêm, vợ chồng Ngu Yên kín đáo quan sát nàng của tôi nhiều lần, và cuối cùng lúc sắp ra về mới ghé tai tôi nói nhỏ rằng *nàng có một nét đẹp rất lạ lùng, phải nói là rất lạ rất cổ điển*. Không rõ vì đâu cả ông lẫn bà Ngu Yên lại có những nhận xét như vậy nhưng tôi cũng không hỏi – bởi ai mà hỏi kỳ *cục dzậy* bao giờ? Chẳng lẽ *mèo lại muốn khen mèo dài đuôi*? Theo Duyên Anh từ mấy mươi năm trước thì phải nói là tôi “*sướng rên mé điều hui*”. Chả hiểu *mé điều hui* là *mé* nào nhưng đoán mò là rằng nó tương đương với cái *sướng tê sướng tái* theo cách nói của tôi.

Ý nghĩ viết một ca khúc về nét lạ này của nàng thật ra chỉ chớm nở vài hôm sau buổi họp mặt với nhóm bạn Houston. Khi ý nhạc đã ương thì giọng melody bắt đầu thành hình với những hình ảnh khá rõ nét như Hồ Gươm, Hà Nội, Cổ Loa, áo the, yếm đào v... cho tới những ấn tượng mơ hồ như cổ kính, thế kỷ, quá khứ...từ thế kỷ 18-19 có thể cho đến hơn giữa 20 chẳng khi nét xưa chưa hề phai ủa? Và tôi viết *Huyền Thoại*.

Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm (2022)

Tưởng rằng tôi đã có thể *đóng sổ* khi viết xong *Huyền Thoại* để thực hiện cho xong tập nhạc, nhưng thực tế cho thấy: đóng sao được mà đóng khi tập nhạc này là một tập nhạc chưa *xuất bản* chính thức dù chỉ là xuất bản online? Mà xuất bản chỉ có nghĩa đơn giản là *email* ra cho một số bạn bè chứ có gì rầm rộ đâu? Hơn nữa có in ấn gì đâu mà cứ lo sợ số trang nhiều ít? Thế là lại có thêm một sáng tác mới: *Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm*.

Số là tôi có hẹn với Thương Linh để thu vài ca khúc. Không ngờ lúc gặp gỡ sau *gần hai mươi năm*, lại có một số việc ngoài dự tính xảy ra khiến dự án không thành. Lại khăn gói chia tay như lần chia tay sau khi thực hiện xong CD Buồn C Major 20 năm trước. Nói là “*gần 20*” năm là vì sau khi CD Buồn C Major ra đời Thương Linh còn bay về vùng tôi vài lần nữa để hát giới thiệu nhạc tôi, lần đó chia tay đến nay thì cũng *gần 20 năm*. Vấn đề là đối với Thương Linh thì thêm 20 năm nữa cũng chẳng sao nhưng với tôi thì có...sao lắm lắm. Bởi vì lá số tử vi tôi đâu có chỗ nào nói là tôi...thọ dzữ dzậy?

Tôi đã có ý định sẽ nhờ Dan LaMaestra chơi piano bài này cho đúng điệu nhưng dạo này không biết sao anh ta bận quá sức hoặc... lười quá cỡ nên vẫn chưa trả lời thư tôi đã mấy tháng qua về một ca khúc khác. Hơi *bất bình thường* rồi đây. Trong khi chờ đợi Dan thôi tôi cứ ôm cây guitar phẳng phẳng chả soạn thảo gì cả mà cứ đàn hát và thu âm bài này, vì lỡ khi không có bản piano thì đã có bản guitar thu tạm này cất vào thư viện âm nhạc cá nhân, không thì không bao giờ có. Và, phẳng phẳng chả có gì khó lắm vì có soạn nhạc đệm gì đâu, chỉ khi hát thôi mới biết *đời tàn trong ngõ hẹp* tới nơi. Buồng phổi yếu dần, nội lực tiêu tan gần hết, hát không còn ra hơi nữa. Thôi thì có mà lết vậy.

Buồn Mưa Tháng Năm (2022)

Lại thêm một ca khúc mới. Có lẽ cứ để cảm hứng dẫn đường như từ bao nhiêu năm qua: vẫn tiếp tục sáng tác. Bao giờ *đóng sổ* tập nhạc thì đóng, chả có gì quan trọng để mà tính toán,

Cũng giống như bài *Huyền Thoại* và *Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm*, tôi nhất định không đợi Dan LaMaestra chơi piano nữa. Cứ phẳng phẳng cây guitar là xong. Cây guitar lâu năm đã bắt đầu có những dấu hiệu sắp về hưu đến nơi. Bắt đầu khọt khẹt sổ mũi cảm mạo thương hàn, tuy nhiên, phẳng phẳng vẫn còn ra âm thanh thì thôi cũng đỡ khổ.

Trở lại với *Buồn Mưa Tháng Năm*. Mấy hôm mưa nhiều quá, trời bỗng âm u rồi mưa lâm râm mưa lác đác, rồi mưa to mưa nhỏ đủ loại đủ kiểu. Mưa hai ba hôm liên tục làm ẩm mốc cả trời cả đất và làm mốc ẩm luôn cả tâm hồn tôi. Động lòng nghĩ đến một hạnh phúc vốn đã không có chi nhiều, lại còn trôi theo mưa ướt gần hết, chả còn lại bao nhiêu. Từng hạt mưa rơi trên mái nhà trên cây trên cỏ sẽ trở thành từng note nhạc của Buồn Mưa Tháng Năm.

Đi Thật Xa (2022)

Nói đến thơ tự do thì anh em chúng tôi bốn mạng gồm có anh Nguyễn Mai, Nguyễn Ngọc Châu, Đinh Trường Chinh và tôi vẫn cùng chia sẻ một nhận định rằng không phải bài thơ tự do nào (hoặc thơ, nói chung) cũng phổ nhạc được. Trường hợp bài thơ dài quá lại phải cắt xén rồi thêm bớt chữ để *đi theo nhạc* đã từng bị phê bình nặng nề đủ điều v.v...Hoặc, có những bài thơ chỉ nên *đọc* chứ không nên phổ nhạc hoặc ngâm (ví dụ ngâm thơ Tao Đàn trước 75). Dĩ nhiên đây chỉ là ý kiến nhận định riêng của anh em chúng tôi.

Theo nhận định này thì phổ thơ tự do nếu không khéo sẽ phá tan tành cái bầu khí cái hồn thơ mà bài thơ chuyên chở. Vì sao? Vì khi phổ nhạc thì sẽ không tránh khỏi việc nhạc sẽ phải đi theo các dấu sắc huyền hồi ngã nhiều khi thành ra vô cùng gượng ép chả ra làm sao. Đó là chưa nói gì đến việc phải sắp xếp câu cú ra sao. Ví dụ cụ thể nhất là bài thơ *Hồ Trường* đã phổ nhạc. Tôi quen tác giả phổ nhạc nhưng không tiện lên tiếng, chỉ tiếc bài thơ. Tiếc quá. Tôi nghĩ *Hồ Trường* chỉ nên *đọc*, như Phạm Duy có lần *đọc* bài thơ *Tây Tiến* như kể lại dưới đây.

38-39 năm xưa khi Phạm Duy về vùng DC này nhân buổi ra mắt tập nhạc (không nhớ tập nhạc nào), ông đã *diễn đọc* bài *Tây Tiên* của Quang Dũng. Khác với ngâm thơ, “*Đọc*” có nghĩa là ông diễn đạt bài thơ qua *giọng đọc* khi trầm khi bổng, lúc nhẹ nhàng như hơi thở khi âm âm phần nộ theo lời thơ. Hội trường im phăng phắc lắng nghe, giọng đọc thơ nhập vào hồn bài thơ rồi ngấm vào từng mạch máu từng sợi thịt của người nghe. Vùng DC này có một nhân vật cũng có giọng đọc thơ *hấp dẫn* không kém Phạm Duy, lâu ngày không liên lạc nên tôi không tiện nêu tên ra đây. Đó là kinh nghiệm *nghe đọc thơ* của tôi.

Còn nói về thơ sáu tám, thơ tứ ngôn ngũ ngôn và thơ thất ngôn chẳng hạn, vì thơ vốn đã có vần có điệu, phổ nhạc cứ theo vần điệu đó thì thành công không khó (nhưng rất dễ sinh ra nhàm chán). Thơ tự do vốn không vần không điệu mà đem ra phổ nhạc thì đúng là một cuộc thi đấu vật năm ăn năm thua. Cuối cùng thì chỉ do người nghe phê bình nhận định mà thôi.

Nói dông dài cũng phải trở lại đề tài chính là bài thơ tự do *Đi Thật Xa* chứ. Tuần vừa rồi Đinh Trường Chinh chuyển đến anh em chúng tôi bài bình luận về bài thơ *Đi Thật Xa* đăng trên tờ Người Việt. Trước đây tôi đã từng phổ nhạc hai bài thơ của Chinh vì ưa cái nét lạ lẫm độc đáo riêng Đinh Trường Chinh. *Đi Thật Xa* còn lạ còn độc đáo hơn nữa. Bài thơ chỉ có một câu duy nhất “*hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa*”. Câu này cứ lập đi lập lại chục lần, mỗi lần xuống hàng tác giả sẽ xé bỏ đi một chữ. Cuối cùng chỉ còn một chữ duy nhất “*xa*”.

Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa
Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật
Hôm nay anh sẽ đưa em đi

...

Đi thật
Thật
Xa.

Phương pháp *xé chữ* đặc biệt này khiến tôi *động lòng trần tục* cũng muốn *xé note* thử xem sao. *Xé note* đây có nghĩa không thể viết theo phương pháp cổ điển là cứ đứng nhịp là...*dzô* vì

mỗi một câu thơ bị xé đi một chữ, có nghĩa mỗi câu nhạc cũng phải xé mất đi một note để rồi sẽ rơi vào nhịp lỡ. Không sao, lỡ thì lỡ chứ. Vì nếu không *xé note* được thì không sao diễn tả được cái độc đáo của bài thơ. Mời các bạn nghe qua cho biết.

Nương Nhau Mà Thương (2022)

Nhớ bẫm mấy năm trước, Phạm Duy phổ nhạc bài thơ Tình Cầm của Hoàng Cầm có hai câu mở đầu như sau:

Nếu anh còn trẻ như năm cũ
Quyết đón em về sống với anh.

(Tình Cầm. Phạm Duy phổ nhạc)

Lúc nghe bài này tuy thấy *quá hay* nhưng phải bẫm mấy năm sau khi đã tới lúc *nếu anh còn trẻ* thì mới thấy *quá phê*. Một hôm tâm tư tôi trĩu nặng với ý nghĩ gần gần như Hoàng Cầm tuy lúc đó tôi không nghĩ đến bài thơ Tình Cầm mà chỉ nghĩ tới cái *không còn trẻ* của riêng tôi. Nếu Hoàng Cầm quyết sẽ *đón em về* thì tôi vẫn hằng mơ một ngày *nương nhau mà thương nhau* trong khoảng đời còn lại.

Đi Lại Từ Đầu (2022)

Phải nói người xưa phán những câu không có chỗ nào sai, ví dụ: trẻ hướng về tương lai già trông về quá khứ. Có thể những người tự nhận mình trên thông thiên văn dưới thông địa lý sẽ không đồng ý với nhận xét của người xưa, nhưng tôi vốn chả thiên văn địa lý gì nên thấy câu trên đúng ời là đúng.

Quá khứ tôi thì đã xong còn nói gì nữa. Tương lai tôi: hết đường đi mà thời gian cũng không còn mấy để mà đi, đó là chưa nói đến cách đi như thế nào. Những con đường tôi từng cục cựa muốn đi mà không bao giờ đi được vì những...*tectonic shift* chặn đường chặn lối không cách nào vượt qua. Mua vé xe lửa tốc hành cũng đi không lọt. *Tectonic shift* tạm hiểu là các lực địa trên địa cầu từ hàng tỉ năm qua không bao giờ nằm yên một chỗ. Chúng cứ nhích tới nhích lui mỗi ngày mỗi giờ mỗi khắc, khi đụng nhau thì đùn lên thành núi hoặc chui

tọt vào nhau thành núi lửa v.v...làm sao đi? Đã hết đường đi mà lại còn thêm một khúc nôi nữa là khoảng đường còn lại cũng gần *tới bến* rồi. Vậy tương lai coi như xong coi như đã hết, chỉ còn chờ ngày đi...xa mà lần đi này chính *tectonic shift* cũng phải né ra.

Điều đó giải thích lý do vì sao già cứ nghĩ về quá khứ. Đẹp quá lúc tuổi vừa lớn. Đẹp quá khi mới biết yêu lần đầu. Lòng không vương bận, không hận thù, không hối tiếc. Thôi thì cứ bám vào quá khứ cho...đỡ đau và cái quá khứ đó nó giúp mình cố bước thêm những bước cuối cùng này. Nếu được đi lại từ đầu, chắc chắn chả dám đi nhanh để cố kéo dài thêm cái đẹp của thời vừa mới lớn vừa mới tập tễnh chuyện yêu đương.

Audio Recordings.

Available at <https://tinyurl.com/y5v23yea> or [Ca Khúc Ngô Minh Trí - MP3 recordings](#).

Vương Vắn (1982). Vocal: Kim Tước. Cello: Tân Anh;
Violin: Hoàng Anh Tú; Piano, bass, drum set: Sibelius.

Đêm Tango (1997). Vocal: Thương Linh. Guitar: Thanh Huy;
Violin: Hoàng Anh Tú, Cello: Tân Anh; Drum set, bass: Sibelius

Hạnh Phúc (1998). Vocal: Thương Linh. Cello: Tân Anh,
Piano: Sibelius.

Buồn C Major (1998). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Cõi Ta (1998). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.

Tiếng Ca Dân Hiến (1998). Vocal: Kim Phụng;
Accompaniment: Sibelius.

Buồn Cung Sol (2001). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Mùa Xuân Rượu Và Tóc Dài (2002). Vocal: Thương Linh;
Saxo: Quang Trung; Piano, Percussions & Bass: Sibelius.

Phố Lạ (2002). Vocal: Triệu Vinh; Guitar: Thanh Huy;
Saxo: Quang Trung; Bass & Percussions: Sibelius.

Một Cõi Lưng Chùng (2003). Vocal: Nguyễn Thảo;
Guitar Thanh Huy; Flute, Bass, Drum Set & Tambourine: Sibelius.

Rồi Cũng Sang Mùa Hè (2004). Vocal: Thương Linh;
Guitar Thanh Huy; Flute, Bass, Drum Set & Tambourine: Sibelius.

Đau Nặng (2004). Vocal: Nguyễn Thảo; Saxo: Quang Trung;
Piano, Drum Set & Bass: Sibelius.

MỘT CHÚT JAZZ & O GIỌNG HÁT EM (2005). Vocal: Thương Linh;
Nhạc đệm: Saxo: Quang Trung; Piano, Drum Set & Bass: Sibelius.

Rủ Em Lên Núi (2007). Vocal: NMT. Piano: Greg Adams.

Một Thời Đã Qua (2007). Vocal: NMT. Piano: Greg Adams.

Trương Quỳnh Như (2009). Vocal: Kim Vui;
Accompaniment: Sibelius.

Có Những Niềm Vui (2009). Vocal & Guitar: NMT.

Mối Mong (2009). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Buồn C Minor (2010). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Đêm Huyền Cầm (2011). Vocal: Kim Vui;
Accompaniment: Sibelius. Piano arrangement: Greg Adams.

Tưởng Tượng (2011). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Tuyệt Rơi (2012). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.

Không Có Em (2013). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.

Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em (2013). Vocal: NMT; Piano: Dan Lamaestra.

TỰA & O VAI ANH (2014). Vocal & Guitar: NMT.

Nghịch Âm Buồn (2015). Vocal: NMT; Piano: Dan Lamaestra.

Ta Gối Lại Ta (2015). Vocal & Guitar: NMT.

Xưa Anh Đến Thăm Em (2015). Vocal & Guitar: NMT.

Nhớ Hồ Cầm (2016). Vocal: NMT; Cello: Ngô Nguyễn Trung Kiên; Piano: Sibelius.

Quên Lãng (2016). Vocal & guitar: NMT; Cello: Ngô Nguyễn Trung Kiên; Violin: Margot Mezvinsky.

Buổi Sáng 11 (2017). Vocal & Guitar: NMT.

Nhật Thực(August 21, 2017). Vocal & Guitar: NMT.

Rồi Lúc Già Nua (2017). Vocal & Guitar: NMT.

Ở Một Nơi Nào Một Lúc Nào (2018). Vocal & Guitar: NMT.

Một Buổi Sáng Ở Vườn Sau (2019). Vocal & Guitar: NMT.

Chỉ Là Mơ Ước Thôi (2019). Vocal & Guitar: NMT.

Lỡ Thời Gian Đứng Im (2020). Vocal & Guitar: NMT.

Khoảng Đời Còn Lại (2020). Vocal & Guitar: NMT.

Đêm Tango 2 (2020). Vocal: NMT. Nhạc đệm Sibelius.

Đêm Tango 3 (2020). Vocal: NMT. Nhạc đệm Sibelius.

Sài gòn Những Ngày Tháng Cũ (2020). Vocal & Guitar: NMT.

Một Mình (2020). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.

Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua (2020). Vocal & Guitar: NMT.

Vẫn Mong Thu Về Suốt Năm (2020). Vocal & Guitar: NMT.

Tango Điên (2020). Vocal: NMT. Sibelius.

Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Này (2020). Vocal: NMT. Piano: Dan Lamaestra.

Phía Bên Ngoài Khung Cửa Sổ (2021). Vocal & Guitar: NMT.

Hai Chiếc Lá Vàng (2021). Vocal & Guitar: NMT.

Ngày Xưa Một Chuyện Tình (2021). Vocal & Guitar: NMT.

Dẫu Em Chẳng Đợi Chờ Anh (2021). Piano: Dan Lamaestra. Vocal: NMT.

Trang Nghiêm (2021). Vocal & Guitar: NMT.

Uống Rượu (2021). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu.

Huyền Thoại (2021-22). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu.

Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm (2022). Vocal & guitar: NMT

Buồn Mưa Tháng Năm (2022). Vocal & guitar: NMT.

Đi Thật Xa (2022). Guitar & Vocal: Ngô Minh Trí.

Nương Nhau Mà Thương(đầu hè 2022). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu

Đi Lại Từ Đầu (2022). Vocal & Guitar: NMT.

Ngô Minh Trí

Song Book

anh đợi em gần hai mươi năm.....	41
buổi sáng mười một	43
buổi sáng sau ngày hôm qua - with guitar	45
buồn c major	48
buồn c minor	50
buồn cung sol	52
buồn mưa tháng năm.....	54
chỉ là ước mơ thôi	56
có hạt bụi đường len lên mi	58
có những niềm vui	60
cõi ta.....	62
dẫu em chẳng đợi chờ anh	64
đau nặng.....	66
đêm huyền cảm	69
đêm tango 1	80
đêm tango 2.....	82
đêm tango 3	84
đi lại từ đầu	86
đi thật xa.....	89
hai chiếc lá vàng.....	90
hạnh phúc ensemble in D.....	92
hạnh phúc	103
huyền thoại.....	105
khoảng đời còn lại.....	107
không có em.....	109
lỡ thời gian đứng im.....	111
lời kỹ nữ	113
lời ru quê hương.....	115
mộ khúc.....	118
mỏi mong	121
một buổi sáng ở vườn sau	123
một chút jazz vào giọng hát em	125
một cõi lưng chừng	128
một mình	131

một thời đã qua	133
mùa xuân, rượu và tóc dài.....	135
này em có nhớ	138
nếu anh chỉ có một điều này	140
ngày xưa một chuyện tình.....	142
ngịch âm buồn.....	145
ngồi starbucks nghĩ về em.....	147
nhật thực.....	149
nhớ hồ cầm - ensemble	151
nhớ hồ cầm.....	162
nương nhau mà thương	164
ở một nơi nào một lúc nào	166
phía bên ngoài khung cửa sổ.....	168
phổ lạ.....	170
quên lãng	173
rồi cũng sang mùa hè	176
rủ em lên núi	178
sài gòn những ngày tháng cũ	180
ta gói lại ta.....	183
tango điên.....	187
tháng mười thương tiếc - with guitar	190
tháng mười thương tiếc	193
tiếng ca dân hiến	195
trang nghiêm - with guitar.....	197
trang nghiêm	200
trương quỳnh như.....	201
tựa vào vai anh	203
tưởng tượng.....	208
tuyết rơi.....	211
uống rượu	213
vẫn mong thu về suốt năm	214
vương vấn	216
xưa anh đến thăm em	218

anh đợi em gần hai mươi năm

ngô minh trí 2022

slow, espressivo

The musical score is written in 4/4 time and consists of seven staves of music. The melody is written in treble clef. The lyrics are in Vietnamese. The chords are indicated above the notes. The score includes various musical notations such as rests, eighth notes, quarter notes, and triplets. The lyrics are:
Từng mùa xuân đi qua là từng mùa chia xa tiết xuân đầu
tươi không thiết vui cười xa xót khôn nguôi Một lần đi đi
mãi mãi đi mất tấm anh níu vai tấm áo xanh vụt mất ra khỏi nắm tay
Mỗi ngóng theo một vết chim bay xa khuất lưng trời
Em có biết anh đợi chờ có biết xuân hững hờ hoa lá xuân ơ
thờ Em nhớ chẳng khi chuyện trò bước bên nhau hẹn
hò một ngày nào đó Hôm anh ghé thăm một

22 E⁷ F(b⁵) E⁷ B^{o7} E⁷ B^{o7}
 lần chưa ghé hôn một lần đã lại từ ly_____ tiếc chi sầu

25 E⁷ , Am⁶ Am⁶ Abm¹³(#5)
 chi? Gần hai mươi năm qua ngày từng ngày chia xa biết em có

28 Gm⁷ Gb^{o7} F⁷ E⁷
 vui dưới ánh đèn màu Em có khi nào nghĩ về ngày tháng

31 Am⁹ G#^{o7} Am⁷ C#^{o7} Dm A⁷ Dm⁷
 cũ Có_____ anh với em và bạn bè cất tiếng ca nhạc rót êm vào cõi đêm

34 F⁷ B⁷ , E⁷(b9) Am⁶ Am(maj7)
 nhạc thiếu em_____ sẽ mãi mòn_____ sẽ không hờn_____

buổi sáng mười một

ngô minh trí,
june 2017
poem by đình trường chinh

rubato Em^9 Am^7 $Fmaj7$

Như mùa đông được nuôi bằng ánh lửa, Ánh lửa được nuôi từ que diêm trong túi áo

5 $A\#^{\circ}7$ B^7 Em^9 $Cmaj7$

tôi trong túi áo tôi. Sáng nay tôi chỉ còn khói những ý nghĩ trêu

9 Am^7 Em^9 Am^7 $Fmaj7$

— và vết máu rung hoàng đồ. Sáng nay tôi chỉ còn thấy — đầy bàn chân

13 Bm^7 $Cmaj7$ $C\#m^7(b5)$ $F\#m^7$

mình mọc lên nhiều gai nhọn những con mắt trôi lớt qua Bầy bồ câu chắc không

16 Am^6 $A\#^{\circ}7$ B^7 Em^9 Am^7

về chắc không về trước sân nhà thờ No-tre Dame. Sáng nay gió tắt

20 $Cmaj7$ Am^7 $E^{\circ}7$ $A\#^{\circ}7$

thở tôi vẫn không tin đến kiếp sau tôi vẫn không tin vẫn không tin vẫn không tin tôi

23 B^7 $B^7(b9)$ C^{maj7} $C\sharp m^7(b5)$ D^7 D^7/F

không tin không tin cả lời cầu nguyện. Hãy bù nhau ngay những hôm nay,

27 G D^7 $F^7/F\sharp$ G D^7 $D^7/F\sharp$ G

nay, hãy tri ân này những ân cần hãy bù nhau hãy tri ân

31 Bm^7 C^7 $Ebmaj7$ Cm^7

những hôm nay những ân cần nuốt hết những người bạn những người

34 Em Em^9 Am^9 $Fmaj7$

bạn. Như đám mây kia không bao giờ thấy lại giòng nước sông Seine vẫn chảy qua

38 $F\sharp o^7$ G Cm^7 C

cầu như mặt trời loang vỡ trong ý nghĩ tôi màu đỏ

41 $Ebmaj7$ Cm^7 Em C^{maj7}

lạnh chỉ một lần thôi một lần thôi. Cả chiếc bóng này thả xuống mặt

45 Am^7 C^7 B^7 G^+ B^+ Em^9

đường trải xước cho những bàn chân rồi vĩnh viễn ra đi

buổi sáng sau ngày hôm qua

ngô minh trí

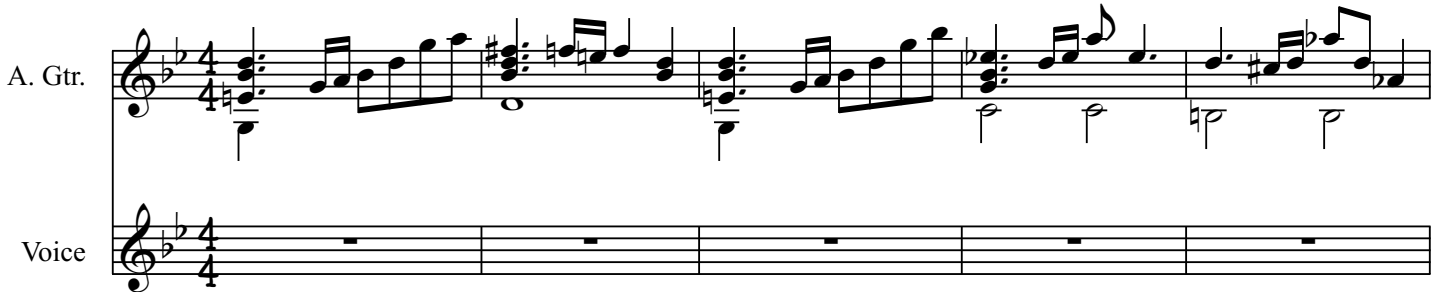
autumn 2020

poem by đình trường chinh

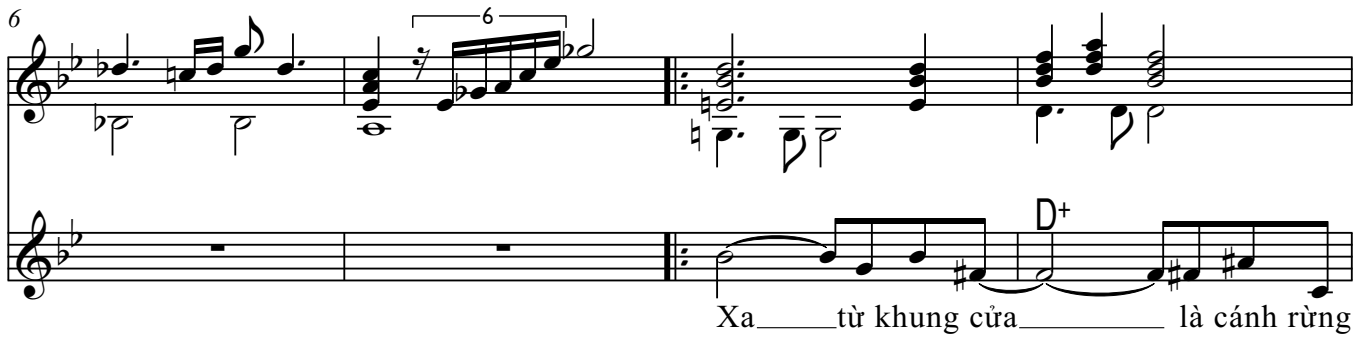
slow

A. Gtr.

Voice

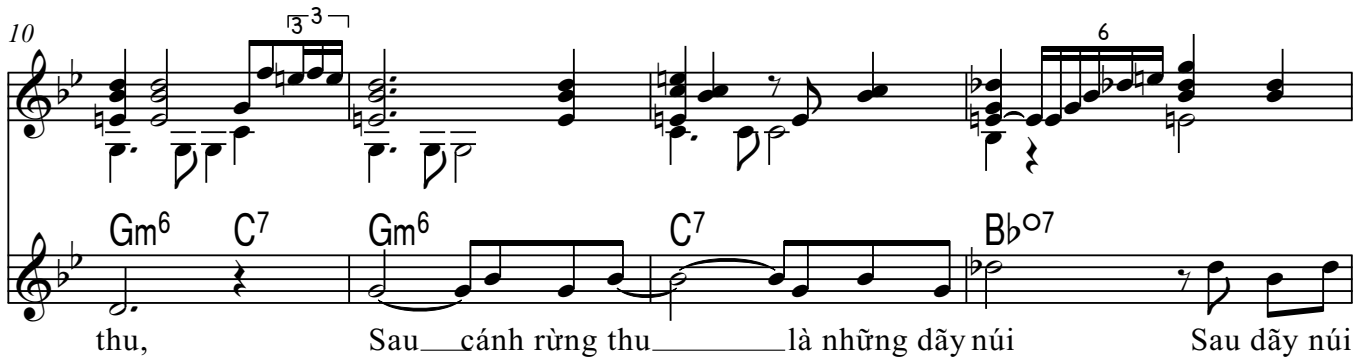

6

Xa từ khung cửa là cánh rừng

10

thu, Sau cánh rừng thu là những dãy núi Sau dãy núi

14

đó anh không thể nhìn thấy em nhìn thấy em bên kia phía

Copyright © 2022 by ngô minh trí

17

tây, Xa từ khung cửa chỉ là những đám mây im

21

lặng Vẫn đàn chim bay qua hàng cây mùa thu ấy Làm sao

24

gửi vòng tay thỉnh không làm sao gói lại một buổi sáng thanh

27

trong gửi đến em gửi đến em?

31

35

em Buổi

39

rall.

C⁷ C^{#o7} D⁺

sáng sau ngày hôm qua

buồn c major

ngô minh trí, 1998

slow

Em⁷ Cmaj⁷ Em⁷

Lửa tắt ngang rồi. Đàn gươm một gánh_____

4 Fmaj⁷ A^{o7} Dm⁷

— như mây phiêu bồng giữa trời. Vào chốn phong

7 C^{#o7} Dm⁷ C^{o7} G^{7(b9)}

trần tài hoa chi mấy u mê chốn đây?_____

10 Cmaj⁷ C⁷ Fmaj⁷ Am⁶

— Nhịp sống mong manh như tơ quá thờ ơ,_____ mềm môi lần quay say

13 F⁷ B^{o7} G^{7(b9)} Em⁷

sua thêm_ bơ phờ._____ Vàng đá tan rồi.

17 Cmaj⁷ Em⁷ Fmaj⁷ A^{o7} Dm⁷

Đời sao đen tối_____ như đêm xa ngày vô tình?

20 C^{#o7} Dm⁷ A^{o7} G^{7(b9)}

Người đã đi rồi, còn đây chần gỏi đơn côi gỏi chần_____

24 Cmaj⁷ C⁷ Fmaj⁷ Cmaj⁷

— Buồn như ma đêm lang thang giữa trần gian,_____ Buồn rũ chiếc bóng muốn

Copyright © 2022 by ngô minh trí

27 Fmaj7 Dm7(b5) Cmaj7 Bbmaj7
 xiêu buồn thiêu!_ Ngồi bên lầu vắng ôn đời

30 F7 Am7 Fmaj7 Dm7(b5) Cmaj7
 đắng cay cũng đành sầu cùng xiêu buồn thiêu!_

33 Bbmaj7 G7 F7
 Ngồi bên lầu vắng ôn đời còn mang lòng còn chưa nguôi,____ hằng

36 Bbmaj7 G7, G13 Em7 Cmaj7 Em7
 nhớ nhung hoài một người, Người đã đi rồi, nhìn quanh thế giới____

40 Fmaj7 A°7 Dm7 F#°7 Dm7 A°7
 _riêng ta ưu phiền đã nhiều Tình đã tiêu điều này người yêu hỡi

45 G7(b9) Cmaj7 C7 Fmaj7
 có thấu chăng ta_____ cạn chén cháo lú muốn quên những buồn thêm

48 Cmaj7 Fmaj7 Dm7(b5) Cmaj7
 Càng nhớ quá mãi nhớ luôn_____ người yêu.

buồn c minor

ngô minh trí
hè 2010

blues, slow

Chân bước ngập ngừng lang thang chậm buồn miên man, chiều nhạt

nắng lâu rồi Dưới bóng tàn râm đôi tình nhân

hôn nhau đắm đuối lãng quên đời. Cần chi biết ngoài đường phố sắp

lên đèn, biết đâu tình rất mong manh, khéo thôi rụng vỡ tan tành

Nắng tắt rồi tình nhân ơi dịu nhau

đi thôi, cho nhau hết đêm này

Đâu biết ngày mai có còn nhau cho lòng tiếc nuối suốt canh dài.

Hôm nay hết là hôm qua, đã qua rồi. Mai cũng không là của hôm nay không là gì nữa

2

25 $A\flat^7$ G^7 Cm^7 C^7 Fm^7

em ơi!_____ Đường đi trăm chiều không nhớ

28 $B\flat^7$ $Dm^7(b5)$ $B\flat^7$ $E\flat^{maj7}$

tên, đường chiều trăm bề không thấy em thì đi hoài_____ đi đến đâu?

31 C^7 $B\flat^{\circ 7}$ $A\flat^{maj7}$

Từng chiều qua nhạc sainhịp lờ_____ nhạc chiều lơ ngơ_____ lòng chiều bơ

34 F^7 $B\flat^{maj7}$ $B^{\circ 7}$

vơ Từng ngày qua từng ngày qua_____

37 Cm^7 $A\flat^7$

chơi với từng ngày hấp hối từng ngày mỗi chiều

39 $G^7(b9)$ Cm^7 B^+

rơi Đôi nhân tình còn nơi đây_____ còn lưu

42 $Gm/B\flat$ Cm^6/A $C^{\circ 7}$ Fm^7

luyện mãi_____ vài giây phút mỏng manh_____

45 $B\flat^7$ $B^{\circ 7}$ $G^7(b9)$ Cm^7

Ta thấy bờ mi em nhẹ run tủi hờn rớt xuống đắm vai người

48 $A\flat^{maj7}$ Cm^7 $Dm^7(b5)$

Tình nhân ơi về đi thôi đã muộn rồi_____ Ái ân này có_____

50 G^7 $A\flat^7$ G^7 $Cm(maj13)$

_____ pha phôi vẫn yêu người mãi_____ suốt_____ đời

buồn cung sol

ngô minh trí
june 2001

blues

Một buổi tối điều thuốc trên môi mơ màng theo nhịp đàn

4 Am⁷ D 3 Bm⁷ Gmaj⁷ Bm⁷

rã rời nhạc gây mê dù lòng rối bời và ly cà phê đen đắng cay nhiều rồi.

7 Am⁷ Eb^{o7} G/D 3 Gmaj⁷/B C⁷ Gmaj⁷ 3

— Kèn ngân từng note jazz buồn vắng xa buồn chừng như là

10 C⁷ 3 Gmaj⁷ Cmaj⁷ D7(b9)

sẽ tuôn chừng như là sẽ buông xuôi mặc lòng. Một buổi

13 Gmaj⁷ Bm⁷ Cmaj⁷ 3 Am⁷ D⁷ 3

sáng nắng tắt chân mây chiều hôn ta âm u tháng ngày làm ngàn hoa run run

16 Bm⁷ Gmaj⁷ Bm⁷ Am⁷ Eb^{o7}

úa gây ngàn năm sau còn băng giá tỉnh cầu này.

19 G/D 3 Gmaj⁷ C⁷ Gmaj⁷ 3 C⁷ 3

Đàn rung từng ngón lục huyền vắng xa buồn chừng như là sẽ tuôn, chừng như là

22 Gmaj⁷ Cmaj⁷ Gmaj⁷ G#^{o7} Am⁷ 3 C⁷

sẽ buông xuôi người ơi! Ngàn muôn âm thanh cất lên ta lặng

25 G^{maj7} G^7 C $G^{\#o7}$ Am^7 F^7
 câm trong thác êm vĩ cầm.____ Mượt mà như suối tóc em mềm tay

28 B^b_{maj7} D^b_{o7} B^b_{maj7} E^b_{maj7}
 gói. Ngàn tiếng Réo rắt âm thanh xuôi về nguồn

31 B^b_{maj7} $C^{\#o7}$ A^7 $D^7(b9)$
 Cuốn hết trôi đi bao muộn phiền____ Rồi tan loãng trong hồn nhiên. Thì____ thôi

34 G^{maj7} Bm^7 C^{maj7} Am^7 D^7
 nhé____ thể trôi dương trần trôi từ đây____ ta rủ áo phàm rược chia ly____ nào rồi

37 Bm^7 G^{maj7} Bm^7 Am^7 D^b_{o7}
 cũng tàn đùa vui chơi trôi đây nhé____ cõi nhân gian.____

40 G/D G^{maj7} C^7 G^{maj7}
 Nhạc dâng trầm lắng xuôi về chốn u huyền_ chừng như là

42 C^7 G^{maj7} C^{maj7} G^{maj7}
 cõi tiên. Chừng như là cõi thiên duyên chờ ta!____ Chừng như là

45 C^{maj7} G^{maj7}
 cõi thiên duyên____ mình ta.

buồn mưa tháng năm

ngô minh trí
2022

slow

Mưa sáng mưa chiều___ hạnh phúc đã không nhiều còn trôi đi theo mưa ướt

chẳng có bao nhiêu Mưa thấm nhạt nhòa___ nặng trĩu hiên

nhà___ mà chân mây còn đen tối___ biết bao giờ nguôi Biết hay không người

yêu? Nhiều quá mưa tháng năm triền miên buồn

quá cây lá xanh muộn phiền___ trời vào xuân đành im tiếng Chẳng

có tiếng chim ca gọi mừng chỉ có tiếng mưa rơi nào

nùng___ cho tháng năm nặng buồn Mưa suốt đêm dài___ qua hết một

22 Am⁶ 3 B⁺ G⁷ F

ngày— mà hôm sau mưa chưa dứt— ướt đầm xuân tình. Xuân đến một

25 Dm⁷ G⁷ 3 Dm⁷(b⁵)/A^b G⁷

mình trầm tư một mình quay quắt một mình nhìn mưa rơi tuôn lã chã— biết bao giờ

28 C B^{o7} G⁷ G⁷(b⁹) Cmaj7 to end C⁶(add9)

ngươi biết hay không người yêu nhớ hay không người yêu?

chỉ là ước mơ thôi

ngô minh trí,
early autumn 2019

ballad

Chiều đã xế rồi em còn chút nắng tàn Vừa thu
đã mòn hơi thèm cơn ngủ vui Đường xa

trở mình sang lửa hạ đâu đã tan. Màu thu không xanh buồn như lá xa
đã mù khơi chỉ là mơ ước thôi. Đường anh đi qua không hoa trái lựa

cảnh. Em biết hay không anh những lúc ngồi một mình. Trong nhạt nắng lung
là. Em biết hay không anh gần cuối cuộc trần này khi hạ chết thu

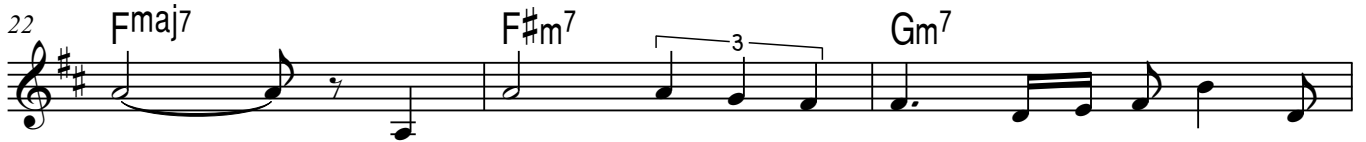
linh nghe biết bao nhân tình. May có em bên mình Đường dài
sang, trong xác xơ cây cảnh vẫn ước mơ âm

thâm Đường từ lúc trường tan bấy tiên nữ tung tăng về tà áo

trắng thật trắng cuộn gió bay tóc thề Đường mơ anh đi ngày sẽ tới kinh đô đèn

sáng và từ ra đi ngõ hoa thơm gót chân vui — Giai nhân thường hay tươi cười làm xuân

tôi. ————— Đường mơ vỡ tan lâu rồi từng thu qua vẫn ngậm

ngùi. ————— Và thú tôi rồi em ————— lạnh lạnh sớm chiều ————— Nằm im

trong tịch liêu. ————— Màu thu giăng tiêu điều. ————— Bờ xa bến cũ nước vẫn chảy qua

cầu Em biết hay không ————— anh dù không còn lại gì, ————— nhưng ngày vẫn trôi

đi thu vẫn xác xơ cây cảnh anh vẫn ước mơ âm thầm

có hạt bụi đường len lên mi

ngô minh trí
august 2006

blues, moderato

Làm sao anh biết_____ ngàn năm đã trắng già nua?

Làm sao anh nhớ_____ ngàn xanh mới vượn đã sang mùa?_ Hồ hững bóng câu

_____ biết xuôi về mãi đâu_____ ngát ngơ canh thâu_____ Làm sao anh

nói_____ vì đâu vẫn nuôi tình nghèo? Nghiệp nào lẻo đẻo_____

_____ nợ duyên kéo lôi đã trăm chiều_____ Làm sao biết_____ làm sao?

Làm sao than làm sao thờ làm sao quên làm sao nhớ? sao nhớ?_____ Đồi núi cũng rồi

hoang sơ!_____ Chiều ngoài hè phố làm chi? Ngồi cần ngồi

bút viết gì?_____ Bụi đường len lên mi Một chiều lòng rồi tung đảo

25 G^7 $F\#^{\circ 7}$ $E^7/G\#$

điên_____ tựa sóng xô triền miên_____ xô ngát ngư vọng niệm.

28 A^m7 A^m/G F $E^{\circ 7}$

Chiều một chiều không về đâu thời gian động chết tính câu tưởng chừng như thiên

31 E^7 D^m7 F^7

thu. Chập chòn_ mờ dẫu trong làn khói_____ lãnh đẵng bụi

34 $B\flat maj7$ $G^{\circ 7}$ $F\#^{\circ 7}$ $F^{\circ 7}$ $E^7(b9)$

trần Xoay vùn xót thân cũng thôi chỉ lặng câm. Nhiều khi đau

37 A^m9 $A\flat^+$ G^6 $F\#^m7(b5)$ A^m9

nhói_____ nhịp tim đã nghe mỏng manh Cầm tay anh em nói

40 $G\#^{\circ 7}$ $A^{\circ 7}$ D^m6 E^7

"Ngoài hiên vẫn tươi lá trên cành"_____ Rồi nhìn ra_____ trời xanh

43 A^m9 $G\#^{\circ 7}$ $A^{\circ 7}$ $B^{\circ 7}$ F^7

Lời nào than lời nào thở lời nào quên lời nào nhớ? sao nhớ?_

45 $E^7(b9)$ A^m9

_____ Còn có em còn có vui.

có những niềm vui

ngô minh trí, summer 2009
một buổi sáng đẹp trời, viết tặng vợ con
a beautiful day, to wife and son

slow

Amaj7 A#o7

Ánh nắng chan hòa trên mái hiên nhà chim chuyền

3 Bm7 E7 Bm7 E7 Amaj7 Dmaj7

bay, Trong nắng hây hây thoảng gió lay lay qua ngàn cây. Vòm cao pha

6 D#o7 C#7 F#m6 Fmaj7 Dm6 E7(Sus4)

lê_suối thiên thanh_tóc mây xanh Đẹp như trong tranh_lũ hoa tươi cười.

9 E7 Amaj7 A#7 Bm7 E7

— Hạt nắng trong lành len lõi qua cành em nhìn anh, Một ánh mắt

12 Amaj7 E7 Amaj7 Dmaj7 Eb o7 C#7

cười là suốt một đời anh tìm quanh. Ngày dần lên cao_nắng long lanh_xóa đêm

15 F#m6 Fmaj7 Dm6 E7 F#m6

đen nhẹ nhàng bên em_ánh dương dịu êm._

18 G#7

Có những lúc gượng nụ cười mà hồn chìm chín suối.

20 $C\sharp 7$ $F\sharp m$ $F\sharp m/E$

Những lúc té quí đường đời gục mặt vào bóng tối.

22 D E^7 $A\text{maj}7$ $G\text{maj}7$

Bàn tay nào khẽ đưa người níu lấy, giữ yên chút hơi thở

25 $C\sharp 7(b9)$ $F\sharp m$ $G\sharp 7$

này. Có những lúc đoạn lìa rồi mà lòng còn tiếc nuối,

28 $C\sharp 7(b9)$ $F\sharp m$ $F\sharp m/E$ D E^7

Lúc bão tố ngập đầy trời bờ vực nào hấp hối. Một hôm chợt nắng lên từ đêm

31 $A\text{maj}7$ $G\text{maj}7$ $E^7/G\sharp$ $E^7(\sharp 5)$

tối nắng lên đêm đen qua rồi Em đứng thật

34 $A\text{maj}7$ $A\sharp 0^7$ Bm^7 E^7 Bm^7 E^7

gần ánh mắt ân cần dịu niềm đau hơi thở thật gần hong ấm một lần mãi về

37 $A\text{maj}7$ $D\text{maj}7$ $D\sharp 0^7$ $C\sharp 7$ $F\sharp m^6$ $F\text{maj}7$

sau Quàng lên đôi tay dắt nhau đi dúi nhau đi dìu vào nắng

40 Dm^6 E^7 $A\text{maj}7$

sáng có những niềm vui.

cõi ta

ngô minh trí, april 1998

ngừng xe giữa phố núi

stopping the car in the mountain town

slow

Am⁷ Dm

3

Rồi từ nay ta thành cánh lá úa bám thân cây già

4 Am⁷ B^bma⁷ Fma⁷

3

nua trên đất khô chờ mưa niền quạnh hiu chát ngắt.

7 F⁷ B^bm⁷ Fma⁷

— Giờ tay với không gian tìm dấu hoa tươi mùa

10 D^bma⁷ Fm⁷ E^o7

cũ, giờ tay nủ thời gian chìm đâu thanh xuân còn

13 Fm , Am⁷ Dm⁹

đâu! Và từ nay giang hồ ta khuất bóng dưới trăng khuya mãi

16 Am⁷ B^bma⁷ Fma⁷

3

gươm nén đau thương chờ mong mặc đời nhiều long đong.

19 F⁷ B^bm⁷ Fma⁷

— Giờ tay với bốn phương tìm em cõi xuân hồng

22 D^bma⁷ Fm E^o7

phúc, giờ tay kéo trăm hướng tìm ta cõi ta bà

25 F F⁷ F⁺ B^bma⁷

này. Thì xin kiếp sau làm cây

28 E_b Cm^7 F^7
 thông đứng reo cùng sông núi _____ chập chùng không ngại ngừng. Thì

31 $B_b^{\text{maj}7}$ E_b $F^{\#o7}$ Gm^7
 xin kiếp sau làm cơn mưa xóa tan quả khô héo thì xin _____

34 C^7/E D^7
 _____ hóa thân làm núi biếc _____ trơ trơ cùng

37 E_b $B_b^{\text{maj}7}$ $G_b^{\text{maj}7}$
 trắng trơ trơ cùng sao không đón đau _____ không hối tiếc_

40 F^7 A^7 Dm^9 Am^7
 _____ không hận sầu. Rồi chiều nay ta về qua phố

45 Dm Am^7 $B_b^{\text{maj}7}$
 núi gỏi tay đêm nằm co đôi trăng treo tròn vo chờ tàn thân hóa

48 $F^{\text{maj}7}$ F^7 $B_b^{\text{m}7}$
 kiếp. _____ Chờ ta nhé chuyến xe về

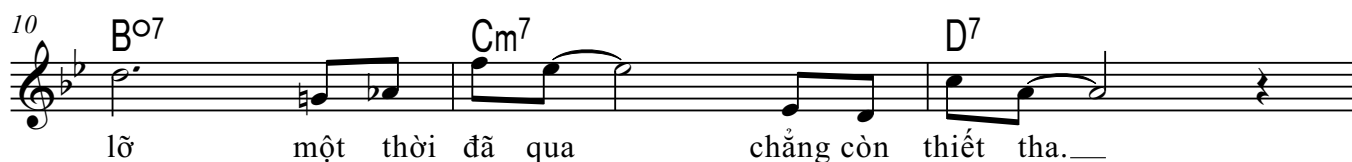
51 $F^{\text{maj}7}$ $D_b^{\text{maj}7}$ Fm
 đèn cỏi xuân hồng phúc. Trong hương khói lặng lẽ quỳ

54 E^o7 C^{13} $F^{\text{maj}7}$
 dâng cỏi ta (a) về trời

dẫu em chẳng đợi chờ anh

blues,
moderato

ngô minh trí
late summer 2021

19 Am⁷(b⁵) Cm⁷ D⁷ D⁷(#5) G⁷

đêm mắt đen canh thâu.____ Nhặt góp tan vỡ dành lại trong trí

22 Cm⁷ D⁷(#5) F#^{o7}

nhớ gói kín chôn sâu đợi ngày sau____ khi cần nhau.____ Và

25 D+ Gm³ F#^{o7} Gm⁷ Gm⁶ Cm⁷

ngày mai anh đi mất rồi rất xa. Còn nhiều kỷ niệm nồng thắm_ chút

28 D⁷ Gm⁹ Cm⁷

hương tình còn ấm.____ Rồi đây____ dầu em chẳng đợi chờ anh____ căn phòng

31 F⁷ B^b maj⁷ B^{o7}

lạnh căm,_ nổi nhớ tím bầm. Mười năm chần gói còn đọng

34 Cm⁷ D⁷ D⁷(#5) Gm⁷

gói chần._ Đêm âm thầm khẽ gọi____ mãi tên.

rit. 37 D⁷(b9) Gm(maj⁷)

khẽ gọi____ mãi tên.

đau nặng

ngô minh trí
april 2004

$\text{♩} = 65$ **slow, chanting - no chords**

Khi người nói thiên thu là... đi một cõi ta bà, Chỉ là một thoáng mơ qua.

a tempo **Gmaj7**

Ta ngồi chơi giữa giang hà ta cười ta!___ Mặt trời chết chìm

G#°7 **Am7** **A#°7**

Còn hấp hối Chim chiều mỏi cánh ngang lưng đòi Còn bối rối

Gmaj7/B **C7** **Bm7** **Cmaj7**

Ngập ngừng nắng phai tàn héo Thế gian điêu hiu Cuộn mình chần chieu đau im lìm

D7(b9) **Gmaj7** **G#°7**

___ Một ngày chết rồi___ Thì đành thôi

Am7 **A#°7** **Gmaj7/B**

Ngậm ngùi vui lập yêu thương rồi Về đi thôi Ngoài sương tuyết vây lạnh căm

Bm7 **F°7** **F#°7** **D7(b9)** **Gmaj7**

Bóng em mù tăm vào trăm năm Vào trăm năm___ Ta

Cmaj7 **Bm7** **Em9**

tròn không hết một đời bão nổi Ta núu ta kéo làn thân đau thôi Đau rồi Nhặt phèo miếng

25 C^7 Em^7 C^7 F^{maj7}
 môi gọi mời_ Đêm vui tóc sương rồi bởi_ Dậy mà đi thôi_

28 Bb^{maj7} $B^{\circ 7}$ Am^7 $C^7(add9)$ Am^7
 Đồi đã lờ ân tình cũng lờ Đây mái đầu xanh Nay đã phai bạc màu rồi_

31 Bb^7 C^7 Bb^7 C^7 F^7 Am^7
 — Còn vẫn vương chi người_ Còn nợ tang bồng chưa dứt Nợ nhân tình giảng

34 F^7 Am^7 D^9 D^7 G^{maj7}
 mắc Vui buồn đầy vơi Một kiếp người

37 G^{maj7} $G^{\# \circ 7}$ Am^7
 Mặt trời chết dần_ Thì thôi nhé một nhồi đan díu nơi phong trần

40 $G^{\# \circ 7}$ G^{maj7}/B C^7 Bm^7
 Cười thôi nhé Buồn ta sẽ giảng màn đêm_ đắp thân tìm quên

43 C^{maj7} $D^7(b9)$ G^{maj7}
 Giật mình trắng sáng lên êm đêm,_ Một ngày chết dần_

46 $G^{\# \circ 7}$ Am^7 $A^{\# \circ 7}$
 thì thôi nhé Bạn bè dăm đứa chia nợ trần Cười thôi nhé

49 G^{maj7}/B C^7 Bm^7 $F^{\circ7}$ $F^{\# \circ 7}$ $D^7(b9)$

Tàn đông gió vẫn lạnh căm, Chớm nở nụ xanh từ trăm năm Từ trăm năm

52 G^{maj7} C^{maj7}

— Ta biết ta mãi một đời oan trái Rượu

54 Bm^7 Em^9 C^7

chưa kịp say ngàn lần chua cay Thôi đành Một ngày sẽ vui một ngày Nghiệp này thú

57 C^7 G^{maj7} G^{maj7}

đau thương này_ Một kiếp_ này_ Và mãi mãi_

60 **chanting - no chords**

Khi người nói thiên thu là,,, Đi một cõi trăm ta bà Chỉ là một thoáng mơ qua

63

Ta ngồi chơi giữa giang hà ta cười ta

đêm huyền cầm

ngô minh trí, spring 2011
to diana nguyên
piano arrangement by greg adams

Music score for "đêm huyền cầm" (Night of the Mystic Zither), piano arrangement by Greg Adams. The score is in 4/4 time, with a tempo marking of ♩=62. The key signature is one flat (B-flat major/D minor).

The score is arranged for Voice, Piano (Pno.), and Violin (Vln.).

First System:

- Voice:** Three measures of whole rests.
- Pno.:** Treble and bass staves. Treble staff starts with a piano (*p*) chord. Bass staff starts with a piano (*p*) chord and a half note. Dynamics include *p* and *mp*.
- Vln.:** Treble staff. Starts with a piano (*p*) chord, followed by a melodic line with dynamics *p*, *mp*, *p*, *p*, and *mp*. A triplet of eighth notes is marked with a '3'.

Second System (starting at measure 4):

- Voice:** Three measures of whole rests.
- Pno.:** Treble and bass staves. Treble staff continues the harmonic accompaniment. Bass staff continues the melodic line. Dynamics include *p* and *mp*.
- Vln.:** Treble staff. Continues the melodic line with dynamics *p*, *p*, and *mp*.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

poco rit.

A tempo (♩=62)

7

Cmaj7(#9)

Giây tơ rung trên ngón tay nhẹ

A tempo (♩=62)

A tempo (♩=62)

poco rit. A tempo (♩=62)

10

Em⁷G⁷

F

Em⁷

buông, tơ phiêu diêu trắng núm mây đầu non. Mây im

13 $G^{\circ 7}$ $A^7(b9)$ Dm^7 G^7

hơi cho suốt lơ len vào nguồn mơ, nguồn âm thanh bất tận làm đẹp thêm thể

16 $B^{\circ 7}$ $G^7(b9)$ $C^{maj7}(\#9)$ Em^7

nhân. Giây tơ em khi ngón tay nhẹ rung, tơ phiêu

19 G^7 F Em^7 $G^{\circ 7}$ $A^7(b9)$

diêu có đến nơi tận cùng? Đêm xuân sang em khẽ nghiêng vai nghiêng vòng

mp p mp

3

22 Dm^7 G^7 $Cmaj7$

tay huyền cầm ôm lấy em bầu trời im lặng nghe.

mp mf

3

25 E^7 Am^9 F

Tiếng tơ reo như triền sông xóa băng những bờ bến, đắp lên bằng niềm

mp p mp p mp

28 $D\#^{\circ 7}$ E^7 Am^9 Dm^7

thương mến. Giây tơ ơi em cần chi biết loài người nhiều chia

mf mp p

31 G^7 C^{maj7} $A\flat^{maj7}$ F^7

cách, và tình người nhiều giăng mắc. Em yêu ơi! em hãy lên tiếng

mf

mp *mf* *p*

34 $B\flat^{maj7}$ $B\flat^7$ $E\flat^{maj7}$ $B\flat^{maj7}$

đàn cho thể gian thăm tình cho núi sông thái bình. Giây tơ em

43 G^7 F Em^7 $G^{\circ 7}$ $A^7(b9)$

diều theo sóng xuân về đây. Đêm chưa tan lạc bước thiên thai cõi huyền

p 3 mp

46 Dm^7 G^7 $C^{maj7}(\#9)$

mơ huyền cầm là tiếng tơ lòng chìm vào cõi thơ.

49

Measures 49-51 of a musical score. Measure 49 is a whole rest in the treble clef. Measures 50-51 are piano accompaniment. Measure 50: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Measure 51: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Measure 52: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Dynamics: *mp* in measure 50, *p* in measure 51, *mp* in measure 52. A crescendo hairpin is in measure 52.

52

Measures 52-54 of a musical score. Measure 52 is a whole rest in the treble clef. Measures 53-54 are piano accompaniment. Measure 53: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Measure 54: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Measure 55: Treble clef has a half note chord (F#4, A4) and a quarter note (G4); Bass clef has a half note (F#3) and a quarter note (A3). Dynamics: *mf* in measure 53, *p* in measure 54, *mf* in measure 55. A crescendo hairpin is in measure 55.

10

55

2.
G^{o7} A^{7(b9)}

tan lạc bước thiên thai cõi huyền

*mp**mf**p*

58

Dm⁷

rit.

G⁷

Cmaj7(#9)

mơ

huyền cảm là tiếng tơ

lòng chìm vào cõi

thơ!

p

rit.

p

>

61

Musical score for measures 61 and 62, featuring three staves: Treble, Grand (Piano), and Bass.

Measure 61:

- Treble Staff:** A whole rest.
- Grand Staff (Piano):** A whole note chord consisting of a major triad (F4, A4, C5) with a *pp* dynamic marking.
- Bass Staff:** A half note G3, followed by a half note F3. A dashed line with an *8vb* marking connects the G3 and F3 notes.

Measure 62:

- Treble Staff:** A whole rest.
- Grand Staff (Piano):** A whole note chord consisting of a major triad (F4, A4, C5) with a *pp* dynamic marking.
- Bass Staff:** A whole note chord consisting of a major triad (F3, A3, C4) with a *pp* dynamic marking.

đêm tango 1

ngô minh trí
summer 1997

$\text{♩} = 80$
moderato

Fmaj7/A Am E7 G+

Đêm khuya buông xuống mau, mờ ánh đèn chiều rơi

4 C6(add4) Am E7(b9) Am A7/C# Dm7

muôn màu. Nhạc ru hồn cất lên tiếng ca đi bước chân.

7 Am Bbmaj7 E7 E D#o7 E7

Dặt diu tan go lô nhô quay cuồng trong đêm tối đen

10 E7/B , Fmaj7/A Am E7 G+

Tan go quen đã lâu vì đâu giọng hát em

13 C6(add4) Am E7(b9) Am A7/C# Dm7

âu sầu? Rồi khi nhạc dứt ngưng đàn đêm còn rất lâu.

16 Am Bbmaj7 E7 D#o7

Lại ngồi bên nhau, cho nhau nụ cười dù nụ cười héo nở

19 E7 Am E9 E7 E9

trên môi. Mời em điều thuốc cay, dù ta trắng

22 E7 E9 D E

tay, tình yêu cứ xây. Cạn ly rượu đắng

25 E7 E9 E7 B+ A

này, tình yêu sẽ lấp đầy, ngại ngừng tình mới. Ngày

28 mai Năm tay nhau đi nốt đoạn đường

31 dù đường có trái ngang, dù cuộc đời có phũ phàng.

34 Đêm khuya đêm đã sâu, mình ta choàng giấc mơ

37 âu sầu. Nhạc say đàn đắm đưa về ta về mãi đâu.

40 Bồi hồi tan go bản khoản mơ hồ trong đêm tối đen

43 Quanh ta đâu bóng em Tường nhớ hoài tiếng ca

46 êm đêm Nụ hôn nào đó mê cuồng ta cười với ta -

49 Nụ hôn yêu ma say say rã rời

51 để ôm tình chết về trên môi!

đêm tango số 2

ngô minh trí
spring 2020

Moderato

Và bước anh sẽ dìu em Và

4 Cm Ab7 Cm B+ Gm/Bb Am(b5)
cánh tay khẽ dìu em_____ Điệu tan - go nhịp nhàng lời

7 Ab Bb7 G G7
cuốn. em sẽ nghiêng nghiêng bờ vai_ anh sẽ nương theo vòng tay_

10 Ab G7 B° G7
em sẽ cuốn theo chiều xoay_____ Nhịp tan-go cuồng quay ! - Từng

13 Cm Ab7 Cm
bước chân trối vào nhau_____ rồi cánh tay trối vào nhau

16 Ab7 Cm B+ Gm/Bb Am7(b5) Ab
_____ Nhạc tan - go rung lên đắm đuối

19 Bb7 G G7 Ab G7
Khi nổi đam mê ngọt ngào khi nổi tan go dạt dào khi mắt môi đã kề nhau_

22 Dm7(b5) G7(#5) Cm
_____ thật gần nhau_ Nghe chừng lá loi dưới ánh đèn màu.

25 Fm Cm
Anh _____ từ bên kia cuối nẻo đường

28 Ab⁷ F^{o7}
Gặp em đêm tối vũ trường đôi đời xa lạ đôi

31 G⁷ Bb⁷
đường Em _____ Từ nơi đâu ghé cỏi

34 Eb^{maj7} C^{maj7} G⁷
này gương - vui cho hết 3 đêm dài

37 G⁷ Cm
Nhạc tan - go gọi đến đây Rồi khi nhạc lắng đàn cầm

40 Ab⁷ Cm Ab⁷
— Minh anh ngồi yên trầm ngâm— Đèn

43 Cm B⁺ Gm/Bb Am^{7(b5)} Ab Bb⁷
khuya soi xanh xao quạnh vắng Em đã ra đi từ lâu— 3

46 G⁷ Ab G⁷ B^{o7}
Đâu biết mai sau về đâu Em có mơ thêm lần vui— một lần thôi— một 3

49 G^{7(b9)} Cm
lần bên nhau tay ôm trong đêm tan - go.

đêm tango số 3

ngô minh trí
late spring 2020

Moderato

Ngày từ già_____ Biết em không trở lại_____

4 Am⁷ F[#]o⁷_____ sáng trưa chiều sớm mai_____

7 Gm⁹ Cm⁷ Ebmaj⁷_____ Dù anh không chờ mong tình cũng mờ côi_____ Nhạc

10 Ab C[#]o⁷ D⁷_____ tan - go dậy lên tiếng réo gọi_____ tên em mãi thôi Ngày từ

13 Gm⁹ Am⁷_____ già_____ muốn hôn nhau biệt ly_____ lạnh lùng

16 F[#]o⁷ Gm⁹_____ quá_____ vẫy tay chào bước đi_____ Tình

19 Cm⁷ Ebmaj⁷ Ab_____ ôm trong vòng tay ngỡ tình nồng cháy_____ vòng tay ôm bờ vai

22 D⁷(b⁹) Gm⁹_____ núu kéo chút tình anh biết chóng phai Nhịp

25 Cm^7 F^7 $Ebmaj7$
 sống thay đổi nhanh đời anh vẫn vòng quanh nhiều lúc ôm đàn khuya

28 F^7 $Bbmaj7$ B^o7 Cm^7
 dạo khúc tan-go tìm hương xưa— Đời em có gì vui?— từ chia

31 F^7 $Bbmaj7$ B^o7 G^7
 ly xa vời vợi— giọng nhạc cũ có gọi nhớ? một ngày xưa

34 Cm^7 Ab
 đó Những bước tan - go đưa nhịp nhàng tay ôm

37 $D7(b9)$ Gm^9
 dịu dàng mắt môi nồng nàn Đường phố cũ

40 Am^7 $F\#^o7$
 dẫu đêm đã muộn màng— từ góc phố—

43 Gm^9 Cm^7
 — tôi vũ trường rộn ràng— điệu tan - go nhịp nhàng lá

46 $Ebmaj7$ Ab
 lời hờ hững— nhạc tan - go vọng vang giữa

48 $D7(b9)$ Gm^9
 đám đông hững hờ vì anh thiếu em

đi lại từ đầu

ngô minh trí
late summer2022

slow, ballad

Gm⁷

1 Nếu trên đời này có phép nhiệm màu thì em

3 Gm⁷ G#^{o7} A⁷

oi anh ước muốn đi lại từ đầu.

5 Dm Am⁷

như những ngày vừa lớn như mộng đời chân_ nhón

7 B^b maj⁷ Gm⁷ A⁷

Em_ tuổi tròn mười ba vừa chớm biết yêu.

10 Gm G#m⁷ A⁷

nơi sân trường thân_ ái ngang lớp học con_ gái anh vụng về lóng ngóng vạt

13 C#⁺ Dm Dm

áo bay_ hình bóng ai._ Đời anh_ bọt bèo

16 F#^{o7} Gm Gm⁹ A⁷(#5) Dm

trôi lững lơ vui chẳng mấy vui ngậm ngùi ơ thờ

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2
19 $B\flat \text{maj}7$ A^7 Gm^7
có khi mỗi mê tưởng về năm nào cuộc đời như trang giấy trắng không son không

22 $C\sharp^+$ Dm A^7
phấn thân chẳng lấm bụi trần biết đâu chốn sông hồ chẳng là nơi êm như suối

25 Gm $Gm^7/B\flat$ A^7
mơ rồi một cuộc tình đi qua là một lần thiết tha là một lần xót

28 Dm Gm^7
xa. Nếu trên đời này có phép nhiệm màu thì em

31 Gm^7 $G\sharp^{\circ 7}$ A^7 Dm
ơi anh ước muốn đi lại từ đầu. mây đêm màu nhưng gấm

34 Am^7 $B\flat \text{maj}7$ Gm
tay trong vòng tay ấm Anh sẽ yêu em nhiều hơn sẽ hôn em nhiều

37 D $B\flat \text{maj}7$ Gm
hơn sẽ níu kéo thời gian nhưng em ơi thời gian đi không hề quay

40 A^7 $C\sharp^{\circ 7}$ Dm
gót mang theo thời niên thiếu không đoái trông. Đời

43 Dm F#°7 Gm Gm⁹ A7(#5)

ta bèo bọt trôi khắp nơi vui chẳng mấy vui vui là gương

46 Dm B♭maj7 A7

cười câu chào câu mời cũng ra hột hời tìm đâu

49 Gm⁷ C^{#+}

ra trang giấy trắng đêm khuya thanh vắng vẽ lại tuổi học

51 Dm Bbmaj7 Gm

trò về lại những hẹn hò về lại ngày vừa biết yêu Xin đi lại từ

54 Gm⁷/B^b A⁷ A⁷(#5) Dm

đầu chẳng bước vội vàng đâu để giữ cho dài lâu.

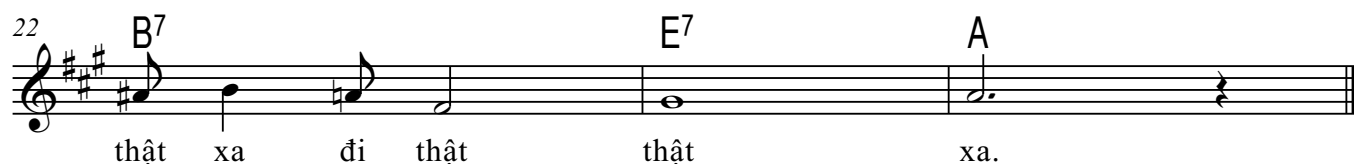
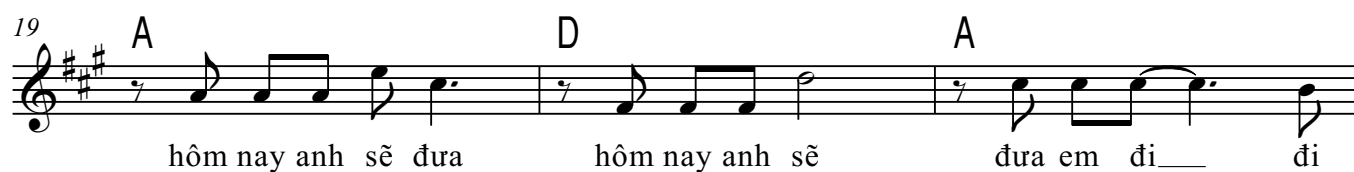
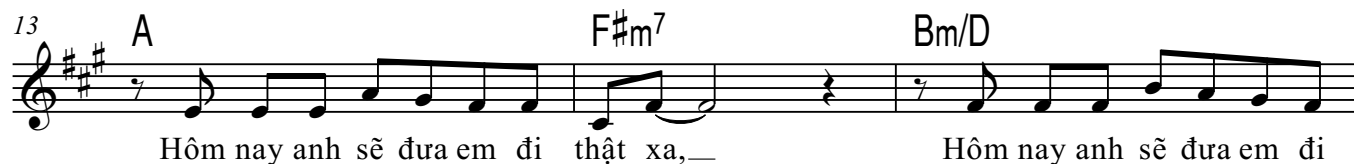
đi thật xa

ngô minh trí
poem by đình trường chinh
late spring 2021

slow

faster

hai chiếc lá vàng

ngô minh trí
early spring 2021
to nguyên tự tín

bossa nova

Am⁷ D⁷

Vừa xuân ghé về lòng xuân tươi đón tào Khê nước

4 G^{maj7} E⁷ Am⁷

chảy vòng quanh lối mòn Nuôi cho mầm thêm

7 B^{m7} C B⁷ , Em³

tươi cho rừng xanh mới cho tình phơi phới Hai chiếc lá

10 Am⁷ D⁷ G^{maj7}

vàng dọc theo suối khe, lạc loài giữa rừng cảnh hoang vắng hoe

13 E⁷ Am⁷₃ B^{m7}

Lá quên rồi hay chẳng Đông tàn đêm

16 C B⁷ , Em³

trắng Thu đã xa vắng hay lá còn đợi ai?

19 E⁷/G[#] Am⁷ D⁷

Phải chăng em nhớ ngày nào bước chung lối cánh thu bay lá

22 G^{maj7} E⁷ Am⁷

lời Tình trong còn bồi rồi Anh ngân ngơ đảo

25 B^7 C^{maj7} $C\#m^7(b5)$
 điên_____ ghé môi lên sóng mắt huyền Ghé ngang đoạn tình duyên

28 $F\#m^7$ B^7 , Em
 ghé ngang đời em một thoáng rồi xa.

31 Am^7
 Hai chiếc lá vàng lẳng im suốt khe_____

33 D^7 G^{maj7} E^7
 _____ chiều xuân vắng vẻ rừng hoang có nghe_____

36 Am^7_3 Bm^7 C
 Lá_____ mai này hóa kiếp_____ non ngàn nước biếc_____ chẳng còn luyến

39 B^7 Em
 tiếc_____ Lá ơi hãy ngủ yên.

hạnh phúc

ngô minh trí,
new year day - mừng một tết 1998

Music score for the first system, measures 1-3. The score is in 4/4 time, key of D major (two sharps). The tempo is marked ♩=55. The instruments are Voice, Piano (Pno), and Violoncello (Vc.).

Voice: Measures 1-3 are empty staves.

Piano (Pno): Measures 1-3 contain piano accompaniment. Measure 1 has a piano (*p*) dynamic. Measure 2 has a mezzo-piano (*mp*) dynamic and the word *dolce* above the staff. Measure 3 features a triplet of eighth notes in the right hand.

Violoncello (Vc.): Measures 1-3 are empty staves.

Music score for the second system, measures 4-6. The score continues in 4/4 time, key of D major.

Voice: Measures 4-6 are empty staves.

Piano (Pno): Measures 4-6 contain piano accompaniment. Measure 4 has a piano (*p*) dynamic. Measure 5 features a triplet of eighth notes in the right hand. Measure 6 features a triplet of eighth notes in the right hand and a mezzo-piano (*mp*) dynamic.

Violoncello (Vc.): Measures 4-6 contain a melodic line in the bass clef, starting in measure 5 with a piano (*p*) dynamic and featuring triplet markings.

7

Mặt trời và gió

10

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#). It contains the lyrics: "năng Ta đi tìm muôn ý thơ mừng em về _____ Từng chờ". The melody features a triplet of eighth notes and a long horizontal line indicating a sustained note. The middle staff is a piano accompaniment in treble clef, also in one sharp key. It includes a triplet of eighth notes and a long horizontal line. The bottom staff is a piano accompaniment in bass clef, also in one sharp key, featuring a steady eighth-note pattern. The score is divided into three measures by vertical bar lines.

năng Ta đi tìm muôn ý thơ mừng em về _____ Từng chờ

13

em từ khi nhân gian còn say giấc_____ Lên trong không loài

mp *p*

6

p

16

dun đế cất tiếng ca nỉ non_____ Những ngón tay nhịp gõ sợi

mp *p* *pp* *p*

p *pp*

p

19

khỏi mòn Một lần ngày xưa em đến cho ta ngàn muôn

pp p p pp p mp 3 p 3 p

Detailed description: This system contains measures 19, 20, and 21. The vocal line (treble clef) has a key signature of two sharps (F# and C#). Measure 19 contains the lyrics 'khỏi mòn Một lần ngày xưa em đến cho ta ngàn muôn'. The piano accompaniment (grand staff) features a complex texture with sixteenth-note runs in the right hand and eighth-note patterns in the left hand. Dynamic markings include pp, p, and mp. Measure 21 ends with a triplet of eighth notes.

22

ý thơ tình xuân nồng Một vòng tay nhân ái

mp p

Detailed description: This system contains measures 22, 23, and 24. The vocal line (treble clef) continues the melody. Measure 22 has the lyrics 'ý thơ tình xuân nồng' followed by a long note. Measure 23 has the lyrics 'Một vòng tay nhân ái'. The piano accompaniment (grand staff) continues with similar rhythmic patterns. Dynamic markings include mp and p. Measure 24 ends with a long note and a decrescendo hairpin.

25

Ta ôm em từ tâm... Bờ hạnh phúc thấp thoáng bóng dáng em

p *mp* *pp*

28

khuất tăm Lũ mây trời nào đã giam mắt em_

p *mp* *p* *p*

31

31

tôi! Tìm qua chinh chiến một thời___

3

(p)

p

3

pp

This musical system contains measures 31, 32, and 33. The vocal line (treble clef) begins with a whole note 'tôi!' followed by a half note rest, then a quarter note 'T', an eighth note 'i', a quarter note 'm', a quarter note 't', and a half note 'h' with a line underneath. The piano accompaniment (grand staff) features a triplet of eighth notes in the right hand at the start of measure 31, followed by a half note rest. In measure 32, the right hand has a half note chord, and the left hand has a half note. In measure 33, the right hand has a triplet of eighth notes, and the left hand has a half note. Dynamics include piano (p) and pianissimo (pp).

34

34

Tìm trong tang tóc_ một đời Tìm đâu nơi bể dâu_ Tìm

3

p

p

This musical system contains measures 34, 35, and 36. The vocal line (treble clef) starts with a quarter note 'T', an eighth note 'i', a quarter note 'm', a quarter note 't', and a half note 'h' with a line underneath. The piano accompaniment (grand staff) features a half note chord in the right hand and a half note in the left hand. In measure 35, the right hand has a half note chord, and the left hand has a half note. In measure 36, the right hand has a half note chord, and the left hand has a half note. Dynamics include piano (p).

37

quanhươngtrắnpầu Tìm đâuquacáchngăn quatrăn trời_____ cuộctrần

mp cres *mp* *pp*

mp *pp*

mp *pp*

40

này? Tìm trong đau xót da vàng__

p *mf* *mp* *p* *(p)*

p *p* *pp* *mp*

43

Tìm nơi muôn thú xa ngàn Tìm em trong giới gian Tìm

p < mp *p*

46

em trong điệu tàn. Tìm em cho mắt thâm quầng đen đỏ! ____

mp (cres) *mf* *mf*

49

Những thu qua rồi sẽ đông bước đi, — đông bước đi Và

52

rồi chiều nay xuân đến Ta dâng ngàn hoa thắm tươi mừng em về —

>

55

Handwritten musical score for measures 55-57. The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The melody is in the voice part, and the piano accompaniment is in the piano part. The lyrics are: Tay cầm tay âu yếm ôm xuân trong ta mãi_____

Handwritten musical score for measures 55-57. The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The melody is in the voice part, and the piano accompaniment is in the piano part. The lyrics are: Tay cầm tay âu yếm ôm xuân trong ta mãi_____

58

Handwritten musical score for measures 58-60. The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The melody is in the voice part, and the piano accompaniment is in the piano part. The lyrics are: Và xin lũ___ mây ơi___ yêu em mây hãy bay_

Handwritten musical score for measures 58-60. The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The melody is in the voice part, and the piano accompaniment is in the piano part. The lyrics are: Và xin lũ___ mây ơi___ yêu em mây hãy bay_

61

Đề xuân còn hạnh phúc cho ước mơ_ đầy!

The musical score for measures 61-63 is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The vocal line (treble clef) contains the lyrics "Đề xuân còn hạnh phúc cho ước mơ_ đầy!". The piano accompaniment consists of three staves. The first staff is a grand staff (treble and bass clefs) with dynamics *p*, *> p*, *pp*, and *p*. The second staff is a separate bass line with dynamics *mp*, *p*, *mp*, and *mp*.

64

The musical score for measures 64-66 is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The vocal line (treble clef) contains rests. The piano accompaniment consists of three staves. The first staff is a grand staff (treble and bass clefs) with dynamics *pp* and *pp*. The second staff is a separate bass line with dynamics *pp* and *(p)*.

hạnh phúc

ngô minh trí

new year day -- mừng một tết 1998

♩=55

Một chiều xuân vội nắng Ta đi tìm muôn ý thơ mừng em về____

____ Từng chờ em từ khi nhân gian còn say giấc____ Làn trong không loài

giun đé cất tiếng ca ni non____ Những ngón tay nhịp gõ sọt

khói mòn . Một lần ngày xưa em đến cho ta ngàn muôn

ý thơ tình xuân nồng____ Một vòng tay nhân ái

Ta ôm em từ tâm____ Bờ hạnh phúc thấp thoáng bóng dáng em

khuất tằm____ Lũ mây trời nào đã giam mắt em____ tôi!

Tìm qua chinh chiến một thời____ Tìm trong tang tóc_ một đời____ Tìm

28 Em C A⁷ F^{#7} G^{maj7} E^{7/B}
đâu nơi bẻ đầu_ Tìm quanh xương trắng phau Tìm đâu qua cách ngăn qua trần trời

31 C G⁷ A⁷ D F^{#m7}
_ cuộc đời này? Tìm trong đau xót_ da vàng

34 Bm D^{maj7} F^{#m7} F^{o7} D^{o7} Em C
_ tìm nơi muôn thú_ xa ngàn_ Tìm em trong giới gian Tìm

38 A F^{#7} Bm G^{maj7} C C^{maj7}
em trong điệu tàn_ Tìm em cho mắt thâm_ quầng đen đó_

41 Em Bm⁶ C G^{o7} G^{#o7} A⁷
Những thu qua rồi sẽ đông bước đi,_ đông bước đi_ Và

44 D^{maj7} A⁷ D G A⁷
rồi chiều nay xuân đến ta dâng ngàn hoa thắm tươi mừng em về_

47 A^{7(b9)} D A⁷ D^{maj7} D⁷ G
_ Tay cầm_ tay âu yếm ôm xuân trong ta mãi_

50 F^{#m7} G^{maj7} D^{o7} A⁷
_ Và xin lũ mây ơi_ yêu em mây hãy bay_

53 Em Bm⁶ A⁷ D
Để xuân còn hạnh phúc cho ước mơ_ đây!

huyền thoại

ngô minh trí

spring 2022

to nguyên diệu tâm

moderato, ballad

Như tranh ấn tượng xưa những sắc những màu thơ Ven chân núi

4 D7 D7/F# Gmaj7 F#m7
nọ ngang lưng đồi hoa một người họa sĩ đắm chìm về quá khứ nào xa

7 B7 B9 Cmaj7 Am7 D7
đó thế kỷ nào đó Họa sĩ khởi động tâm trong phút giây trăm

10 Gmaj7 B7 G#o7
ngâm trông núi mây bốn bề nghe tiếng xưa bước về

13 Am9 E9
Tựa như chuyện hoang đường nghe chừng nhân dáng như khói sương mơ hồ

15 C#o7 D7 Gmaj7 Em
lãng đãng lạc bước vào đời huyền ảo Làn tóc hay những giây tơ trời

18 F#m B7 Cmaj7
vật áo bay vờn vờ gọi mời gót bước em nhón nhơ chào xuân tới Không

21 Bm Bb7 Am7
mơ người giai nhân nhưng lòng anh phân vân không mơ tình mỹ nữ sao

Copyright © 2022 by ngô minh trí

24 F#7 F°7 E°7 D#°7 B7/D#
 lòng anh băng khuâng bản khoăn tên em gọi thầm_____

27 E A#+ E/B G#m7 C+ A/C#
 Em nét xưa Hà Nội Em liễu xưa Hồ Gươm

29 F#m D+ D7/D# E
 Em dáng xưa Cỏ Loa thành quách cũ Là cánh

31 A F#m7 Am
 áo the dài hay dải yếm đào xưa đó Là con gái Bắc Kỳ trong những truyện kỳ xưa

34 E F#m7(b5) Am6 E
 đó Hãy tưởng tượng ra em Sẽ mừng tưởng ra em

37 Em Am7
 Như tranh ảnh tượng xưa những sắc những màu thơ Ven chân núi

40 D7 D7/F# Gmaj7 F#m7
 nọ ngang lưng đồi hoa một người họa sĩ đắm chìm về quá khứ nào xa

43 B7 B9 Cmaj7 Am7
 đó thế kỷ nào đó Họa sĩ khởi động tâm qua phút giây trầm

46 C°7 B7 B7(#5) Em
 ngâm khoa tay trên khung vẽ con gái Bắc Kỳ xưa.

khoảng đời còn lại

adagio

ngô minh trí,
spring 2020
to nguyên diệu trầm

The musical score is written for a single melodic line in treble clef, 4/4 time, with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The tempo is marked 'adagio'. The score consists of seven staves of music, each with a line of Vietnamese lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. Some notes are beamed together in groups of three, indicating triplets. The lyrics are: 'Sớm mờ vàng dương chưa ghé ngang Em còn ngủ', 'giấc lành cuộn trong chăn còn hơi ấm anh. Một mình', 'ly cà phê đắng đen, khung cửa sổ này', 'là nơi anh thường hay suy nghĩ buồn sâu giữa đêm.', 'Em đang mơ mộng chi mà em trở mình? Không gian đang lặng thinh', 'Động tâm mơ với tình. Anh chẳng còn ước vọng chi Vì anh biết', and 'đoạn đường sắp hết chẳng còn nuôi tiếc đại dương nước'.

A^{maj}7 B^m7 E(SUS4) E⁷

Sớm mờ vàng dương chưa ghé ngang Em còn ngủ

4 B^m7 D^m7 G⁷ A^{maj}7

giấc lành cuộn trong chăn còn hơi ấm anh. Một mình

7 B^m7 E(SUS4) E⁷ B^m7

ly cà phê đắng đen, khung cửa sổ này

10 D^m7 G⁷ A^{maj}7 E(SUS4) E⁷

là nơi anh thường hay suy nghĩ buồn sâu giữa đêm.

13 C^{#m}7 D^{maj}7 D^m/F

Em đang mơ mộng chi mà em trở mình? Không gian đang lặng thinh

16 G^{#o}7 A^{maj}7 C^{#m}7 D^{maj}7

Động tâm mơ với tình. Anh chẳng còn ước vọng chi Vì anh biết

19 B^m7 F^{#o}7 F⁷

đoạn đường sắp hết chẳng còn nuôi tiếc đại dương nước

22 $B\flat maj7$ Bm^7 E^7

biếc_____ chờ anh cất bước Gửi thân sóng nước.

25 $A maj7$ Bm^7 $E(SUS4)$ E^7

Sáng rồi trời vừa đơm nắng_ trong_ em vừa thức

28 Bm^7 Dm^7 G^7 $A maj7$

giấc nồng mở tung chăn nhẹ nhón gót chân Rủ nhau

31 Bm^7 $E(SUS4)$ E^7 Bm^7

ra vườn thơm nắng_ xuân_ Hơi thở ấm tình

34 Dm^7 G^7 $G\sharp^{\circ 7}$ E^7 $A maj7$

là nơi anh an trú đến hết hết cuộc trần.

không có em

rubato

♩=60

ngô minh trí
january 2013

Cm⁷ Fm⁷ Dm⁷(b5) Gm⁷

Từng ngày trôi qua không có em đường xưa năm cũ đã

4 B^{o7} Cm⁷ G⁷ G⁷(#5) A^b maj⁷

vắng xa xa vắng thêm Buổi sáng đôi mắt trông ra xa khơi

7 E^{o7} Fm⁷ G⁷ Cm⁷

chỉ thấy đơn côi chiều về quá rã rời Từng ngày trôi qua không

10 Fm⁷ Dm⁷(b5) Gm⁷ B^{o7} Cm⁷

có em Nhiều đêm nâng chén nhữngmuốn quên chỉ nhớ thêm

13 G⁷ G⁷(#5) A^b maj⁷ D^b maj⁷ G⁷

Về sáng sau những cơn say gục người Mắt khóc môi khô tàn phá tình

16 Cm⁷ C⁷ B^b9(b5) G⁷

oi! Nhớ lúc bên nhau cho nhau lời hát nhạc lâm ly

19 C^7 $A\flat^7$ G^7 Cm^7

Nhớ lúc chia tay mắt vời vời trông biết nói gì Đường quanh co anh bước những gai

22 $Dm^7(\flat 5)$ Cm^7 $A\flat maj^7$ $D\flat maj^7$ $Dm^7(\flat 5)$ G^7

nhọn Đường chênh thang em đi rồi đi mãi mang theo giai điệu quen

25 Cm^7 Fm^7 $Dm^7(\flat 5)$ Gm^7

Này em có biết đêm hết ngoan? Này em có biết khi

28 $B^{\circ 7}$ Cm^7 G^7 $G^7(\sharp 5)$ $A\flat maj^7$

nỗi nhân duyên chết oan? Hồn bay theo những âm vang thuở nào

31 $D\flat maj^7$ G^7 $Cm(maj^9)$

Có nú lưu hương lãng đãng ngàn sau!

lỡ thời gian đứng im

lento,
pianissimo

ngô minh trí,
early spring 2020

The musical score is written for a single melodic line in treble clef, 4/4 time. The key signature has one sharp (F#). The tempo and dynamics are marked as 'lento, pianissimo'. The score consists of seven staves of music, each with Vietnamese lyrics underneath. Chord symbols are placed above the staff at the beginning of each measure or group of measures. The lyrics are: 'Thời gian ngừng thở ngược mắt trông trời, Mây chẳng buồn trôi lung chừng im hơi Những lời chưa nói vụn điều trần trời, lỡ mai sau mình lạc mất nhau, mắt lồi về đèn đêm ngô sâu. Thành phố ngừng thở vắng tanh bốn bề, Từng hàng cà phê im lìm nằm tê chợ chiều gục chết con đường lê thê lỡ mai sau mình không còn'.

F E^o7 F

Thời gian ngừng thở ngược mắt trông

4 B^bm⁷ F C⁷

trời, Mây chẳng buồn trôi lung chừng im hơi

7 G^m7 B^bm⁷ F^{maj}7

Những lời chưa nói vụn điều trần trời, lỡ mai sau mình lạc mất

10 A^o7 B^bmaj⁷ C⁷(b⁹)

nhau, mắt lồi về đèn đêm ngô sâu.

13 F E^o7 F

Thành phố ngừng thở vắng tanh bốn

16 B^bm⁷ F C⁷

bề, Từng hàng cà phê im lìm nằm tê

19 G^m7 B^bm⁷ F^{maj}7

chợ chiều gục chết con đường lê thê lỡ mai sau mình không còn

22 $A^{\circ 7}$ $B\flat \text{maj} 7$ Gm^7 3 3
 nhau lỡ mai này lỡ sau này ngày đêm rồi sẽ đứng

25 $A\flat \text{maj} 7$ $E\flat \text{maj} 7$
 yên, _____ trái đất không còn quay đều _____ thế gian tiêu điều.

28 $E\flat \text{maj} 7$ $A\flat \text{maj} 7$ $D^{\circ 7}$
 _____ Lỡ _____ đời sống mờ dấu em

31 $D\flat^{\circ 7}$ C^7 $F \text{maj} 7$ $B\flat \text{maj} 7$
 đường phố nhòa mất tên hàng quán chìm bóng đêm và anh _____ dạt trôi về cõi nào chẳng

35 $B^{\circ 7}$ $C^7(b9)$ F $E^{\circ 7}$
 biết _____ làm sao tìm đến nhau? Mặt đất ngừng thờ

39 F $B\flat m^7$ F C^7
 gió cầm như tờ Xuân về im hơi chẳng buồn vui chơi

43 Gm^7 $B\flat m^7$ 3 $F \text{maj} 7$
 u tình đầy vơi chưa kịp nói hết _____ biết không em _____ Tình anh còn

46 $A^{\circ 7}$ $B\flat \text{maj} 7$ $F \text{maj} 7$
 nguyên dấu mai này _____ thời gian đứng im.

lời kỹ nữ

ngô minh trí, autumn 2022
a story, told without an ending

Courtesan:

Canh khuya đợi khách nào biết ai người tình đêm này?_

Trăng khuya lẻ bóng dịu sáng cho lòng vui cô đơn

em tuy phấn son tim em héo hon. Một đời con gái lâu xanh trời

chân xuân thì đã lỡ còn chi phân vân làm sao than

thân cần chi than thân? Có những

đêm em buồn muốn khóc thầm mong đêm dài qua mau đưa đón khách nhiều lần rồi_

tủi hờn nhiều rồi. Những vết dấu tím bầm tôi tả Đau đớn khiến tâm hồn chai đá

Copyright © 2022 by ngô minh trí

22 $F\#7$ 3 $B7$ 3
 Chẳng còn chi hoa tàn rụng lá___ còn chi đâu___ chẳng còn gì

24 $Cmaj7$ B^9 $Cmaj7$ B^9 Em^9
 đâu___ còn tìm gì nữa___ còn tìm chi nữa! Đòi

27 Em^9 $Bm7$ 3 $Cmaj7$ 3
 em những khi cột đèn suốt sáng_ chén rượu tàn miệng cay đắng Em vẫn

30 $Bm7$ $Cmaj7$ 3 Am^6 $B7$ 3
 nghĩ lại đời mình chán vạn cuộc tình. Là ngày đó sắc hương tàn phai tuổi nào

33 G^+ Em^9 3 Am^6 $B7$ 3 G^+
 đánh mất không còn ai. Ngồi tựa cửa sáng đi chiều sang Ngày dài lê thê đêm đã vọt

36 Em^9 3 $Bm7$ 3 Am^6 3 *rall.*
 vàng. Canh khuya đợi___ khách___ bao lâu nữa? Canh khuya đợi___ khách

39 F 3 $F\#m7(b5)$ G^+
 ___ Còn đợi bao lâu bao lâu nữa? Đời buồn nghiêng Lòng buồn

42 $Cmaj7$ B^9 G^+ Em^9
 điếng tình cuồng điên. người cuồng điên.

lời ru quê hương

Từ thuở mang gươm đi mở cõi,
Ngàn năm thương nhớ đất Thăng Long.
(Gìn Vàng Giữ Ngọc, Đoàn Quốc Sĩ)

ngô minh trí
summer 1996

Echo of History

Am⁶ Em

Từ thuở đất trời mang mang hoang sơ, từ thuở bể__bồng trăm con ngu

4 Am Am F Em Dm/F

ngơ. Mẹ là Mẹ Âu Cơ ru con_____ con ơi à

7 Em rubato--lullaby D Bm

ơi. Con ơi con ngủ cho lành, mẹ đi gánh nước con

10 E E⁹ Am

ơi à__ ơi mẹ đi gánh nước rửa bành ông voi. Con ơi à

13 Am⁶ Echo of History Am⁶

oi! Từ thuở vua Hùng phá núi khai sông.

16 Em Am

từ thuở đất__dù trăm con Tiên Long. Cha Lạc Hồng bé__ con con

19 Em Dm/F Em rubato -- lullaby D

oi_____ con ơi này con. Văn Lang một cõi sơn hà, mẹ

22 Bm E E⁹

xây cha đắp, con ơi này_ con, mẹ xây cha đắp_ cửa nhà quê

25 Am⁶ Em Am⁶ Am March

hương_ con ơi này con._ Từ người Phù Đồng vươn

28 Em Am

vai yên nhà yên nước nơi nơi, bao quân

31 Am/G Am/F₃ Am

xâm lăng mau lui quay lui._ Là nhà

34 Am B^b maj7 Dm E⁷

Việt Nam quê ta tuy là nhỏ bé

37 B^b maj7 E⁷ D⁷ C⁺

ta buồn vui với ta nhục vinh với quê

40 B E⁷/G# slower, espressivo Dm

ta!_ Bao nhiêu năm biết bao đọa

43 Am Em Dm

đầy trong gian nan vững_ tin lòng người,

46 Am E/B Em Am

người Việt Nam Hồn Việt Nam!_____

Echo of History

51 Am⁶

Từ thuở gánh gồng xuống núi lên non,

53 Em Am

từ thuở Tiên Ròng ấp ủ trăm con,

55 A

Từ thuở mang gươm ra đi mở cõi,

57 F(b5) E Dm⁶ A A⁹

Ngàn đời ru con yêu thương quê hương.

mộ khúc

Based on Warsaw Concerto
Richard Addinsell, 1942

*để tưởng nhớ những ngày vượt biển
the days we rode the sea*

ngô minh trí, 2000
"Nhật mộ tương quan hà xứ thị,
Yên ba giang thượng xử nhân sầu."
(Thôi Hiệu)

lento Dm⁷ Eb Cm⁷(b5) C[♯]o⁷

Giòng sông cuối chiều mờ mờ vàng rơi Nhật nhòa sương khói vật vờ chơi vơi.

4 D⁷ Gm⁷ F F⁷ Bb Bbmaj⁷

Ôi _____ Nước mây chập chùng chắn lối Người _____ ơi Trót ra đi vì

7 Eb Ab⁷ Db

bốn phương _____ Người hỡi Những canh thâu sầu tư hương

10 Bb Dm⁷ Eb Cm⁷(b5) C[♯]o⁷

Thành đô khuất mờ trùng trùng ngàn khơi Ngày về quê cũ biệt xa vơi.

13 D⁷ Gm⁷ F F⁷ Bb Bbmaj⁷

Ôi _____ Những khi dậm trườngóng gió Người _____ ơi _____ Ngóng phương xa về

16 Eb G⁷ Cm⁷ Db⁺ F⁷

cỏ hương Người hỡi Một niềm mến thương _____

19 $B\flat$ Dm^7 $E\flat$ F

Quê nhà đây bây giờ về đâu? Quê người đây bây giờ về

22 $C\sharp^{\circ 7}$ $E\flat maj^7$ F^6 F $B\flat$

đâu? Thèm thơm hương lúa Nhấp nhô lượn trên sóng vàng Thèm thơm hương đất

25 $B\flat^7/D$ $F\sharp^+$ $E\flat/G$ F/A $B\flat$ Dm^7

— phù sa mang theo Bao hùng khí tang bồng đời

28 $E\flat$ F $A^{\circ 7}$ $B\flat$

trai Nuôi mạch sống đắp xây ngày mai Một ngày sẽ

31 Gm Dm $E^{\circ 7}$ $A^{\circ 7}$ $B\flat$ Cm^7

tới một màu xanh tươi một nguồn vui mới Sáng lên niềm tin mới Đón—

34 F^7 $B\flat$ Dm $E\flat$

— con tàu ra khơi Chiều ơi đã chiều miệt mài đường xa Giòng sông thân

37 $Cm^7(b5)$ $C\sharp^{\circ 7}$ D^7 Gm F F^7

ái còn chẳng quê nhà? Ta— ước mong trời quang chiều dương Bạn—

40 $B\flat$ $B\flat^{\circ 7}$ $E\flat$ $A\flat^7$

oi! _____ Nắm tay nhau về cố hương_ Bạn hỡi! Cố nuôi nhau bằng tình

43 $D\flat$ F^7 $B\flat$ Dm $E\flat$

thương Vàng rơi chín chiều chiều buông thênh thang Dù đường muôn

46 $Cm^7(b5)$ $C\sharp^{\circ 7}$ D^7 Gm^7 F F^7

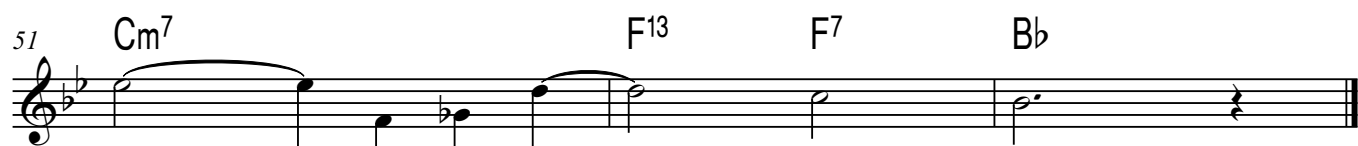
lối chiều về huy hoàng Ta bước trên dặm trường sóng gió_ Bạn _____

49 $B\flat$ $B\flat^{maj7}$ $E\flat$ G^7

oi! _____ Nhớ những đêm ngồi hát vang_ Bạn

51 Cm^7 F^{13} F^7 $B\flat$

hỡi _____ Một niềm ý _____ chan hòa.

mỏi mong

ngô minh trí, summer 2009
on an AA flight
to KP

blues, moderato

Tầng không mây như cuộn cuộn đi theo chuyến bay Tìm trong ánh
thần nhìn quanh còn có ai. Tìm qua ánh

mây một nét đắm say một dáng hình ai. Bao ngày mong tháng
mây một nét đắm say nào đã mờ phai. Bây giờ là chia

chờ bao niềm thương nỗi nhớ Tiếc không làm mái che
lìa mai cũng là ngăn cách Tiếc không làm bến sông

đón em về đỡ mưa Giữa mưa dầm cũng êm
đến khi mùa bão giông

đưa Ngồi trong mây thờ...
đón con dò giữa mênh mông

về Đòi em chạy quanh một thân một

bóng hình chỉ thêm làm hoa héo Nhiều đêm nằm trở trăn đòi anh còn

nhọc nhằn___ đâu_những phù vân___ còn vương chân? Làm sao đi

hết đoạn đường trần ai___ đường mù muôn lối đến_ đâu ngày mai?

— Chiều sân bay đậu bến___ lạc loài trong đám

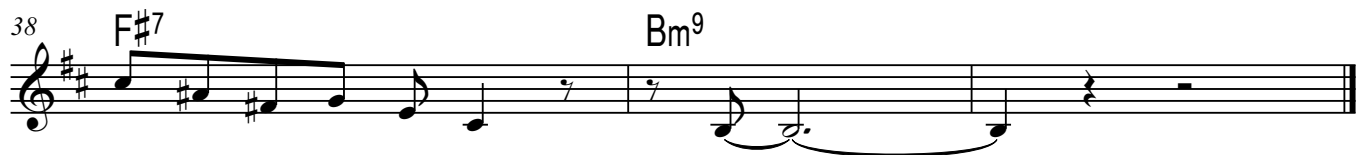
đông Chập chờn mỗi mong___ ngày dài cũng xong___ chiều cũng về

không Ta bật cười với mình một niềm riêng câm nín

Giấc kê vàng mỗi___ mê những đêm dài chán___ chê

tiếng chân nào ngỡ bước em về.---

một buổi sáng ở vườn sau

ngô minh trí
early spring 2019

leisurely

Gtr.

Voice

3

Ngồi chơi vườn

6

C Em/B B \flat °7 Am7 Dm7(b5)/A \flat G¹³

sau vội vàng gì đâu trời trong xanh quá ta ngồi gần

9

C C \sharp °7

nhau. Nhè nhẹ hiu hiu đầu xuân gió mát xạt xào Muñoz

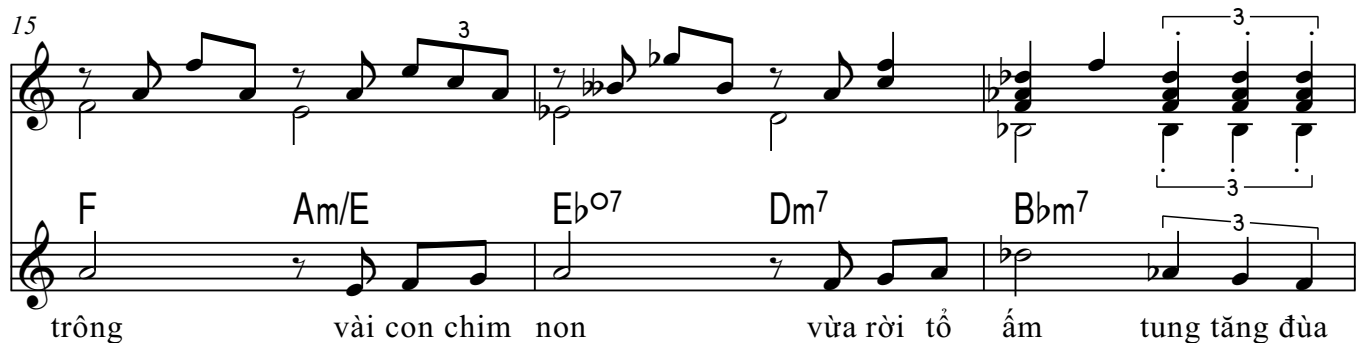
12

Dm7(b5) G7 G¹³ C

cánh lá reo vui hát lên mừng xuân Nhìn ra mà

2

15

F Am/E Eb°7 Dm7 Bbm7

trông vài con chim non vừa rời tổ ấm tung tăng đùa

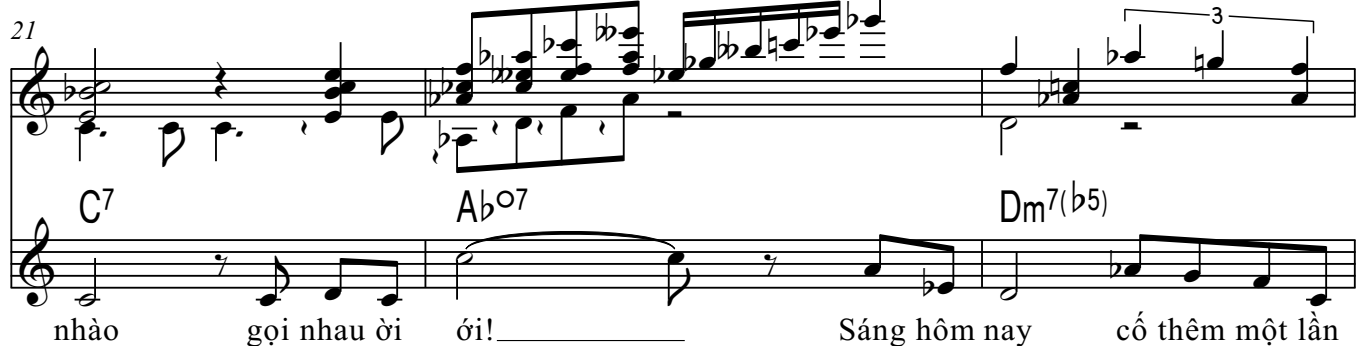
18

F F#°7 G7

chơi. Chim vừa cất cánh nhưng còn non yếu chim ngã té nhào chim ngã té

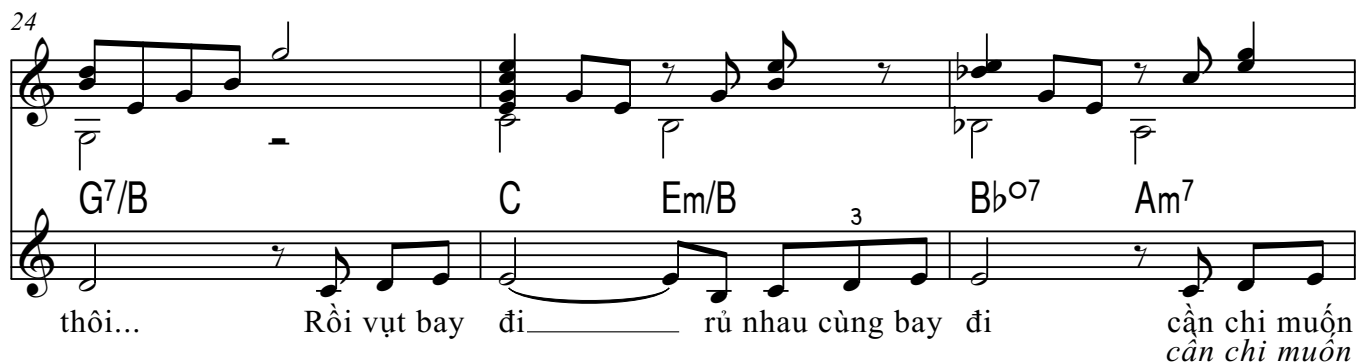
21

C7 Ab°7 Dm7(b5)

nhào gọi nhau ời ời! Sáng hôm nay cố thêm một lần

24

G7/B C Em/B Bb°7 Am7

thôi... Rồi vụt bay đi rủ nhau cùng bay đi cần chi muốn cần chi muốn

27

Dm7(b5)/Ab G13 C

biết biết chim có nghĩ gì. chim có buồn gì.

một chút jazz vào giọng hát em

slow

ngô minh trí
2005

Có đợi chờ nhiều đêm đốt___ cuộc đời___

Lập lòe khói thuốc mịt mờ thức suốt năm phơi giá buốt___ trông trời

Thức lâu thì biết biết đêm dài mãi thôi___

dài không hồi em buồn không hồi em? Vài mươi năm đã trôi!___

Đến một ngày ngày em đến_ bên

đời Giọng ca đắm đuối ngọt lên khoe mắt nồng lên đôi

môi___ say rồi___ Tiếng ca nào nhốt âm thanh vào

cuối trời? Nhạc nào thoát lên từ giọng hát em, và ta có em

25 C^{maj7} E^+ F^{maj7}
 rồi. _____ Nhiều khi _____ là mặt đáng

28 $F^{\#o7}$ Gm^7 $G^{\#o7}$
 _____ Nhiều khi _____ là trái chín _____

31 Am^7 F^7 Gm^7 D^o7
 Nhiều khi giọng u hoài _____ và nhiều khi _____ là tình quái _____

34 Gm^7 D^o7 Bb^7 C^7
 _____ Tiếng _____ hát em mang về cho ta nhựa sống đầy men

37 Bbm^7 C^9 $C^7(b9)$ F^{maj7} $F^{\#o7}$
 thôi đau mòn _____ Nhiều khi _____ ngọt câu hát _____

40 Gm^7 $G^{\#o7}$ Am^7
 nhiều khi _____ lời thơm ngát _____ Nhiều khi _____ giọng nã nê _____

43 F^7 Gm^7 D^o7 Gm^7
 _____ và thường khi _____ đầy đam mê _____ Tiếng _____

46 D^o7 Bb^7 C^7 Bbm^7 F^7
 _____ hát em mang về cho ta nhựa sống đầy men _____ Điệu jazz buồn thôi hao

49 $G^7(b9)$ C^{maj7}
 mòn _____ Biết đợi chờ

52 Dm^7 $D\#^{\circ 7}$ Em^7 $Fmaj^7$
 là ngàn nổi mơ hồ___ Giọng nhạc bơ vơ

55 Dm^9 E^+ F^7 $G^7(b^9)$
 nhiều khi lang thang nhiều khi mênh mang___ không bờ,___

58 $Cmaj^7$ $C\#^{\circ 7}$ Dm^7 $Cmaj^7$
 Biết đâu là biết nổi đau càng xót thêm, nhạc nào sẽ đau vì không có

61 F^7 G^7 $Cmaj^7$
 em, rồi đưa ta đến đâu?___ Nốt jazz buồn

65 Dm^7 $D\#^{\circ 7}$ Em^7 $Fmaj^7$
 từ em đến rặng ngòi___ Giọng nhạc lên ngòi

68 Dm^9 E^+ F^7 G^7
 diu qua suối vắng lạc miền non cao___ cao vời___

71 $Cmaj^7$ $C\#^{\circ 7}$ Dm^7 $Cmaj^7$
 Nốt jazz nào hát say sưa làm yếu mềm, nhạc nào cất lên từ giọng hát

74 F^7 $Cmaj^7$
 em, vừa xuân đến bên thêm.

một cõi lưng chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

Chord symbols: A^{ma}7, C[#]7(9), B^m7, A^{ma}7, A⁷, D^{ma}7, D[#]7, A^{ma}7, C⁷(9), E⁷, A^{ma}7, C[#]7(9), B^m7, A^{ma}7, A⁷, D^{ma}7, D[#]7, A^{ma}7, C⁷(9), E⁷(b9), A^m7, F⁷, E⁷, A^m7.

Lyrics:
Lưng núi ta ngồi nhìn lên núi Núi chập
chùng Buồn quần quanh tiếp nói
mông lung Mặc nắng mai sớm hồng
Chân đã mỏi rồi Lòng đã chán
chút hư danh. Cuộc
thế nhân muôn kiếp mong manh
Ta có em đã đành Từng dìu nhau chung
bước nhưng vẫn xa Nhiều khi gỗ đá cũng thiết tha

25 F⁷ Am⁶ E⁷ Am⁷ Am⁶

trong xót xa ân cần

28 Am⁷ Am⁶ Am⁷ F⁷

Mặc thế nhân! Nhiều khi ta muốn đưa em đi xa xa trần gian

31 B^bmaj⁷ Cm⁷ E^b⁷

Về nơi quên lãng quên cuộc

34 A^bmaj⁷ B^o⁷ B^b⁷

thế ưu phiền về nơi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 F⁷ B^bmaj⁷ Bm⁷(b5) Am⁷ Am⁶

vô biên Dấu che kiếp người!

40 Am⁷ F⁷ E⁷

Màu xuân sao u tối sao thiết tha!

43 Am⁷ F⁷ E⁷(b9)

Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 Am⁷ Am⁶ Am⁷ Am⁶ Am⁷

Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 F⁷ B^bmaj⁷ Bm⁷(b5) Am⁷

người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 F^7 Am^7 Am^6 $Amaj^7$
 đời phong kín khung trời. Lung núi ta ngồi

55 $C\#7(\#9)$ Bm^7 $Amaj^7$
 — nhìn lên núi — núi chập chùng

58 A^7 $Dmaj^7$ $D\#o^7$ $Amaj^7/E$ $Amaj^7$
 Buồn quần quanh tiếp nổi — mông lung —

62 $C7(\#9)$ $E7(b9)$ $Amaj^7$
 Mặt nắng mai sớm hồng — Chân đã mỏi rồi —

65 $C\#7(\#9)$ Bm^7 $Amaj^7$
 — Lòng đã chán — chút hư — danh

68 A^7 $Dmaj^7$ $D\#o^7$
 Cuộc thế nhân muôn kiếp — mong manh

71 $Amaj^7/E$ $Amaj^7$ $C7(\#9)$ $E7(b9)$
 — Và cõi ta đã đành —

74 Am^7 F^7 C^+ Am^7 Am^6
 Một cõi mơ — riêng mình

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rặng đông thoáng nghe lời chim hát

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tối
Một mình loài giun đẻ nửa đêm bật tiếng khóc

Mình anh đèn chong hát hiu hủi loai Giòng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về căn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

vội nhiều đêm gối tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhặt góp nên lời hát Ý nhạc đó

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ sầu không

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi Rồi cũng xong

19 $E\flat maj7$ $D7(b9)$ $F\sharp o7$

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đợi
 nhạc rơi vào tường vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 Gm^9 Gm^9 Cm^7

chờ Một không Một mình từ xuân sang đến khi hè rực nắng

25 $C\sharp o7$ $D(sus4)D7$ Gm^9 Cm^7

— Một mình vừa tàn thu gió đông mùa lạnh đang

28 $F\sharp o7$ Gm^7

— Một mình!

một thời đã qua

ngô minh trí, the last days of 2007
inspired by "Chi Chùng Đố Thôi" (Phạm Duy, 1975)
and my high school and college days 1972 - 1975

ballad

Amaj7 Bm7

Vài điều thuốc đen_____ Vài thằng bạn quen_____ Đọc vài câu

4 Dmaj7 C#m7 Dmaj7 D#o7 E7 F#o7

thơ dạo vài phím tơ._____ Đời màu xanh lơ đời là viễn mơ,_____ Cần chi bên

7 E7(b9) Amaj7 Bm7

bờ Vài cảnh hoa hồng_____ Vài ly rượu nồng_____ Một thời đam

10 Dmaj7 C#m7 Dmaj7

mê một thời hoa mộng_____ Tội đời giăng mê êm ru như

12 D#o7 E7(b9) Amaj7 E7

nhưng,_____ ngã nhào như không Một thời đẹp sao_____

16 A/C# C+ E/B

Anh xưa còn mơ với tay trời cao Em đôi ngọc biếc lấp lánh ngàn

19 A#o Am7 B7 3 Emaj7

sao... Vết răng tình yêu_____ còn rướm máu, biết đâu...

22 **B⁷** **C[#]m⁷** **Bm⁷**

Thời nào xa khơi___ Hôm qua đàn gươm túi thơ rưng

25 **A^{maj7}** **E⁷** **D^{o7}** **E⁷(b9)**

roi Bao nợ duyên gánh gồng mòn hơi, chợt thềm... Thềm được nghỉ ngơi___

28 **A^{maj7}** **Cm⁷**

___ Vào lúc cuối mùa___ Tình cũng già nua___ Đọc lạ câu

31 **D^{maj7}** **C[#]m⁷** **D^{maj7}** **D[#]o⁷** **E⁷** **F^{o7}**

thơ đàn lại phím tơ...___ Cười mình khi xưa một thời viễn mơ,___ Cạn chi bên

34 **E⁷(b9)** **A^{maj7}** **Bm⁷**

bờ Tàn rồi cánh hồng Cạn ly rượu nồng___ Tội đời chưa

37 **D^{maj7}** **C[#]m⁷** **D^{maj7}**

xong nước mắt đừng trông___ Chợt nhìn ra ta đứng giữa hư

39 **D[#]o⁷** **E⁷(b9)** **A^{maj7}**

không___ dòng đời mênh mông

mùa xuân, rượu và tóc dài

ngô minh trí
spring 2002

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 4/4 time signature. It consists of six staves of music, each with Vietnamese lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. The lyrics are: "Trời nghiêng nghiêng muốn say... trần vai nghiêng đáng gầy hương", "nắng hong tóc em ướt Nắng chia tơ... trời ngọn nguồn vẫn dài.", "Vừa xuân vui ghé chơi Lòng xuân những muốn say rồi. Vàng mai rụng rơi cành gió", "Ghé hôn lên... tóc mềm đó. Nhẹ nhẹ em... đừng xóa", "tóc thêm đừng rũ ướt xuân thêm... Đừng che dấu tin yêu", and "Đừng phong kín cô liêu... Vì em tóc thơm dài quá... nên đau... ta...".

light Bm⁷ A⁷ Bm⁷ 3 A⁷

Trời nghiêng nghiêng muốn say... trần vai nghiêng đáng gầy hương

4 D 3 A^{o7} F#m⁷ Gmaj⁷

nắng hong tóc em ướt Nắng chia tơ... trời ngọn nguồn vẫn dài.

7 Bm⁷ A⁷ Em⁷ 3 A⁷ Dmaj⁷ 3 D⁷/F#

Vừa xuân vui ghé chơi Lòng xuân những muốn say rồi. Vàng mai rụng rơi cành gió

10 Gmaj⁷ G⁷ D

Ghé hôn lên... tóc mềm đó. Nhẹ nhẹ em... đừng xóa

13 F#m⁷ Gmaj⁷ G⁷

tóc thêm đừng rũ ướt xuân thêm... Đừng che dấu tin yêu

16 D G⁷ D Gmaj⁷ G⁷

Đừng phong kín cô liêu... Vì em tóc thơm dài quá... nên đau... ta...

Copyright © 2022 by ngô minh trí

19 Dmaj7 Gmaj7

hao gây.____ Rồi nhac xuân gây gây men

22 Am7 Am6 Bm7 Cmaj7

nhớ hoa xuân nhẹ rơi_____ trên phím đàn.____

25 Am7 Bm7 Cm7 Gmaj7

Và hương xuân ngây ngây hương mơ, Nàng hồi tình ta có muôn bài

28 A°7 Gmaj7 Am7 Am6

thơ. Gọi tên em gọi tên em mãi Kêu tên điệu

31 Bm7 Cmaj7 Am7

hiu_____ ôm ấp hoài.____ Lặng im nghe chờ vợ tề

34 Bm7 Cm7 G°7 A7 A7(b9)

tái Mắt kia hững hờ nắng kia ơ thờ Ước mơ kia cũng

37 A7 Bm7 A7 Bm7 A7

hoài. Trời nghiêng nghiêng đã say,____ Lòng xuân say đến say. Hương

40 D 3 A^o7 F#m7 Gmaj7

nắng như có hương tóc Thoáng bay mơ_ hồ cho dài mong chờ.

43 Bm7 A7 Em7 3 A7 Dmaj7 3 D7/F#

Vườn xuân em ghé chơi Rượu xuân ta đã cạn rồi, Thăm mong làm mai vàng rơi

46 Gmaj7 G7 Dmaj7

ghé hôn lên_ tóc mềm thôi. Ngọt ngào em_ đừng rũ

49 F#m7 Gmaj7 G7

tóc thêm Đừng hong tóc bên thêm. Vì ta uống đã say

52 D G7 D Gmaj7 G7

— Tình chưa nếm đã cay, Vì em tóc thơm dài quá_ nên đau_ ta_

55 Dmaj7 Gmaj7 G7 rall. .

— hao gầy Vì em tóc thơm dài quá_ nên đau_ ta_

58 A7 Dmaj7

— hao gầy.

này em có nhớ

bossa nova
moderato

ngô minh trí
summer 1997

Chieu mưa lãng đãng bay khê rung ngoài song_ hàng

4 cây_ ngàn_ lá_ nhè nhẹ_ lay,_

8 Lòng chưa dứt mơ say_ này em có

11 nhớ_ nhớ đến_ những đêm_ gỏi tay kẻ

15 nhau_ còn gì đâu! Một lần cũng quên đời biết đau

19 từ lúc_ làn môi_ kẻ môi_ là

22 chia_ phôi._ Làm ray rút không thôi_

26 ngàn đời ghi nhớ dù cho tóc úa

29 *A*maj7 *FINE* *D*maj7 *D*[♯]o7 3
màu. _____ Em _____ đêm vũ trường hư

33 *G*maj7 3 *D*maj7 *F*[♯]7 *B*m7
ảo tiếng hát em u hoài. _____ Ta _____

37 *B*o7 3 *E*7 *D*maj7
loanh quanh tựa mây khói lạc bước giang hồ _____ về nơi

40 *C*[♯]m7 *C*maj7 *D*maj7 3 *G*m7
đây. _____ Chắp mỗi duyên bề bâng cạn

44 *D*m7 3 *E*7 *G*[♯]o7 *A*maj7
chén suối tuôn hai hàng. _____ Em

47 *D*maj7 *G*maj7 *F*[♯]m7 3 *G*maj7
đêm chưa tan tình đã nhớ cố nén ngàn nỗi đau.

50 *B*m7 3 *E*7
Đôi _____ tâm tư trùm đêm tối

53 *C*[♯]m7 *C*maj7 *D*maj7 3
rồi _____ về đâu? _____ Mãi loay hoay trên phím

56 *F*[♯]7(b9) *B*m7(b9) *E*7(b9) *DC al FINE* 3
sầu _____ thôi tình đó _____ đành về sau. Chiều mưa lãng đãng

nếu anh chỉ có một điều này

slow ballad

ngô minh trí
the last days of 2020

Dmaj7 Gm7 Bb+

Nếu anh chỉ có một điều này — để nói với em một lần thôi

A⁶ Dmaj7 G⁹ F#m7

— một lần trước khi mặt trời đây chết

G⁹ F#m7 Gmaj7

Một lần trước khi nguyệt hằng khuất lấp Giòng sông sẽ dạt dờ lạc đường rồi sương

F#m7 G⁷ A(SUS4) A⁷

xuống mấp mờ nẻo đường — mà thời gian chẳng còn mấy — sợ ngày mai

Bm7 Gmaj7 Bm7 Gm7

Nếu — ngày mai em sẽ ra đi biệt — Lòng anh

Dmaj7 F#m7 G⁶

buồn biết mấy một ngày xưa ấy — nhiều lần muốn nói mà còn ngại ngùng em

F#m7 Bm7 Gmaj7

còn thẹn thùng nụ cười xanh — dịu dàng quá tà áo trắng cả trời

22 $G^{\#o7}$ $A(SUS4)$ A^7 $A(SUS4)$ $A^7(b9)$

reo mừng trong nắng_ lòng anh say đắm_____ lòng say đắm_

25 $Dmaj7$ Gm^7 Bb^+

Sáng nay anh có một điều này___ chỉ nói với em một lần thôi

28 A^6 $Dmaj7$ G^9 $F^{\#m7}$

— Vẹn lần gói lại lần này cho em

31 G^9 $F^{\#m7}$ $Gmaj7$

Vẹn ngày nhốt lại lần này riêng em. Dù cho mưa bay_ dù cho

34 $G^{\#o7}$ $A(SUS4)$ A^7 Gm^7 $A(SUS4)$ $Dmaj7$

nắng quái_ chỉ nói với em một lần_ anh yêu em.

ngày xưa một chuyện tình

ngô minh trí
late spring 2021
from a half-finished poem by TĐH

moderato

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'moderato'. The lyrics are in Vietnamese. The piano accompaniment includes various chords and melodic lines, with some triplets and slurs. The lyrics are: 'Rồi một ngày đã qua một ngày đã xa mặt trời đã Rời một đời đã qua một thời đã xa mặt trời đã già già. Một chuyện tình đã qua một lần xốt Tựa chuyện cũ tích xưa chỉ là nắng xa ngàn năm băng giá màu nắng đã không còn mưa rồi bay theo gió Còn mãi dư âm ngày xanh chẳng còn sức sống nào hơi thở mong manh ngày hai đứa chúng mình lá hoa liên'.

Rồi một ngày đã qua một ngày đã xa mặt trời đã
Rời một đời đã qua một thời đã xa mặt trời đã
già già. Một chuyện tình đã qua một lần xốt
Tựa chuyện cũ tích xưa chỉ là nắng
xa ngàn năm băng giá màu nắng đã không còn
mưa rồi bay theo gió Còn mãi dư âm ngày
xanh chẳng còn sức sống nào hơi thở mong manh
ngày hai đứa chúng mình lá hoa liên

Chords: Cm, Am^{7(b5)}, A^bma⁷, G⁷(#5), Cm, Am^{7(b5)}, A^bma⁷, D⁷, G(sus4), Fm, G⁷(#5), Cm.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

13

Cm G⁷ A^bma^j7

càn h Ngày xưa vai kẻ vai ngày xưa tay cầm tay rồi chung

16

B^b7 E^b Fm⁷

bước tưởng mình yêu nhau mãi. Mùa xuân thăm vườn hoa - Hè đi

19

Gm⁷ Fm⁷ G⁷

chơi biển xa Ngày thu đến rừng núi muôn sắc thắm Đợi mùa

22

Cm A^b7 G⁷(b⁹)

đông bên bếp lửa hồng anh hát ru em.

25

Cm Am7(b5) Abmaj7

Rồi ngày xa quá xa tình xa quá xa mặt trời quá

28

G7(b9) Cm Am7(b5)

già. Rồi trí nhớ mỗi mòn thân xác héo

31

Abmaj7 D7 G(SUS4)

hơn rồi run theo - gió Chẳng nhớ chuyện tình ngày

34

Fm G7(#5) Cm

xưa chuyện đôi lứa chúng mình phải chăng là mơ? mơ! biết đâu là mơ!

ngịch âm buồn

ngô minh trí
summer 2015

rubato

Dm⁷ **Bb⁷** **Dm⁷**

Từ sàn bục gỗ ánh sáng đen, chỉ cần vừa đủ để biết

Bb⁷ **Dm⁷** **Am⁶** **D⁹** **D⁷/F[#]**

tên Vài người nhạc sĩ _____ đàn trống sẽ

Gm⁷₃ **A⁷** **A⁷([#]5)** **Dm⁷**

lời nhịp đưa _____ từng nốt sẽ đưa nhịp lời Trầm trầm rung lên với tiếng

Bb⁷ **Dm⁷** **Bb^{major}7** **Bm⁷(b5)**

ngân. Điều buồn ghê mê say chát ngắt.

C⁹ **F^{major}7** **F[#]o⁷** **Gm⁷₃**

Tiếng sắc xô rũ rụi_ hay tiếng ca rã rời_ như gọi ta_ vào cõi âm

A⁷ **A⁷([#]5)** **Dm⁷** **Bb⁷**

thanh yêu ma Giọng ngân nào rung rung tựa tiếng kèn đồng

Dm⁷ **F[#]o⁷** **Gm⁶** **A⁷(sus4)** **A⁷** **Dm⁷**

. động trên bờ môi em, lời ca hờ hững như thầm nói_ Chờ chi nữa hết đêm nay mình

22 Bb^7 F^+ $A^7(\#5)$

anh tiếng ngân rung rung ngừng cầm, tiếng không gian trầm ngâm.

25 Dm^7 Bb^7 Dm^7

Từ sàn bực gỗ ánh sáng đen. chỉ cần vừa đủ để thấy

28 Bb^7 Dm^7 Am^6

em Giọng nhạc anh đó_____

30 D^9 $D^7/F\#$ Gm^7 3

— là những giai điệu lạ tên_____ là những cung

32 $A^7(\#5)$ Dm^7 $Dm(maj7)$

bạc chẳng quen_____ là những nghịch âm buồn.

fade out

ngồi starbucks nghĩ về em

ngô minh trí
late autumn, 2013

(grieved by the broken dreams & romance)

straight 8ths, light swing

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The tempo/style is 'straight 8ths, light swing'. The score consists of seven staves of music, each with Vietnamese lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. The lyrics are: 'Ngồi quán cà phê mờ trông nắng dần tan, còn chút tà dương lững lơ chiều lang thang. Trời đầu đã vào đông mà lạnh giá ngồi vẫn về một ly cà phê ấm áp trái đất này. Ngồi quán cà phê mình anh nghĩ về em, còn chút tà dương đời anh nghĩ về em. Trời hôm nay vì sao trời lộng gió Mùa đông chưa về sao lòng lạnh giá buốt trong tim anh... Lời hẹn xưa ta bà thế giới đã lỡ rồi, Ngày vắng em vắng tiếng'.

Chords: Gmaj7, Cmaj7, Am7, C#m7(b5), D7, G7/B, G#o7.

Lyrics: Ngồi quán cà phê mờ trông nắng dần tan, còn
chút tà dương lững lơ chiều lang thang. Trời đầu đã vào đông mà lạnh giá
ngồi vẫn về một ly cà phê ấm áp trái đất này. Ngồi
quán cà phê mình anh nghĩ về em, còn chút tà dương đời anh nghĩ về
em. Trời hôm nay vì sao trời lộng gió Mùa đông
chưa về sao lòng lạnh giá buốt trong tim anh... Lời hẹn xưa ta bà thế
giới đã lỡ rồi, Ngày vắng em vắng tiếng

Copyright © 2022 by ngô minh trí

22 Cm⁷ Gmaj⁷ D^{o7}

cười Có vui cũng ngậm ngùi. Từ chia xa khuất bóng

25 Em F^{#o7} G⁷ C

tình còn chi trông mong? Mà em đây men sống vẫn yêu vẫn là lời, vẫn

28 Bm⁷ F^{#m7(b5)} D^{7(b9)} 3 , Gmaj⁷

lẳng lơ vẫn khi dịu dàng, tựa giòng suối ngoan Trời lạnh trong quán người đông một mình

31 Cmaj⁷ Gmaj⁷ Cmaj⁷

anh Tình tự cùng ly cà phê còn hương ấm. Cà phê

34 Am⁷ C^{#m7(b5)} Am⁷

quen vì sao chợt mặn đắng, Nghĩ về em làm chi làm sao cũng

37 C^{#m7(b5)} 3 Cm⁷ D^{7(b9)} Gmaj⁷

xa lìa tâm với xa rồi còn đâu!

40 D⁹ Gmaj⁷ G⁹

còn đâu!

nhật thực

slow

ngô minh trí
solar eclipse August 21, 2017

1 E Gm⁷ E

Trăng đi đâu chơi xa xa địa cầu đêm chưa lên Trăng đi chơi đâu che ngang mặt

4 Dm⁷ E G#m⁷

trời cho trăng đen Vòng kim cô nguyệt ngả chờ ngày đại xá

7 Am⁷(b5) E

ánh sáng toàn năng. Trong phút giây linh thiêng trăng nghe

10 Cmaj⁷ Am⁷ E

không? câu kinh Sám Nguyên nhân gian tụng trì

13 Cmaj⁷ Am⁷

Không gian bao la đâu nơi quê nhà cho trăng trông về nơi trăng ra đi?

16 E Em⁹ Cmaj⁷

Từ độ người băng rừng xuống biển thấy gì?

19 Em⁹ Am⁷ A#o⁷

Từ đi tìm ý nghĩa của đời sống này. Chỉ thấy quảng thâm màu mắt màu

22 Bm^7 $G\#m^7$ $Amaj^7$
xám gầy_ từng khuya thức trắng_ đêm đen lạnh vắng_ co ro chờ

25 $G\#m^7$ Gm^7 Dm^7 3
sáng như loài thú_ run run đợi nắng len lén nơi ven rừng

28 $Bbmaj^7$ 3 E
_ ngại ngừng bước đi Trăng nghiêng vai nghe ánh sáng mặt

31 Gm^7 E Dm^7
trời_ đang vươn lên Xóa hết bóng tối nhốt chết loài người trong đêm đen.

34 E $G\#m^7$ $Am^7(b5)$
Và giây phút đại xá_ mở vòng nguyệt ngã_ câu Chú Đại Bi_

37 E $Cmaj^7$
_ Trăng nghe không trăng trước lúc tái sinh: câu kinh Sám Nguyễn

40 Am^7 E
_ nhân tâm yên bình._ Ánh sáng dẫn lối thoát cỏi tôi

43 $Cmaj^7$ Am^7 E
tăm trăng nay quay về_ nơi trăng từ già.

nhớ hồ cầm

ngô minh trí
mid spring 2016

lento, rubato

Voice

Pno.

lento, rubato

mp *mf* *mp* *mf* *f* *mp* *mf*

lento, rubato

mp

Vc.

lento, rubato

mf *mp* *p* *mf*

4

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

7

Measure 2: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Measure 3: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Measure 4: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Measure 5: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Measure 6: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Measure 7: Vocal line has a whole rest. Piano accompaniment has a triplet of eighth notes. Bass line has a whole note.

Dynamics: *p*, *mp*, *p*, *mp*, *mf*, *p*.

10

G \flat 7

Dm/F

Measure 10: Vocal line: Một cây hồ cầm tựa góc tường rêu. Piano accompaniment: *mp*. Bass line: *p*.

Measure 11: Vocal line: đàn bốn giây chùng nhện giăng vẹo. Piano accompaniment: *p mp*. Bass line: *mp*.

Measure 12: Vocal line: (continuation). Piano accompaniment: *p mp*. Bass line: *p*.

Dynamics: *mp*, *p mp*, *p*, *mp*, *p*.

13 $E_m7(b5)$ E_b^{maj7} E^{o7}

xiêu. Nhạc lời từ lâu rồi Lửa hương tàn lâu rồi

pp *p* *pp* *p* 3

pp *p* *pp* *p* 3

16 Dm/F $D7/F^\sharp$ Gm^6

Một hôm chợt đau lòng bởi mưa nhiều. Cuồn cuộn mưan hư lũ—

mp *mp* *mp* *f* *mf* *pp*

mf *pp*

p *mf*

19 C^7 Gm^6 $B^{\circ 7}$

dột mái nhà_ lờ nhịp bay tan tác rừng lá.

mp *f* *mp* *mp*

mf *mp*

p *mf* *p* *mf* *p* *mf* *p*

22 Cm^7 $D7(b9)$ $A^{maj7}(b5)$

Đứng trông thân đàn ngày nắng lóa_____ tối mưa sầu, mỗi giây tơ chùng là ngàn nỗi

p *mp*

mp

p *mp* *p*

25 Gm^6 C^7 Gm^7

bạc mái đầu... Buồn dậy đêm mưa, Tình dậy theo cơn mưa

mp p

28 G^7/B Cm^7 Gm^7

roi... nỗi nhớ xưa những lúc bên anh em ôm đàn những ngón tay thon trên tơ vàng

mp p

31 $F^{\circ 7}$ $B^{\circ 7}$ $C^{\# \circ 7}$ $D^7(b9)$

nắn nót nâng niu cung bậc điệu kỳ trầm trầm mê ly.

mf

mf

34 Cm^6 F^7 $Bb^{\text{maj}7}$

Hồ cầm còn đó Những muốn phiêu du khắp địa đàng,

mp *mp* *mf* *p*

p *mp* *p*

Ped. *Ped.*

p *pp* *mp* *p*

37 Cm⁷ C#^{o7} D^{o7}

Đất nước bao la vai mang đàn... Một hôm nhiều mưa là hôm tiễn đưa.

p *pp* *p* *pp* *p*

40 E^{o7} Am^{7(b5)} D⁷ D^{7/F#} Gm⁶

Tình vẫn còn nguyên dù duyên đã phai. Anh muốn so lại đường tơ nét

mf *f* *mp* *p* *p*

43 $G\flat^{\circ}7$ Dm/F $Em^7(\flat 5)$

cũ Đàn bốn giây trăm nhạc ươm mộng xanh.

p mp p p mp $Red.$

46 $E\flat maj7$ $E^{\circ}7$ Dm/F

Đời chẳng còn bao ngày Đợi thêm một đêm này. mong chờ bước em

p mp p p mp $Red.$

49 D^7/F^\sharp Gm^6 C^7

về. Mùi trầm hương phảng phất Cùng dạo đàn,

mp

p

52 Gm^6 $B^{\circ 7}$ Cm^7

Hồ cầm thanh âm áp sâu tư lai láng. Nhắm mắt nghe tình lâng lâng hát___

p mp

pp

55 $D7(b9)$ $Am7(b5)$ Gm^6

—giữa mưa tràn, Thấu năm canh dài trời vừa sáng— không thấy em.

58 $Am7(b5)$

Thấu năm canh dài trời vừa sáng

61 Gm^6 rall.

không thấy em.

p p pp pp

rall.

64

ppp ppp pp

nhớ hồ cầm

ngô minh trí
mid spring 2016

rubato, slow

Một cây hồ cầm tựa góc tường rêu đàn bốn giây chùng nhện giăng vẹo

xiêu. Nhạc lời từ lâu rồi___ Lửa hương tàn lâu rồi.___

Một hôm chợt đau lòng bởi mưa nhiều Cuồn cuộn mưa như lũ___

đột mái nhà___ lỡ nhịp bay tan tác rừng lá___

Đứng trông thân đàn ngày nắng lóa___ tới mưa sâu_ mỗi giây tơ chùng là ngàn nỗi

___ bạc mái đầu.___ Buồn dậy đêm_ mưa, Tỉnh dậy theo_ cơn mưa

roi___ nỗi nhớ xưa những lúc bên anh em ôm đàn những ngón tay thon trên tơ vàng

nắn nốt nâng niu cung bậc điệu kỳ___ trăm trăm mê ly

25 Cm⁷ F⁷ B^bma⁷

Hồ cầm còn đó_____ Những muốn phiêu du khắp địa đàng.

28 Cm⁷ C[#]o⁷ D^o7

Đất nước bao la vai mang đàn. Một hôm nhiều mưa là hôm tiễn đưa.

31 E^o7 A^o7 D⁷ D⁷/F[#] Gm⁶ rit. A tempo

Tình vẫn còn nguyên dù duyên đã phai. Anh muốn so lại đường tơ nét

34 G^bo⁷ Dm/F Em⁷(b5)

cũ Đàn bốn giây trăm nhạc ươm mộng xanh

37 E^bma⁷ E^o7 Dm/F

Đời đâu còn bao ngày. Đợi thêm một đêm này_ mong_____ chờ bước em

40 D⁷/F[#] Gm⁶ C⁷

về. Mùi trăm hương phảng phất_ Cùng dạo đàn, _

43 Gm⁶ F^o7 B^o7 Cm⁷

Hồ cầm thanh âm áp sầu tư lai láng Nhắm mắt nghe tình lằng lằng hát_

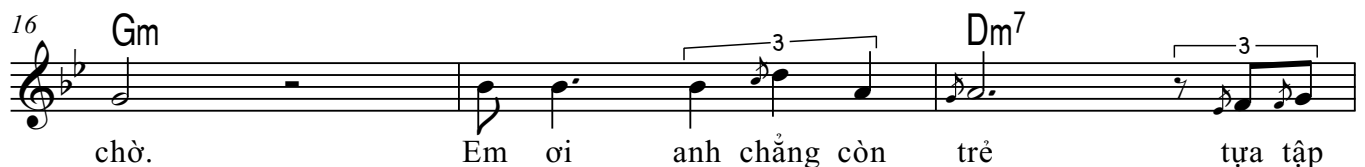
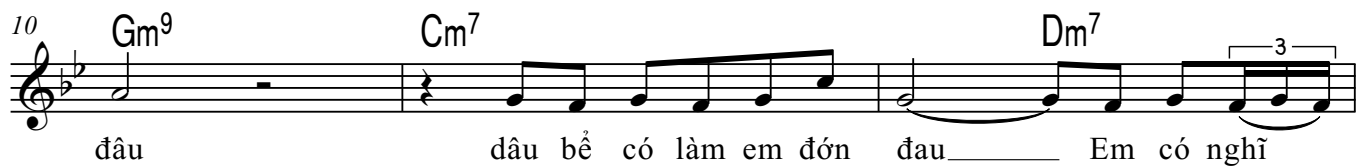
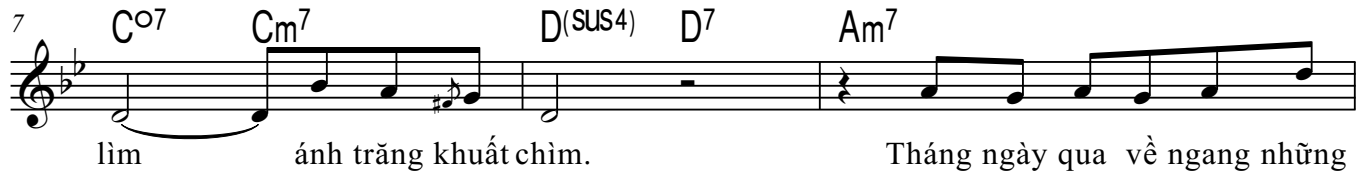
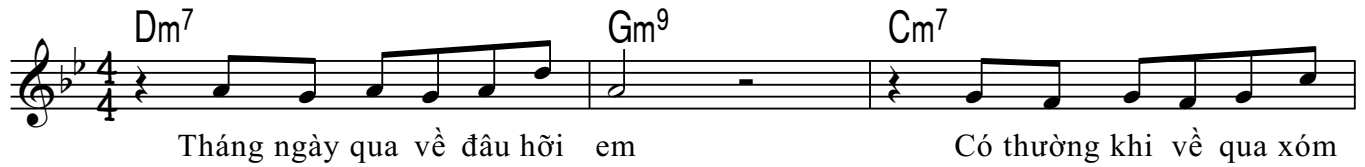
46 D⁷(b9) Am⁷(b5) Gm⁶

— giữa mưa tràn_ Thấu năm canh dài trời vừa sáng_ không thấy em.

nường nhau mà thương

ngô minh trí
summer 2022

lento

Copyright © 2022 by ngô minh trí

19 F^7 E_b^{maj7} Cm^7 F^7

vở nét chữ nhạt nhòe vài trang cuối từng tờ rơi đã phai

22 B_b^{maj7} G^7/B Cm^7 D^7

úa _____ nằm quên trên kệ sách cũ xưa đã _____ lâu.

25 Am^7 Gm^9 Cm^7

1. Một đời anh nhiều nỗi khát khe nghĩ về em vượt nhiều tuổi
2. Khi tình em cần nơi chở che cho dù anh nhiều nỗi sát

28 Dm^7 Cm^7 $B^{\circ 7}$ Cm^6

khe. _____ Em hãy lau khô vài giọt nước mắt cuối đời cùng nhìn ra phía chân
se. _____ Em hãy tựa đầu vào vai anh những đêm trường mình cùng đi đến cuối

31 D^7 Gm^9

trời nướng nhau mà vui.
đường nướng nhau mà thương!

ở một nơi nào một lúc nào

ngô minh trí
new year 2018

leisurely, moderato

*C*maj7 *G*⁷/*B*

Ở một nơi nao ở vào một lúc nào Đồi

4 *B*^b°7 *F*maj7/*A* *F*m⁷ *B*^b11

hoa thong dong bước lữ nai tơ__ Đây sông bên kia suối__ Ở đây

7 *C*maj7 *D*m⁷(*b*5) *D*m⁷(*b*5)/*A*^b *G*⁷(*b*9)

chập chùng rừng núi__ lánh xa bao bụi mù__ đô thành__ Ở

10 *C*maj7 *G*⁷/*B* *B*^b°7

đây muôn niên vòm trời xanh rất riêng Và nhà tranh một mái__ chẳng

13 *F*maj7/*A* *F*m⁷ *B*^b11 *C*maj7

ru phiền Dù đôi khi mưa gió__ làm tả tơi mảnh lều cỏ__ Ta

16 *D*m⁷(*b*5)/*A*^b *G*¹³ *G*[#]°7 *E*⁷ *A*m *A*m/*G*

bật cười giữa đồ__ vỡ Hay là em__ cùng về đây với anh__

19 Fmaj7 Dm⁶ E⁷

Cùng xây lại trên nát tan_ đã nhiều rồi____ Ngày không còn có mấy khi_ đã

22 Am⁹ Dm⁶ B⁷/D[#]

chiều rồi____ Tình sông nước rất sâu____ mà chia cắt đã lâu____ và anh

25 E⁷ C[#]o⁷ Dm⁷

biết____ mình vẫn thương nhớ nhau____ xa xót nhau____ thời gian như những

28 G⁷(sus4) G⁷(b9) Cmaj7 G⁷/B

mũi dao____ Hằng mơ bên em Ngày nào về với anh nhà
Ở một nơi nao Ở vào một lúc nào Mình

31 B^bo⁷ Fmaj7/A Fm⁷ B^b11

xây bên kia suối____ lối quanh co____ Đường đi không gian khó_ chỉ chờ
thong dong đây đó____ hết kiếp người ĐỪNG chia ly ngăn cách Chờ khi

34 Cmaj11 Dm⁷(b5)/A^b G⁹ 2nd time G13 to end C6/9 Cmaj7

em khi trắng tỏ____ sánh vai ta bước vào_ xa mờ.
xuôi tay nhắm mắt____ Năm tay nhau trở về_ bụi cát.

phía bên ngoài khung cửa sổ

ngô minh trí
2021 first snow

lento

Triệu hạt mưa trắng miệt mài ngoài khung cửa sổ bay dài anh còn nhiều suy

4 nghĩ Ngoài khung cửa sổ có những buồn vui

7 ngoài khung cửa sổ có những cuộc đời lẻ loi Lòng

10 tuyệt hôm nay tâm tư này đứng sau khung cửa này Nghĩ

13 đến tuổi xanh đã chiều phai nắng vọt vàng phỏ vằng vằng dương hấp hối

16 trên lối về Nghĩ đến lúc xưa bên em bạn bè hát ca thân

19 đêm những lúc giang hồ vừa hôm qua đã xa quá xa Từ

Chords: Gmaj7, Am7, D7, D7/F#, G, Gmaj7, G7, B°7, C, Am7, Cm7, Gmaj7, F#°7, Am7, C°7, D7, D#°7, B7(b9)/F#, B7, Em, Eb+, G6/D, Dbm7(b5), Cmaj7, B+, B7/F#, Em, Eb+, G6/D, Dbm7(b5), Cmaj7, B+, B7/F#, E, F7

22 Am⁷ F#m⁷(b⁵) Am⁷ D⁷(b⁹)

đó có những khi lặng yên cảm nín nỗi niềm riêng

25 Gmaj⁷ Am⁷ D⁷ D⁷/F#

Ngoài khung cửa sổ lập lòe đèn đường ngập tuyết bay nhòe soi nhìn lại thân

28 G Gmaj⁷ G⁷ B^{o7} C

thể tựa như rong rêu bám cõi trần gian

31 Am⁷ Cm⁷ Gmaj⁷ G#^{o7}

tựa như tuyết trắng sẽ tan theo giòng nước Chẳng còn

34 Am⁷ D⁷ D⁷(b⁹) Gmaj⁷

dấu vết nào âm thanh nào chỉ là bụi trần lao xao.

phố lạ

bossa nova

ngô minh trí
saigon summer 2002

Về__ phố cũ nghe sao xa lạ Ta__ không thấy ta trong lòng

em Áo em__ thay màu__ rồi__ Hay__ ta__ đang

__ đôi__ lòng đầy thôi__ Nghe__ mạn đắng trên đôi môi__

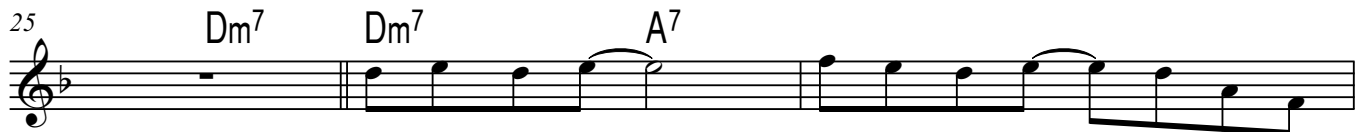
__ Nghe__ mạn đắng trên đôi môi__

Tờ chia lìa nhau là bao bề dâu Hò hẹn năm cũ đã quên được

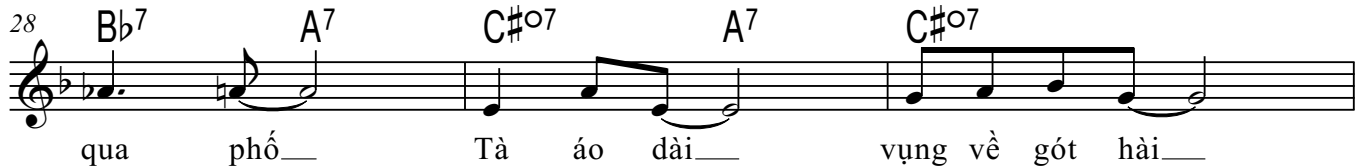
dâu Góc phố__ xưa__ đêm__ nào__ Ta__ ôm__ em__

__ với__ nụ hôn đầu__ Môi__ lịm chết trong môi nhau

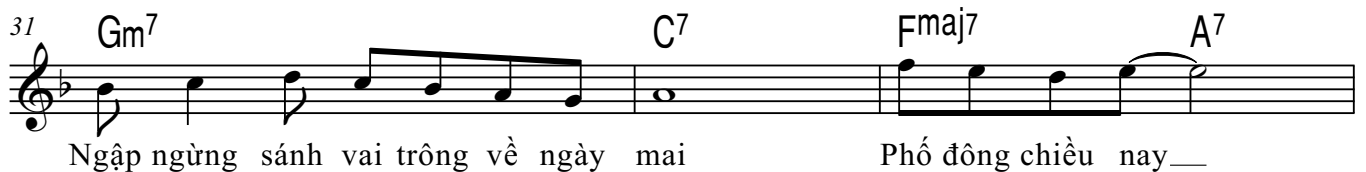
Môi__ lịm chết trong môi nhau__

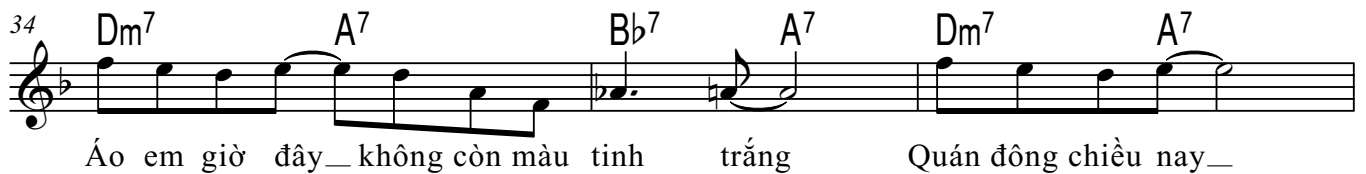
Nhớ mái trường xưa__ Nón che chiều mưa__ đưa em về

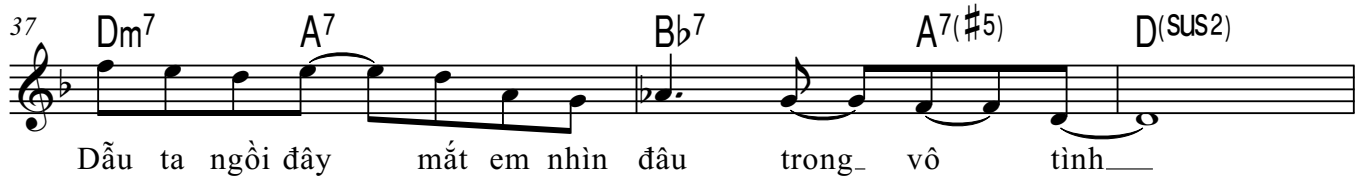
qua phố__ Tà áo dài__ vụng về gót hài__

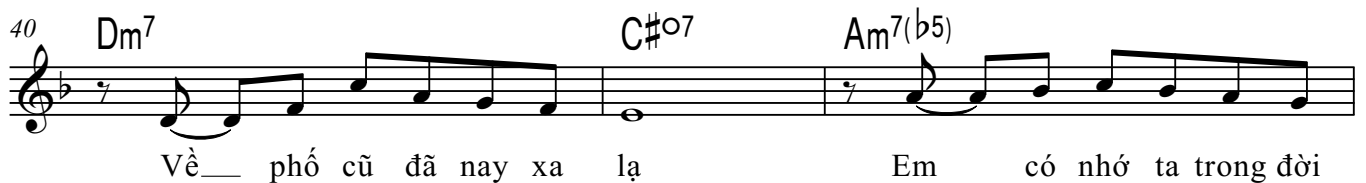
Ngập ngừng sánh vai trông về ngày mai Phố đông chiều nay__

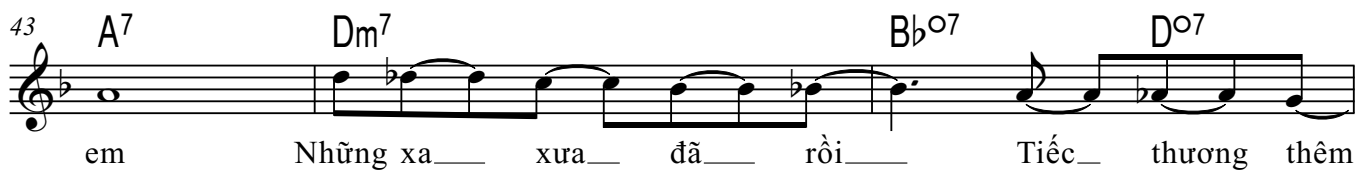
Áo em giờ đây__ không còn màu tinh trắng Quán đông chiều nay__

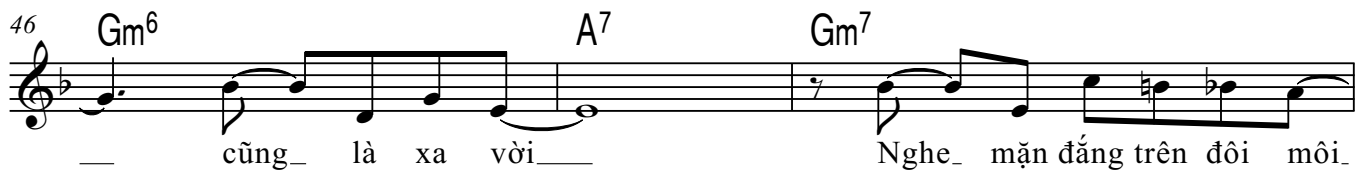
Dẫu ta ngồi đây mắt em nhìn đâu trong_ vô tình__

Về__ phố cũ đã nay xa lạ Em có nhớ ta trong đời

em Những xa__ xưa__ đã__ rồi__ Tiếc__ thương thêm

__ cũng_ là xa vời__ Nghe_ mạn đắng trên đôi môi_

49 A^7 Bb^7 Dm^7

Nghe mận đắng trên đôi môi

52 $D(SUS2)$ A^7 $C\#^{\circ 7}$

Từ khi lìa nhau là bao bề dâu Hò hẹn năm cũ đã quên được

55 $A^7(b9)$ Dm $D\flat^+$ F/C $Bm^7(b5)$ $B\flat^{\circ 7}$ A^7 $D^{\circ 7}$

dâu Góc phố xưa ta về vắng em thơ

58 Gm^7 A^7 Gm^7 A^7

với ngàn câu thề Sao lòng vẫn yêu vẫn mê

62 $B\flat^7$ Dm^7 $B\flat^7$ $A^7(b9)$ $A^7(\#5)$

rit. Nghe buồn xót xa em hoài Nghe buồn xót xa em

65 Dm^7 $A^7(\#5)$ $D(SUS2)$

hoài em hoài

quên lãng

Argentine tango, moderato

ngô minh trí

2012-2016

Musical ideas from Oblivion by Piazzolla

Em

Nàng ơi, mới hôm qua đã là

4 Cmaj7 Am7

dĩ vãng_ sáng hôm nay mấy trùng quan san,_____

7 C#m7(b5) F#m7

— xuân cận hạ kẻ_____ thu chết đông

10 B7 B7(b9) Em9

về Rồi vụt qua tựa làn gió_____

13 G#o7 Am7 D7

— Nàng ơi tình vui nào cũng tình

16 Gmaj7 E7/G# Am7

lá bay_____ buồn_ cũng tình chóng phai._____

19 B7 Em

— trong quất quay mỗi mòn tình chẳng cần nhớ tên,_____

22 **B7(b9)** **Em⁹**

chẳng cần lãng quên.

25 **Am⁷** **F#^o7**

Như đã từ lâu chôn cuộc tình sâu, lại nuôi lại

28 **F⁷** **Bbmaj7** **B^o7**

tiếc lại đi tìm nhau. Xong cuộc bể dâu lại ngăn

31 **Cmaj7** **F#⁷** **B⁷**

cách nước Tương Giang đôi bờ chia cho đón

34 **Em** **Am⁷** **B⁷**

đau lòng Ngóng trông chi xa mắt

37 **Cmaj7** **C#m⁷(b5)** **C⁷**

không còn xa mỗi xa mòn Sông nước kia vẫn chảy

40 **Em** **Em⁹** **Em**

đôi giòng Nàng ơi

43 C^{maj7}

sáng hôm nay quên rồi thương đau Sẽ ra đi xa miền

46 A^{m7} $C^{#m7}(b5)$

lao xao xa phố chợ muôn màu

49 $F^{#m7}$ B^7 $B^7(b9)$

xa bao nổi cơn cầu về non cao về biển

52 E^{m9} $G^{#o7}$ A^{m7}

lớn Nàng ơi

55 D^7 G^{maj7} $E^7/G^{\#}$

từ đây tình không còn khát khao Vì chẳng còn thấy

58 A^{m7} B^7

nhau Như tiếng kêu cuối cùng tình không còn

61 E^{m9} $B^7(b9)$ E^{m9}

nhớ tên chẳng còn lãng quên.

rồi cũng sang mùa hè

bossa nova, moderato

ngô minh trí
June 2004

Em⁹ A⁷ B⁷

Hè đầu đã sang ve ca chi lời trời trần__

4 Am⁷ F⁷ F⁷ B⁷/D⁷ Em Em/D

Gọi tìm nhau tiếng ca buồn xa vắng! Gắn nhau trong thế giới ba ngàn

7 C D⁷ Gmaj⁷

Gắn nhau trong khúc bi ca trần gian, Nhạc sẽ buồn thiu__ trong tiếng đàn.

10 B⁷ Em⁹ C⁷

Hè đầu đã sang hồn xuân tan tác, tan tác__

13 B⁷ Em C⁷ Am⁷ G⁷

Trong võ vàng rất lâu__ Có trong nhau đời nhau, Có

16 Em A⁷ B⁷ C⁷ Em

nhau dù cỏ cây cũng đau__ Với nhau__ suốt đời__

19 Cmaj⁷ Bm⁷

Trong lòng sâu đại dương ngậm im,__ Là sóng gió sẽ triền miên__

22 Am⁷ D⁷ Gmaj⁷

Trong lửa đốt xua cơn ngủ yên__ Vẫn mỉm cười xóa che nỗi niềm riêng

25 C Bm⁷

Soi mình lên vành trăng vàng hoe__ Một tiếng hát trên đường khuya__ Một đường

28 C C⁷ B⁷

tơ chưa cạn nguồn là còn em Còn tấm lòng

31 Em⁹ A[#]o⁷ B⁷

Hè rồi cũng sang nắng sớm mưa chiều khó khăn__

34 Am⁷ F^o7 F[#]o⁷ B⁷/D[#] Em Em/D

Bàn chân quen bước trong lòng phố vắng Đường đi quen tiếng ca lạc loài

37 C D⁷ Gmaj⁷

Đường đi quen khúc bi ca trần ai Nhạc dẫu buồn thiu__ tiếng thở dài!

40 B⁷ Em⁷ C⁷

Đường ta vẫn đi nhạc ta vẫn hát vẫn hát__

43 B⁷ Em C⁷ Am⁷ G^o7

— Hạnh phúc nào cũng đau biết ra sao ngày sau__ Biết

46 Em C⁷ B⁷ C⁷ Em

em còn với ta__ rất lâu__ Với nhau__ suốt đời

rủ em lên núi

ngô minh trí
autumn 2007

blues, moderato

Ừ thu đã bước sang_ thì cây lá úa vàng

4 Bm⁷ C#m⁷ A#^{o7} Bm⁷ Dmaj⁷
Ừ thì biết thế thì thôi nói mãi_ mà làm gì?_____ Bàn tay

7 C#m⁷ Bm⁷ C#m⁷ Dm⁷
tựa lên trán_ niềm quạnh hiu miên man cũng biết rồi nói cũng đã nhiều

10 E⁷ Amaj⁷ C#m⁷ D⁷
rồi_____ Rủ em hãy lên núi_ Rủ nhau đến nơi lâm tuyền

13 Amaj⁷ Dmaj⁷ Bm⁷
xa_ Rủ_ nhau về đây về miền núi biếc suối trong bình

16 Dmaj⁷ C⁺ E⁺ Amaj⁷
yên chôn cất bao ưu phiền chờ mũi kim khâu và nỗi niềm_

19 Bm^7 A^9 $C\#^+$ F^+
 Dù cho núi cao Dù đôi mái tóc thôi xanh màu dù cho mưa nắng đã dãi dầu

22 $F\#\circ^7$ D^7 E^9 D^9
 — Về đây với nhau về đây với nhau ngày nào đó Có tiếng chim nào hót mừng ngày ta

25 $E7(b9)$ $A\text{maj}^7$
 — về Chiều nay chào đón thu — lời thu

28 $C\#\text{m}^7$ Bm^7 $C\#\text{m}^7$ $A\#\circ^7$
 như tiếng ru Nằm nghiêng suối tóc thả hồn theo đất — em và thu

31 Bm^7 $D\text{maj}^7$ $C\#\text{m}^7$ Bm^7
 — Chợt thu im tiếng nói — Chỉ còn mình em thôi —

34 $C\#\text{m}^7$ Dm^7 E^7 $A\text{maj}^7$ $C\#\text{m}^7$
 Khẽ nâng đầu gối tay nằm gần kê — Kê bên với em đó —

37 D^7 $A\text{maj}^7$
 Lắng nghe núi sông trở mình — im!

sàigòn những ngày tháng cũ

ngô minh trí, 2020
bidding goodbye to saigon in 1980

adagio, sotto voce Gmaj7 D#+

Sài Gòn _____ những ngày tháng cũ _____ cất trong túi

4 Cmaj7 D7 F#°7 3 Gmaj7 G#°7

áo, từ chia xa tưởng như phôi pha. _____ Mầu áo

7 Am7 Cm7 3 Gmaj7

phai _____ bốn mươi năm dài, _____ chợt ngẩn ngơ một tối mưa phủ

10 Bm7 B°7 C D7

mờ dậy lên niềm nhớ _____ những tháng ngày cũ. Sài

13 Gmaj7 D#°7 Cmaj7

Gòn _____ những ngày học thi _____ Tú Tài đường đi từ xa
Gòn _____ sân trường Văn Khoa _____ những đời tài hoa rồi gặp

16 F#°7 3 Gmaj7 G#°7 Am7

xa vọng về tiếng súng. _____ Mộng ước xanh đàn đúm năm ba
em mắt trong như nắng. _____ Tình rất xanh hẹn nhau nơi cổng

Copyright © 2022 by ngô minh trí

19 Cm7 Gmaj7 Bm7 B^o7

thằng _____ thường ghé ra quán cóc nơi góc hè, là lúc chiều
trường. _____ Chiều ghé ngang Được Khoa bên kia đường. Trờng Luật gần

22 C D7 Bm7

về _____ cô hàng cà phê dài tóc gió bay.
đây _____ con đường hàng cây nhè nhẹ gió bay.

25 E7 Am7 A^bmaj7

Lần về thăm Sài Gòn bến xưa đường phố đã đổi tên xóm cũ không người

28 Gm7 Gm7 E6 Am7(b5)

quen. Công viên con rùa nằm im trong nắng công viên đông người lòng nghe trống

31 D7 Cm7 Am7(b5) A^bmaj7

vắng. Công viên đã đổi tên xóm cũ đã đổi tên,

34 F7 F#^o7 Gm7 D7 E^bmaj7 D7

thành phố đã đổi tên. Anh vẫn gọi em _____ anh vẫn gọi em _____ Sài

37 Gmaj7 D#⁺ Cmaj7

Gòn_____ những ngày vượt biên_____ nhân tình đảo điên, người ra
Gòn_____ những ngày tháng cũ_____ cất trong túi áo còn ấm

40 D⁷ F#^{o7} Gmaj7 G#^{o7} Am⁷

đi người ở lại trông ngóng._____ Lòng tôi bởi lênh đênh giữa biển
áp dù đường về xa quá._____ Tình nghĩa xưa đã bốn mươi năm

43 Cm⁷ Gmaj7 Bm⁷ B^{o7}

trời_____ Rồi tuyết rơi buồn lắm nơi xứ người. Bốn mùa dần
tròn._____ Tự hỏi han em mắt trong có còn? Cô hàng cà

46 C D⁷ Gmaj7

trôi_____ năm mòn tháng mỏi niềm riêng của tôi.
phê_____ hẫng là bạc phơ còn chi mộng mơ!

ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

The first system of musical notation is in 4/4 time, marked 'lento, espressivo' with a tempo of 55. It features a treble and bass staff. The treble staff begins with a half rest, followed by a series of eighth and quarter notes, including a triplet of eighth notes. The bass staff is mostly empty, with a few notes appearing later in the system.

The second system continues the melody in the treble staff with eighth and quarter notes, including a triplet. The bass staff has a few notes and rests. The system ends with a measure containing a whole note and a quarter rest.

Gói mưa

The third system starts at measure 6. The treble staff has a series of eighth and quarter notes. The bass staff includes chords labeled Gm⁶, Cm⁷, and F⁷, along with a triplet of eighth notes.

lại để vỡ về__ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

The fourth system starts at measure 9. The treble staff features eighth and quarter notes with triplets. The bass staff includes chords labeled B^bmaj⁷, Gm⁶, and E^bmaj⁷, along with eighth and quarter notes.

mê. Để__ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

Copyright © 2022 by ngô minh trí

12

F#^o7 Gm⁶ G⁷/B

mê_____ không lối quay về. Gói nắng lại để hong tình đã_

15

Cm⁷ F⁷ B^bmaj⁷

cũ, xanh xao chưa lặng lẽ___ niềm cảm. Lòng phụ

18

Am⁷(b⁵) D⁷ D⁷(#⁵) C⁷

bạc gieo niềm bất hạnh, cố ước hoài chỉ trở rong

21

Gm⁶ Am⁷(b⁵)

thâm._____ Gói đêm lại đừng cho bình minh

24

Abmaj7 D7 D7/F#

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

Gm G7/B Cm6

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chột bùng

29

D7/F# Gm6

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

Cm7 F7 Bbmaj7

nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thường. Một chỗ rất bình thường.

tango điên

ngô minh trí

2020

memories of café Hân near Văn Khoa University pre-1975

♩=70

Am⁹ Dm⁷

Nếu _____ mai này nhạc chết đi _____ Tình

4 E⁷(b⁹) Bm⁷ E⁷

chết theo _____ nguồn nước khô _____ cần cỏi tro _____ da người

7 Dm⁷ E⁷(b⁹) Am⁷ Bm⁷(b⁵)

xanh gầy mắt mờ thân còm cỏi _____ té ngã chết gục

10 G⁷ Cmaj⁷ Bm⁷(b⁵) D^o7

bên đường nằm phơi nắng gió sương Hồn lia dân bay hoang mang

13 D^{#o}7 E⁷ Am⁹

kêu thảng thốt tiếng kêu buồn bã _____ Nếu mai này tình

16 Dm⁷ E⁷(b⁵) Bm⁷

chết đi _____ Nhạc đuổi hơi _____ nhịp rớt rơi _____ mệt

19 E⁷ Dm⁷ E⁷(b⁹) Am⁷

lã bơi _____ trong rừng thanh âm hoảng loạn tiếng _____

Copyright © 2022 by ngô minh trí

22 $Bm7(b5)$ $G7$ $Cmaj7$

— tiếng trún_g thươ_{ng} loà_i thú_u hoang_ ngậ_m đầ_u im trê_n ngàn_

25 $Bm7(b5)$ $D^{\circ}7$ $D^{\# \circ}7$ $E7$ Am^9

Đàn dậ_t dờ_u ca lơ_u ngơ_u chắ_{ng} nghĩ_a lý bó_{ng} nghiê_{ng} ngắ_u bơ_ phò_u

28 $G7$ C

— Em_ thườ_{ng} khi ta vẫ_n hò_u hẹ_n_ nhữ_{ng} buổ_i

31 $G7$ $G^{\# \circ}7$ Am^7 Am^7

chiều đi_u nhau vậ_o nơ_i quầ_n nướ_c quen_ Nghe giọng hát Thái

34 $Fmaj7$ Dm^6 $Bm7(b5)$ $G7$

Thanh mớ_u "Ngày Xưa Hoà_{ng} Thậ_i" hay là nghe Khánh Ly để "Ru Ta Ngậ_m

37 $Cmaj7$ Dm^7 $D^{\# \circ}7$ Dm^6 $D^{\# \circ}7$

Ngủ_i" và Lê Thu "Hươ_{ng} Xưa" Rồi ngày anh tiể_n đư_a mặ_t mù_u mây

40 $E7(b9)$ $D^{\circ}7$ $Eb7(b9)$

trôi tầ_u xa mắ_t mỗ_i tình anh gử_i vớ_i... Và

43 Am^9 Dm^7 $E^7(b9)$

nếu mai này tình chết đi nhạc chết đi đòi

46 Bm^7 E^7 Dm^7 $E^7(b9)$

núi cao biển đáy sâu có người vô hồn lạc loài

49 Am^7 $Bm^7(b5)$ G^7

bay bay chờ vợ tìm bóng mình tìm thân thể

52 C^{maj7} $Bm^7(b5)$ $D^{\circ7}$ $D^{\sharp\circ7}$ $E^7(b9)$

chính mình. Tìm cạn đời thiên thu qua rồi hóa đá giữa vũ trụ

55 Am^9

vô tình!

tháng mười thương tiếc

ngô minh trí
october 2022

ad lib

♩ = 60

Gtr.

Voice

4

A tempo - Slow

Am⁹ F⁷

Khuya bước về con đường vắng tanh

7

Am⁹ Dm⁷ Bm⁷(b5)

đêm tháng mười se lạnh thế nhân. Một thân lặng câm nửa đêm trầm

10

Dm⁷(b5)/A^b G⁷ C

ngâm Vì nổi thu âm biết bao nhiêu mùa rồi Đã

Copyright © 2022 by ngô minh trí

13

— qua biết bao tuổi trời Xưa lúc tháng mười sang khi tiếng thu còn rộn

16

IV

ràng. Em nghĩ gì lá buồn lá rơi

19

phút cuối cùng khoe màu thắm tươi buồn ơi tả tôi bỏ cội xa

22

đời bay tan tác hồn lìa thân xác. Những yêu những

25

đương những giận những hờn những lửa những hương còn

28 *rit.*

đâu! Chưa nguôi ngoai thu xưa thu nay tháng mười,

31

thiên thu sau nghe em tháng mười!

tháng mười thương tiếc

ngô minh trí
october 2022

slow

Am⁹ F⁷ Am⁹

Khuya bước về con đường vắng tanh đêm tháng mười se lạnh thê

4 Dm⁷ Bm⁷(b⁵) Dm⁷(b⁵)/A^b

nhân. Một thân lạnh căm nửa đêm trầm ngâm Vì nỗi thu

7 G⁷ C C⁷

âm biết bao nhiêu mùa rồi Đã qua biết bao tuổi

10 F Bm⁷(b⁵) E⁷(b⁹)

trời Xưa lúc tháng mười sang khi tiếng thu còn rộn ràng.

13 Am⁹ F⁷ Am⁹

Em nghĩ gì lá buồn lá rơi phút cuối cùng khoe màu thắm

16 Dm⁷ Bm⁷(b⁵) Dm⁷(b⁵)/A^b

tươi buồn ơi tả tôi bỏ cội xa đời bay tan tác

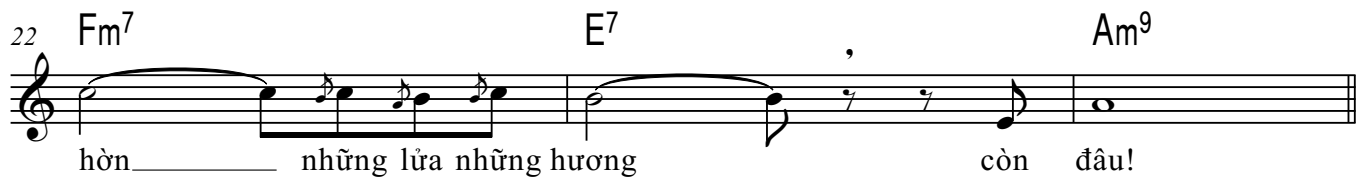
Copyright © 2022 by ngô minh trí

19 G^7 C^{maj7} Gm^7

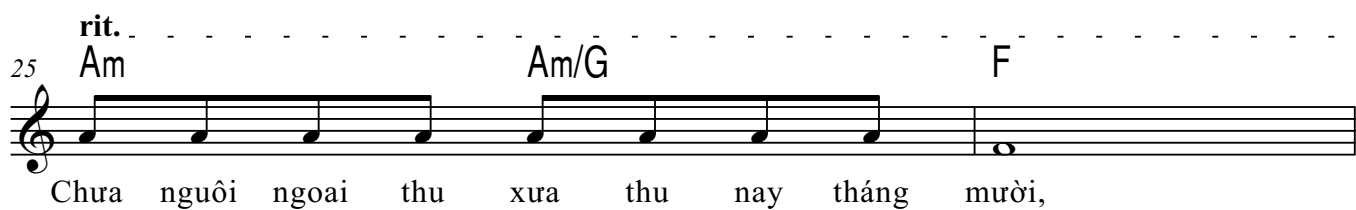
hồn lìa thân xác. Những yêu những đương những giận những

22 Fm^7 E^7 Am^9

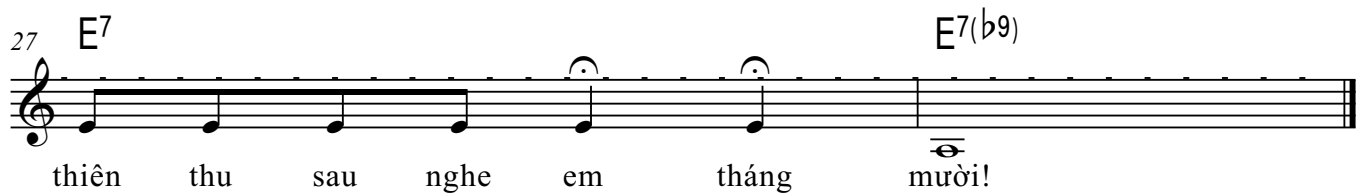
hồn những lửa những hương còn đâu!

25 *rit.* Am Am/G F

Chưa nguôi ngoai thu xưa thu nay tháng mười,

27 E^7 $E^7(b9)$

thiên thu sau nghe em tháng mười!

tiếng ca dâng hiến

ngô minh trí
november 1998

moderato

Sợ trắng sẽ già sắc hương tàn phai, ngại mây sẽ
mù nhót ánh dương vào tối, Em khẽ dâng tiếng
ca chặt chiu ánh ngà và làn mây lơ lững muôn
chiều. Ngại sông sẽ dài trông hoài chẳng dứt, sợ sông sẽ
buồn vắng con thuyền đưa lối, nên em yêu nước
xanh nước xuôi thanh bình Rồi giọng ca từ đó âm
vang.... Từ cõi mơ
rung lên Từ một cõi thơ êm êm đêm

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

25 C⁷ C^{major7} Dm⁶

3

3

nào._____ Ôm trăng về man mác thơ, ru mây về khao

28 C^{major7} Am⁶ F⁷ G⁷

3

khát mơ,_____ Nước xuôi thuyền lạc lối thiên thai.

32 C^{major7} F Em

Có đôi_____ chim uyên_____ và đâu những đôi_____

35 F D^o G⁷ C^{major7}

3

thiên thần_____ hát lên._____ Hát lên vì giọng

38 Dm⁶ C^{major7} Am⁶

3

3

hát em hát lên vì yêu quá em_____ Hát cho lòng phơi

41 F⁷ C^{major7} C⁷

phối bên em_____ Dù trăng sẽ

44 F^{major7} Bbm⁷ F^{major7}

3

già sắc hương tàn phai dù sông mãi dài đoái trông hoài chẳng

47 Bbm⁷ F^{major7} Am⁶

dứt, Em hát cho nước xanh, cho trăng thanh

50 F^{o7} Bb⁷ C⁷ F^{major7}

3

bình Rồi giọng ca từ đó hiển dăng.

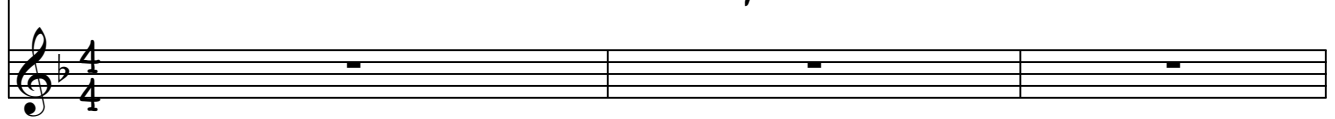
trang nghiêm

poem by phạm thiên thư
ngô minh trí
late 2021

⑥ = D

adagio, leisurely

Gtr.

Voice

4

Dm D/F# Gm

Em như nụ buổi_____ vừa chín thơm bay, anh khoa bàn

7

A7 Gm Dm Bbmaj7

tay_____ tôn vinh dâu bể._____ Dáng em lau gầy vơ từ khổ

10

B°7 Cm7 A7

đế, Mĩm cười thơ ngây trang nghiêm cõi này. Em là nụ

Copyright © 2022 by ngô minh trí

13

lê là hạt rượu say, giữa chán chường đầy

16

dáng em thấp thoáng mấy pho thơ dày như khói như

19

mây.

22

25

28

31

(Em như nụ)

35

A7(#5) A7(SUS4) Dm

khói như mây.

trang nghiêm

ngô minh trí
poem by phạm thiên thư

moderato

Em như nụ bưới_____ vừa chín thơm bay Anh khoa bàn

4 A⁷ Gm Dm B^b maj⁷

tay tôn vinh dẫu bề_____ Dáng em lau gầy vượn từ khổ

7 B^o7 Cm⁷ A⁷

đế Mồm cười thơ ngây trang nghiêm cõi này Em là nụ

10 Dm D⁷/F[#] Gm A⁷/C[#] A⁷

lệ_____ là hạt rượu say giữa chảnhường đây

13 B^b maj⁷ G⁷/B G⁷

dáng em thấp thoáng mây pho thơ đây như

15 A⁷([#]5) A(SUS4) Dm

khỏi như mây.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

trương quỳnh như

ngô minh trí
1996, 2009

slow, ballad

Một ngày lửa khói ngỡ không còn lòng em cô gái đương
trắng tròn giòng mây tóc huyền ngà ngọc giáng tiên.
Em nhớ mãi hôm nào từ chôn xa
nào chàng trên vai lớp chiến bào chiều nay ra Bắc chàng ơi nhớ
chăng đoạn đường về. Em phòng loan dệt muôn ý
thơ lời thêu gấm hoa, đêm vườn trăng chàng họa ý
thơ hòa nên tiếng ca. Tình mới chớm nở đã xa
cách, ngày mai tiễn đưa đồi núi Việt Bắc chàng sẽ quay
gót cất bước tang bồng đất nước đang chờ.
Ngày qua khe song mỗi mong

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

31 Bm⁶ G Em
đành chàng đi vì núi sông. Em tóc mây biêng cái

34 C C#m⁷ F#⁷
cho nỗi thơ u hoài người chinh chiến biết về đâu?

37 Bm⁶ F#m⁷ Bm⁶
Một đường tơ duyên đứt ngang tình lang hỡi thôi lỡ

40 G Em⁹ C
làng. Oan thác thiếp phụ chàng cho nát ngọc tan vàng

43 F#7(b9) Bm⁶
mộ sâu cũng nghe đoạn trường. Cỏ xanh một

46 Bm⁶ G⁶ Em⁶
năm gửi theo người tình nương xa lắm chốn tuyến đài, lệ tình khó

49 A⁹ D D7
vời rượu sầu khó nguôi.

52 G A⁷
Trăng trôi mãi chi hoài, ân ái một ngày rồi xa nhau suốt kiếp

55 Bm⁶ A⁹ Bbmaj⁷ A⁷
này. Chuyện xưa năm cũ thăm đốt nén hương tạ tình

58 D Bb Gm A⁷ D
em. Thăm đốt nén hương tạ tình em!

tựa vào vai anh

ngô minh trí, year end 2014
"Không gian như có giây tơ
Bước đi sẽ đứt động hồ sẽ tiêu"
(thơ Xuân Diệu)

adagio, rubato

Gtr. 3 3

Voice

4

Cm Cb+ Gm/Bb Am7(b5)

Một giòng sông trắng dịu dịu màu thiên thanh lặng lẽ tỏa

7

Ab^{o7} (sus4) G⁷ E^{o7}

ngát rơi giữa trời. Nhẹ hơn làn khói dạt dào mái

10

Fm⁷ G⁷ Ab⁷ A⁷ A⁷(#5)

tóc thơm và trong ánh mắt trong chưa chan tình. Tựa vào

Copyright © 2022 by ngô minh trí

13 Cm Cb⁺

Gm/Bb Am⁷(b5) Ab^{o7}(sus4)

vai anh nhẹ nhẹ đừng đi nhanh, sợ màu trắng ngát sẽ nát nhàu.

16

G⁷ E^{o7} Fm

Sợ như làn khói dần tan trong cõi không. Vì trong đây

19

G⁷ B⁺ Cm Bb⁷

mắt sâu nhiều nỗi lo âu. Tựa vào vai anh ghi chặt môi

22

B⁹ Ebmaj7 E^{o7}

hôn lỡ có mai này khi đêm không xanh trăng treo chông

25

chênh mây đen che ngang đầu cho hờn tủi ngờ dẫu kín, cho niềm đau vẫn cố nín,

28

khi tơ tình đã quá mong manh, khi lửa hương tàn héo, — Trăng thoi không xanh

31

sông thoi không trắng rồi vụn vỡ tan tành. Tựa vào

34

vai anh, nhè nhẹ đi nhanh trong lòng phố vắng ngõ vắng dài.

37

G7 E°7 Fm

Ghi chặt nụ hôn thời gian sẽ đứng im, rồi không gian

40

G7 G7(#5) Cm

cũng yên, dần lắng bụi phiền.

43

G7

Ghi chặt nụ

rall.

46

Fm Abmaj7 Fm G7(sus4)

phiên! Tựa vào vai anh nhẹ nhẹ đừng đi nhanh nghe em, nghe

49

Cmaj7

em!

tượng tượng

Andante

ngô minh trí
year end 2011

♩=75

B♭maj7

Tối qua nửa đêm thấy trong giấc mơ anh là triệu phú,

4 **E♭maj7** **C+** **G+** **Cm7**

Xuống phố sáng nay sẽ mua biếu em mấy vạn ngày vui,

7 **F(SUS4)** **F7** **B♭maj7** **A+**

gói trong những nói cười. Rồi mua tặng em mảnh khăn quàng

10 **A♭o7** **G7(b9)** **Cm7**

vai quàng cho ấm cuối năm mùa lạnh giá. Và mua tặng

13 **D♭o7** **E♭7** **F7**

em loài kim cương quý trong lòng đá, đá xưa ngàn năm đất này.

16 **F7(b9)** **B♭maj7** **E♭maj7**

Tối qua nửa đêm bỗng mơ thấy anh tên gian tặc lớn,

19 **C+** **G+** **Cm7**

đốt tan bên sông cướp đi chiếc du thuyền vượt biển khơi

22 **F(SUS4)** **F7** **B♭maj7** **A+**

đề đưa đến bên em. Thuyền đưa mình đi vượt bao hải

Copyright © 2022 by ngô minh trí

25 $A\flat^{\circ 7}$ $G7(\flat 9)$ Cm^7

lý, Tìm cho thấy đảo hoang nào vừa ý. Cùng xây lên

28 $C\sharp^{\circ 7}$ $E\flat^7$ F^7

cùng chung chẵn gối bên bờ suối_ đến tận ngày cuối bên

31 $B\flat maj^7$ $E^{\circ 7}$ Fm^7 $B\flat^7$

nhau. Rồi ngày mai anh sẽ đưa em đi khắp biển

34 $E\flat maj^7$ $E^{\circ 7}$ Fm^7 $B\flat^7$

trời, Thuyền rời bến tìm đến ghé thăm bên bờ thành

37 $E\flat maj^7$ Fm^7 $E^{\circ 7}$

Vienne. Nghe âm điệu luân vũ mệnh mang giòng Da nube

40 Fm^7 $B^{\circ 7}$ Cm^7 F^7

đưa con thuyền ra khơi dần tới ghé bến Ri - o de Ja - nei -

43 $C\sharp^{\circ 7}$ $E\flat^7$ D^7 Gm^9

ro, tìm đến Corco va - do đêm lặng yên ngàn sao nằm im như từ lâu tim đâu hạnh

46 F^7 $B\flat maj^7$ $B\flat maj^7$

phúc chỉ là trong tầm tay người với. Tôi qua giữa đêm thấy trong giấc

49 $E\flat maj^7$ C^+ G^+

mơ anh là triệu phú, Xuống phố sáng nay sẽ mua biếu

52 Cm⁷ F(sus4) F⁷ B^b maj⁷

em cả một trời yêu, gói sâu giữa trái tim. Và ân tình

55 A⁺ A^b o⁷ G⁷(b⁹) 3

đây từ đáy lòng anh dù vá vú trăm mảnh buồn rách

58 Cm⁷ C[#] o⁷ E^b ⁷

nát. Và ân tình đây lòng chỉ muốn nói một lời nói

61 F⁷ B^b maj⁷

Nói một lời nói yêu em!

tuyết rơi

Lento

ngô minh trí
early 2012

Như ngàn xưa lên về ngày đen chợt giăng bốn
bề bụi từ nơi lốc xoay bụi từ con gió bay
bụi trắng mờ xóa đường mây. Tuyết đọng câu ước
thề một mai vàng dương kéo về
chảy tan thành nước mắt giọt buồn xuống bờ mê nhờ thấm sương khói lạnh
tê. Mờ ảo tựa bức tranh trong tuyết rơi giăng mảnh
bóng dáng thanh quá thanh ngỡ chừng tay với
Nhưng cố vườn mãi lên cố gọi mãi tên cố lê gót chỉ thấy ta rã rời.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

25 Gm^9 $G\flat^+$ Dm/F

Khi ngồi yên lắng lòng chợt nghe từ tâm máu

28 Gm^6/E $Cm^6/9$ Gm^9

hồng là khi cơn gió lay là khi cơn lốc xoay

31 $F\sharp^{\circ 7}$ Gm^9

là lúc tình cũng bụi bay.

uống rượu

poem by phạm thiên thư
music by ngô minh trí
winter 2021

moderato, romantic

C#m7 Dmaj7

Hoàng hôn ven suối_____ vàng lau lách bay. Đôi con bướm

4 D#o7 E7 Amaj7

nhỏ_____ vẫn vợ rong ngày Nhớ ơ ơ ơ ơ chiều hạ

7 D F#7(#5) Bm7 E7

nợ Nhớ ơ ơ ơ ơ chiều hạ nợ_____ đàn diều bàn

10 Amaj7 Bm7 E7 Bm7

tay Lòng anh ngây ngất_____ làn hương tóc mây_____ mùi hương tóc

13 E7 Amaj7 C#m7 C#m7

dài* Giờ ai thêm nhớ_____ họa chăng cỏ cây Bên suối uống

16 Bm7 E7 Amaj7

rượu_____ buồn hoài quên say_____ buồn hoài quên say (Hoàng hôn bên)

rit.

19 Amaj7 Dm6 A6(add9)

say_____ Quên say_____ quên say!

* "mùi hương tóc dài", bốn chữ do NMT thêm vào cho xuôi với ý nhạc

Copyright © 2022 by ngô minh trí

vẫn mong thu về suốt năm

ngô minh trí
early autumn 2020

lento

Mùa cây lá thay màu một lần em ghé chơi Hồng nâu tím
lượn bay lá rơi ngợp lên cả không gian trời tựa như trong
tranh Vàng cam ấm nhạt xanh mát lạnh. Nghe tiếng thu khẽ
gọi em gót hài tha thướt tà áo dài.
Chỉ một thoáng tưởng về chập chùng lên giấc mê. Cuộc đã lỡ
tình quên câu thơ. Mùa thu lá vẫn rơi gọi bao nỗi
nhớ chiều thu nào đó lỡ hôn lên môi sâu cho nỗi thu thấm
đau dầu thu sắc hương sẽ không phai hương

Chords: G#°7, Am⁹, C#°7, Dm⁷, G⁷, Cmaj⁷, G⁷, Cmaj⁷, Dm⁷, E, Fmaj⁷, E⁷, Dm/F, E⁷, Am⁹, G#°7, Am⁹, C#°9, Dm⁷, G⁷, Cmaj⁷, E⁷, Fmaj⁷, F#°7, Bm⁷(b5), Bm⁷, Bm⁷(b5), E⁷

Copyright © 2022 by ngô minh trí

25 $F\sharp m^7$ $G\sharp m^7$ $F\sharp m^7$
 Dù cuộc tình đã chìm xa khuất mờ__ Dù thu vào cuối mùa có

28 $G\sharp m^7$ $F\sharp m^7$ B^7
 hững hờ__ Hương tình cũ vẫn ươm thơm lòng chiều chán__ thu rồi

31 $F\sharp m^7$ B^7 B^9 E
 sẽ vẫn mong thu về suốt năm. Đèn khuya một bóng.____ Đòi

34 $A m^7$ E $A m^7$ E $E(SUS4)$ E
 như bãi hoang chảy dài đã không đoái hoài trôi miệt mài.

37 $A m^9$ $G\sharp o^7$ $A m^9$
 Chỉ một thoáng tưởng về__ chập chùng lên giấc mê. Cuộc đã lỡ__

40 $C\sharp o^9$ $D m^7$ G^7
 __ tình quên câu thề. Mùa thu lá vẫn rơi__ gọi bao nỗi

43 $C maj^7$ E^7 $F maj^7$
 nhớ. Chiều thu nào đó lỡ hôn lên môi sâu, cho nỗi thu thấm

46 $D m^6$ $B m^7(b5)$ $E^7(b9)$, $A m(maj^7)$
 đau, nỗi thu sắc màu thu!

vương vẫn

ngô minh trí, 1982

moderato

C

Mơ về nơi cổ hương chân trời xa,___ Nghe giòng đời lướt trôi bao

4 F A7(#5) Dm Am Dm D#+

ngày qua.___ Tơ đàn ôi thiết tha nhớ người năm nao___

7 C

Bao mùa sang đã xa một tình thương, giang hồ tung cánh bay đi

10 F A7(#5) Dm F G7 C

mười phương. Nhưng lòng còn vương vẫn thương nhớ. Mái tranh nghèo

13 Am⁶ G F A7(#5) Dm

mong manh mái đầu còn xanh xanh. Có___ lúa đôi tìm

16 F G G⁶ G7/B C

đến sánh vai triu mến bên nhau. Ngắm mây trời

19 Am⁶ G F A7(#5) Dm

trôi mau___ biết đâu rồi xa nhau. Cánh lá rơi lờ

22 F G F Ab(b5) G7

lững mấy thu hờ hững xa___ xôi.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

25 C
 Hiên ngoài soi bóng trắng thanh ngày qua__ Bên vườn hoa vẫn vương ân

28 F A7(#5) Dm Am Dm D#⁺
 tình xa. Tơ đàn ôi thiết tha ngóng về__ phương nao__

31 C
 Canh dài dỗi mắt trông về trời xa__ Ân cần ôm giấc mơ riêng

34 F A7(#5) Dm
 mình ta.____ Êm đêm cảnh hoa rơi

36 F G⁷ C
 ngỡ người năm nao!

xưa anh đến thăm em

adagio, espressivo

ngô minh trí, year end 2015
to nguyên diệu tâm

The musical score is written for piano in 3/4 time, with a tempo of 65 beats per minute. It consists of four systems of staves. The first system shows the beginning of the piece. The second system starts at measure 4 and includes a sixteenth-note triplet and a forte dynamic. The third system starts at measure 7 and includes a triplet and a forte dynamic. The fourth system starts at measure 10 and includes a piano dynamic, a triplet, and a forte dynamic. The lyrics are written below the fourth system.

4

6

f

7

3

6

f

10

p

Dm

Gm⁷

3

3

3

Xưa anh đến thăm em đường xa cũng thấy gần, dù tuyết giăng ngập

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

13

A⁷ Dm C⁹

lời dù chân trời mù tối. Xưa anh đến thăm em một mái tóc xuôi

16

Fmaj⁷ E⁷ A⁷(SUS⁴)

dài một dáng bé gầy gầy nụ tình thơ ngây.

19

A⁷/C[#] Dm Gm⁷

Xưa ôm em trong tay bờ môi run gọi mời và mắt thay lời

22

A⁷ Dm⁷ C⁹

nói và tim chia nhịp đôi. Xưa hôn em một lần sỏi đá cũng mềm

25

F E⁷ Am⁹

lòng Phật cũng thấu tình trần Chúa vỗ về tha thứ em yêu

28

E(SUS4) E7 Fmaj7

oi! Tình là những nụ hồng

31

F#o7 G7 Cmaj7

Hồng là những gai nhọn Nhọn là những đôi hờn Hờn là những tội tình

34

C#m7(b5) Dm7 E(SUS4)

chỉ riêng mình anh mãi cru mang.

37

E7 Fmaj7 F#o7

Tình vượt qua suối đèo đi nhau qua khó nghèo

40

G7 Cmaj7 C#m7(b5)

mặc đời có hoang mang dù có những khi buồn chán.

4

43

Sẽ nương tựa vào nhau để nuôi tình dài lâu.

46

Khi ôm em trong tay là trái đất ngừng quay niềm vui không cần

49

nói khổ đau tan thành khói. Anh yêu em đêm nay rừng núi cũng trở

52

mình một cõi riêng ta nằm rồi ngủ quên dưới trăng.

55

58

61

Dm

trắng.

64

A⁷ E^{o7} Gm

Một ngày nào dù trang gầy héo ta nuôi cho tình không buồn

67

Dm G^{#o7}

theo. Cho tâm bao la thân không xót

69

A⁷ A⁷(^{#5}) Dm Dm⁹

xa giữa chốn giang hà.